

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

C.

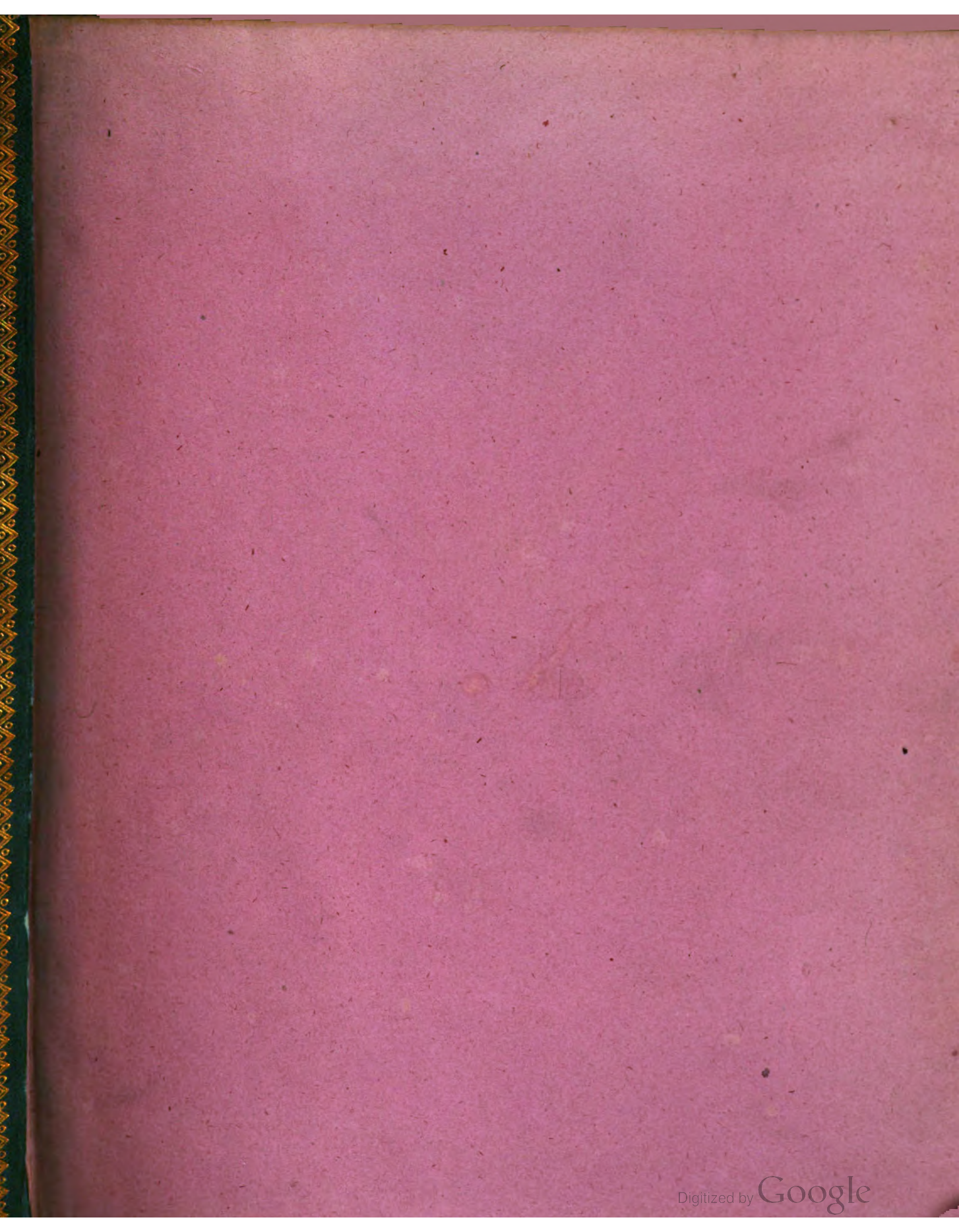
RR. 20 67

83. a. 1-2.

E. BIBL. RADCL.

$\frac{6}{2}$ $\frac{5}{2}$ ~~$\frac{7}{2}$~~
~~J. 2~~ ~~5~~ ~~7~~
~~11~~ ~~10~~ ~~12~~

SVENSKA SPINDLAR

UTI
SINA HUVUD-SLÅGTER INDELTE
SAMT UNDER
NÅGRA OCH SEXTIO SÄRSKILDTE *ARTER*
BESKREFNE
OCH MED ILLUMINERADE FIGURER UPLYSTE,
PÅ KONGL. VETENSK. SOCIET. I UPSALA
BEFALLNING UTGIFNE

AF DESS LEDAMOT

CARL CLERCK.

CAROLI CLERCK

REG. SOC. SCIENT. UPSAL. MEMB.

A R A N E I

SVECICI,

DESCRIPTIONIBUS ET FIGURIS

ÆNEIS ILLUSTRATI,

AD GENERA SUBALTERNA REDACTI,
SPECIEBUS ULTRA LX DETERMINATI,

AUSPICIIS

REGIÆ SOCIETATIS SCIENTIARUM
UPSALIENSIS.

STOCKHOLMIÆ, LITERIS LAUR. SALVII, MDCCLVII.

THE
LIBRARY OF THE
MUSEUM OF MODERN ART
1000 MUSEUM AVENUE
NEW YORK, N. Y. 10028

THE
LIBRARY OF THE
MUSEUM OF MODERN ART
1000 MUSEUM AVENUE
NEW YORK, N. Y. 10028

STORMÄGTIGSTE ALLERNÄDIGSTE
KONUNG!

*A*tt för EDER KONGL: MAJ:TS höga åsyn
framte ett ämne af så ringa vigt, som
här omhandlas, vore visserligen alt för
våg-

vågsamt, om ej insigt och kärlek för Vetenskaper
och deras sanningar funnit rum ibland andra
EDER KONGL: MAJ:TS höga Kongelige Egenskaper.

Sedan EDER KONGL: MAJ:T tackts med
Nådigt Vålbehag anse den ringa Samling af
Svenska Insecter, som, för EDER KONGL: MAJ:T,
år 1753, jag hade den Nåden at frambära,
dristar för EDER KONGL: MAJ:T jag uti lika
underdånighet nedlägga denna lilla Afhandling
om de särskildta Spindelslag, som jag kring
Stockholm kunnat finna.

Om det ljus, som Natural-Historien härige-
nom kan tillskyndas, hållt för den delen, som an-
går dessa små djur i Norden, och mitt bemö-
dande, af EDER KONGL: MAJ:T Nådigt anses;
vinner jag mitt högsta ändamål, och uppmun-
tras

*tras til fortfarande på denna ännu nog oba-
nade våg.*

*Fag framhårdar med all undersåtelig
vördnad,*

**STORMÅGTIGSTE ALLERNÅDIGSTE
KONUNG !**

EDER KONGL: MAJ:TS

underdånigste och tropliktigste undersåte och tjänare

CARL CLERCK.

Extract af Kongl. Vetensk. Societet.

Upsala 1756 den 18 Octob.

HER CLERCKS *Tractat om Svenska Spindlar* blef uti Kongl. Vetensk. Societeten inlämnad och genomfedd, som fants innehålla noga beskrifningar och liflige figurer på de måsta inländske Spindlar, ty anmodas Auctor, at, til Naturkunnighetens förkofran, med första låta densamma komma i dagsljuset.

CARL LINNÆUS,
S. S. P.

Til Läsaren.

Då Herr Archiatern och Riddaren LINNÆUS, år 1739, kom hem ifrån sina utrikes resor, började Han här i Stockholm, med föreläsningar i Natural-Historien.

Jag hade den lyckan, at jämte andra få böra de samma; och ehuru jag tilförenej ägt tillfälle, at därtill lägga någon grund, samt desutan af andra sysslor och förrättningar var ständigt hindrad; kunde jag dock ej emotstå den lust, som Herr Archiaterns undervisnings- och umgänges-sätt hos mig til denna Vetenskap upväckte.

Jag lämnar här å sido Herr Archiaterns djupa insigt, ogemena uppfinnings-gåfva, kärlek för sanningen och det Allmänna, samt

Ad Lectorem.

Redux a peregrinatione sua, Archiater & Eques auratus D:ni LINNÆUS, publicas Anno 1739 hic Stockholmie in Historia Naturali Prælectiones orsus est.

Auspicato mihi licuit, illas una cum pluribus attendere; & quamquam, ante id tempus, functiones meæ atque negotia, me & occasionem locandi quedam scientie hujus fundamenta instanter præoccuparunt; alacritati tamen, qua D:ni Arch. docendi ac conversandi modus in hanc animum meum accendit Scientiam, non resistere potui.

Profundam cognitionem, dona excogitandi egregia, amorem veritatis ac Societatis, aliasque D:ni Archiatri virtutes, hic prætermittendo.

F O R E T A L.

andra egenskaper. Stora Mån i Naturens Riken, hvilka redan är-känt Honom för Ledare, hafva gjort det för mig.

Jag vil allenast underrätta Läsaren, at hvad i denna Skrift anföres om Spindlar, är anmärkt på Herr Archiaterns LINNÆI uppmuntran.

Ehuru litet jag i detta ämnet gjort, och ehuru mycket ännu återstår af dessa kråks fullkomliga beskrifvande; är dock denna min kärta Afhandling om Svenska Spindlar, hvilken jag Kongl. Vetenskaps Societetens i Upsala ompröfvande underställt, med en oförmödad heder belönt. Jag anser den samma som en uppmuntran och förbindelse, til at fortsätta på Natural-Historiens vida fält, med upmärksamma rön, som förr icke varit kunnoge, och tjäna at visa, huru alla rum äro fulla af Herrans ära och under.

Min tanke var i början, at denna min kärta Afhandling om Spindlar skulle blifva i Kongl. Svenska Vetenskaps Academiens Hand-

summos imitor Regnorum Naturæ Viros, Qui Ipsum pridem Ductorem suum agnoverunt.

Volo saltem, ut sciat Lector, D. no Archiatro LINNÆO exhortante, animadvertisse me, quidquid in hoc Scripto de Araneis adnotatum est.

Argumento huic evoluendo quantulus allaboraverim, quantumque in plenaria horum Insectorum Descriptione adhuc desideretur; inopinato tamen honore compensatus est brevis hic de Svecis Araneis Tractatus, quem Regiæ Societatis Scientiarum Upsalensis censuræ submisseram. Istum respiciens, concitatum me fateor, & alligatum ad campos vastos Historiæ Naturalis perlustrandos, idque cogitate exquirendum, quod ignotum est, at ostendere potest, quam gloriosa Domini & mirifica facta singulos impleverint locos.

Variis consulto omisissis ad allegandum idoneis, hunc Araneorum Tractatum, qua potui, brevitate conscripsi, ratus fore, ut Regiæ Academiæ

mia

F O R E T Ä L

Handlingar införd; och i det afseendet, är den storfven *Arta* i mögeligaste måtto, så at åtskilligt blifvit förbigånget, med *fin*, hvilket varit tyänligt at ansöra. Och som jag förnämligast haft til föremål, at vinna tiden, och finna Spindlarnes antal, til Slågter och Arter, samt göra dem bekanta, medelst känneteken och ritningar, på det hvar och en skulle med säkerhet kunna urskilja dem; så har jag utelämnat det, som jag i hastighet tryckt vara til detta ändamål mindre nödigt. Såsom, om det är en eller flera Spindel-arter, ungar eller fullväxte, som draga de otaliga många trådar, ofta på en enda natt eller aftenstund, öfver stora åkerfälten; om dessa deras göromål är, för deras nödvändighet til födas förskaffande; eller förebad af orädder; eller teken til jordens skickelighet at kunna sås &c. &c. Saker, som visserligen förtjäna rum och uppmärksamhet uti en fullständigare Spindel-Historia.

Men som Kongl: Svenska Vetenskaps Academien fant, det lång tid fordrades, til at införa detta i Handlingarne, och at den, som ville göra sig någe och nytta af Spindlarnes ytterligare kännande

på

mie Scientiarum Sveonicæ Actis insereretur. Et quia primum fuit propositum, lucrari tempus, Generumque ac Specierum Araneorum numerum invenire, imo characteribus atque figuris illos reddere familiares, quo a singulis cum certitudine discernerentur; subitaneo prætermisi decreto quidquid ad propositum obtinendum minus necessarium judicaveram. Scilicet, utrum una vel plures Araneorum Species, pulli vel adulti, sint, qui unica sæpe nocte aut vespere, amplissima arva innumeris perducunt filis; an alimenti necessitas hæc illis negotia facessat; tempestates ne præmonstrent futuras, an tellurem sementi idoneam &c. &c. Res sane & loco & notatione dignæ in integra Araneorum Historia.

Regia vero Academia Scientiarum Svecica, videns, multum temporis requirere Historiam hanc, si in Acta Ejus induceretur, eosque, qui

am-

FÖRETA'L.

på särskilda orter, intet kunde förr göra det, än han sett hela Afhandlingen tilsamman; så vardt jag ej allenast tillstyrkt, at utgifva den samma i ett särskildt Värk; utan jänväl försäkrad om besödran til önskelig affättning.

Jag har med all flit sökt, at få upplysning af LISTERS och ALBINS Arbeten, hvilka för mig beskrifvit Spindlar; men den Senares har jag til denna stund icke sett; och den Förras förgicks under bitfarten på sjön. Omsider fick jag den förras om bänder på Kongl. Bibliothequet, då jag med mycket nöge fant, at han brukat samma indelning, som jag endast tänkt förslags-vis framgifva.

Jag undrar högeligen, kvarsföre LISTER, som varit på så många ställen i Stora Britannien, ej öfverkommit flera, än några och trettio Spindel-arter, där jag dock allenast kring Stockholm funnit några och sextio.

At

*ampla Araneorum cognitione diversis in locis proficere ac delectari vel-
lent, minime id prius facere posse, quam totum haberent Tractatum,
non tantum me exhortata est ad istum separatim edendum, sed etiam fi-
dem dedit, futurum, ut impense meae promotae ac optatae exemplarium
venditione redimantur.*

*Præ majori illustratione, studiose quæsi Scripta LISTERI & AL-
BINI, qui ante me Araneos descripserant. Illius vero sub transvectione
mari submersa sunt: hujus ad hanc usque horam mihi non visa. Tan-
dem, postquam Regia Bibliotheca prioris Scripta meis manibus credide-
rat, magna cum voluptate intellexi, illum ibi servari ordinem, quem ego
ut designatum saltem exhibere decreveram.*

*Impense miror, LISTERUM, tot Magnæ Britanniae locorum perve-
stigatorem, non plures Araneorum Species, quam aliquot supra triginta,
invenisse, qui circum Stockholmiæ solam sexaginta & nonnullas de-
prehendi.*

Quod

F O R E T A L

At jag skrifvit något, som Han redan i sin tid gjort bekant, hoppas jag, ej lærer illa uptagas: ty hans Bok är så rar, at man med möda kan få läsa mindre åga den samma; desutan, när flera vitna lika i en sak, stadfästes därigenom så mycket mera sanningen. At jag åter lämnat något af det han anført, tror jag, ej lærer lända mig til last. Min tanke är, at här ej uptekna andras berättelser, utan endast egna rön.

Dock, at lindra Läsarens möda, med de i na sällsynta Boks efterforskande i Bibliothequen, har jag utdragit det märkvärdigaste, som Han om dem skrifvit, och jag ännu ej sett.

„Pag. 8. Spindlar af medelmättig ålder och storlek, med trån
 „tillhjälp, förtro sig åt tunna lusten, och genom den samma stiga upp
 „til högsta skyarne. Det är visserligen sant, at de varit högt öf-
 „ver min syn, åfven då jag med flit sett efter dem på högsta torn.
 „Pag. 9. Trån smälter ej då den sjudes i gement vatten, ej eller
 „i elden förtåres, då den brännes; den fånger icke någon låga, men
 „be-

Quod nonnihil adduxerim ab ipso tunc temporis indicatum, haud ægre acceptum iri spero: Liber enim ejus tam rarus est, ut vix occurrat oculis, multo minus in possessionem veniat: præterea, quando plures de una re sua dicunt testimonia, eo magis veritas confirmatur. Nec mihi succenseri puto quod ex relatu Illius quædam tacuerim. Constatu hic non aliorum relatus, sed propria experimenta, regerere.

At, ne magnotamen cum labore, rarus ille liber in Bibliothecis quaeratur, a me usui Lectorum inde breviter id excerptere volui, quod a me non visum est, ibi vero attentione dignissimum perhibetur.

„Pag. 8. Sed quod omnem fidem superat; & de quo omnino nulla
 „mentio apud Antiquos aut Recentiores est, Araneolos, aut medice certe
 „ætatis & magnitudinis, nam adultos in aëre me nunquam observasse
 „memini, filii auxilio se committere leni auræ, ascensumque in aërem
 „per summas nubes moliri: Illud certe verissimum est, eas longe

X)

„ex-

FÖRETA L.

„behåller en limaktig natur, lika som Gummis. Pag. 13. GOE-
 „DART berättar om Ichneumonernes krig med Spindlarne på följande sätt: Denne flagan, hvares ritning vi framgifva, är Spindlarnes hån-
 „larnes hån- och fiende, förföljer och dödar dem af särdeles hat. Jag
 „har rönt, at bemålde flugor gripa an Spindlarna, och gifva dem
 „banesår, då de sitta midt i näten, och lura på at fanga de flugor,
 „som flyga dit. När Spindlarne det märka, kasta de sig neder
 „på marken, ledandes sig vid en trä; men flugorne följa efter, och
 „sönderbryta Spindlarnes fötter i ordning, och sedan de tyckt sig
 „vunnit seger, spatisera de af glädje några gånger kring om Spin-
 „delens kropp: det har jag tre resor rönt, och sedan sett Flugan
 „flyga sin kos med den döda Spindelen. BELLONIUS hos ALDRO-
 „VANDUS bekräftar detsamma, at det är ett slags Insect, (Sphex)
 „, blod-

„extra conspectum meum evectos fuisse, etiamsi supra celsissimam tur-
 „rem aliquoties de industria contemplerer. Pag. 9. Filum ex aqua
 „communi coctum, non liquefcit; ut ne igni quidem, si torreatur. Flam-
 „mam non concipit; sed gummi instar glutinosam retinet naturam.
 „Pag. 13. GOEDARTIUS Batavus sic. (*), „Musca hæc, cujus figuram
 „damus, inquit ille, acerrimus est Araneorum hostis, & singulari anti-
 „pathia eos persequitur, atque occidit; cum reliqua musca Araneorum
 „reticulis strangulari soleant, iisque pro cibo inservire. Expertus
 „sum Muscas prædictas, dum Aranei Muscarum capture student, in me-
 „dio reticulorum suorum Muscas advolaturas expectantes, eas medias
 „arripere, & lethali vulnere afficere. Quod ubi animadvertunt Ara-
 „nei, subito se in terram, filo quodam appensos dejiciunt; sed sequuntur
 „musca & singulos Araneorum pedes ordine quodam confringunt, tan-
 „dem plena jam adeptæ victoriæ, cum gaudio corpus Aranei ambiunt a-
 „liquoties, præ gaudio quasi exultantes. Id factum ter observavi,
 „posteaque Muscam cum Araneo jam mortuo avolantem vidi. Hæc
 „GOEDARTIUS. Illa autem observatio de Araneis retium textoribus
 „facta est; at BELLONIUS apud ALDROVANDUM etiam de Pbalangio simi-
 „lem refert (**). „Animalculum est e Vesparum genere, quod Ichneumon

(*) Hist. Insect. Par. I. Hist. 58.

(**) BELLONIUS Lib. 2. Obs. Cap. 22. apud ALDROV.

FORETAL.

„blodlöft, tit utseende liks ett bi eller geting eller storflyglad myra,
 „dock mindre än en geting: gör sit hål i jorden äfven som Spin-
 „dolen (Phalangium). Han öfvervinner Phalangium, då denne
 „är gånge utur sit hål; men måste vika ifrån honom med oförrättadt
 „ärende, om han griper honom an i des's hål. Det hände, at Sphegrep
 „an Phalangium, då denne var gånge utur sit hål, och stöpade honom
 „med sig, som myran buetekornet; och dref honom hvart han ville, dock
 „med mycken svårighet. Ty Phalangium fattade med sina kwas-
 „balliga fötter i alt, hvad som mötte honom, och spjånade mot så
 „mycket han kunde. Men Spheg stack honom på åtskilliga stäl-
 „len med sin gadd, den han satt fram såsom et bi. Och flög, så
 „snart han vardt trött, hit och dit et stenkast därifrån. Sedan
 „sökte han sin Phalangium på nytt; men som han tappat bårt
 „stället, där han lämnat honom, så fölgde han hans sporr, liksom
 „ville han vädra den upp, ej mindre än bundarne harens sporr.
 „Då

„vespa appellatur: bellum internecinum habet cum Phalangio; cum ve-
 „ro eorum pugnam vidimus, ipsum commemorare libuit. Insetti ge-
 „nus est (Spheg) sanguinis expert, forma Apis siue Vespe, vel magne
 „formice alate perquam simile, Vespa tamen minus, in terra etiam
 „suum latibulum, quemadmodum Phalangium, faciens. Superat Pha-
 „langium: quodocunque id extra suum latibulum invenire potest; at si
 „in latibulo id adoriatur, se penumero re infecta redit. Accidit, ut Ich-
 „neumon vespa Phalangium e suo latibulo egressum carripere, atque post
 „se traheret, quemadmodum formica tritici gravum; idque quo volebat
 „impelleret, tametsi non sine magna difficultate. Nam Phalangium
 „pedum uncis obvia quæque apprehendens, quantum poterat, retineba-
 „tur. Ichneumon (Spheg) vero suo aculeo, quod instar apis exserit, va-
 „riis in locis ipsum pungebat. Defessus autem ista pertractatione avo-
 „lavit: has illac oberrans ad balistæ fere jactum: Deinde juum Phalan-
 „gium requirens, nec quo reliquerat loco inveniens, ejus vestigia seque-
 „batur, quasi illa odoraretur, non minus quam canes leporum vestigia.
 „Deinde inventum plus quam quinquagies aculeo pupugit, rursumque

FÖRETA L.

„Då han råkade honom, gaf han honom mer än femtio sting med gadden: slåpade honom kvart han ville, och gjorde där en ånda med honom. Pag. 27. LISTER säger, sig hafva retat Spindlar, och funnit, när de velat bitas, huru de stänkt ifrån sig öfver 10 gånger droppar likt klart vatten. Han hafver icke dristat göra försök på sig med samma vätska, och fördenskul icke kunnat utredna, om den är giftig eller ej.

Dår finnas väl några flera märkvärdigheter omtalte, men ej af sådant betydande som dessa anförde.

För tydeligheten skul, har jag varit nödsakad, at namngifva en eller annan del på Spindlarne, efter det begrep, jag fattat om den tjänst och nytta, de dem göra: ty eljest torde meningen kunnat fåfångt eller svårligen utletas. Gillas desse namn, är det mig kårt; ogillas de, är jag nögd, at antaga dem, som til delarnas tydeligaste igenkännande bädanester kunna påfinnas.

Ej eller vil jag påstå, at de namn (*nomina trivialia*), jag gif-

„pertrabens, quo voluit, perduxit, ibique plane confecit. Hæc BELLO-
NIUS. Pag. 27. LISTER. Araneos ipso morsu venenuræ suæ demittere
„ideo mihi verisimile est; quod ab una aliqua hac bestiola a me laces-
„ta, lymphæ purissimæ similes guttas exiguas decies & amplius intra
„breve tempus resperjas notavi; idque toties fecit, quoties mar-
„dere voluit: in corio tamen mortuo propter securitatem periculum feci,
„de meo certe ludere nolui; ut an veneficus & quatenus sit ipse latex,
„mihi adhuc incompertum est.

Plures quidem res memoranda ibi obveniunt, ejus vero non mo-
menti, ac illæ, quas commemoravi.

Perspicuitatis ergo, oportuit, ut nonnullas Araneorum particulas
adpellarem nominibus, usibus & functionibus earum, meo iudicio, congruis:
alioquin enim, frustra aut difficulter sensus exploraretur. Adprobat
lato; pro improbat patior substitui, quotquot particulis optime per-
noscendis fuerint excogitata.

Nec Nominum, quæ Araneis imposui, trivialium convenientiam
de-

F O R E T A L.

gifvit *Spinellarne*, äro de bästa. Lika mycket kan det vara, med hvad namn hvar och en kallas, allenast ritningen och beskrifningen noga gifva tillkänna, hvaru hvar och en här se ut, som skal begripas under det eller det namnet.

At jag är oviss, om en eller annan utgöra särskilda *Arter*, eller; såsom särskildt kön eller ålder böra til dem, hvarunder de äro stäldte, håller jag före vara bättre, at upriktigt tilstå, än gifva det ut för visst som ovist är. En och annan har jag och värkeligen åstakt, efter den anledning och de skäl, jag tyckt, mig hafva därtil; men om säkrare rön framdeles göra två eller flera *Arter* til en, affår jag gärna min förra mening.

Jag hade önskat, det tiden och lägenheten tillåtit alla *Figurernas* nogaste granskning, så ut ej något vore stridigt mot *Beskrifningen*; men jag fruktar, at ett grovt och skarpsynt åga, på många ställen, blifver warse et hastigt eller försumadt penseldrag. Och fast ritningarne icke äro gjorde med den fullkomlighet, som målare-reglorne och en hög smak fordra; så har jag dock varit mon om

ty-

defendo. Nihil interest; quibus singuli nominibus nominentur, si modo pictura & descriptio formam cujusque, hoc aut illo nomine notandi, accurate exhibent.

Quod dubito, utrum unus aliusve distinctas species constituent, aut, sexu vel ætate diversi, ad eos spectent, sub quibus describuntur, præstat, reor, fateri, quam incertum pro certo obtrudere. Paucos reuera distinxerim, rationibus ductus, id postulantis; sin, certioribus olim experimentis, duæ vel plures species una determinantur, priorem meam libenter sententiam concedo.

Optassem sane, ut per tempus licuisset, figuras inspectioni subicere accuratissimæ, ne qua ex parte Descriptioni repugnent. Vereor autem, ne acutus & perspicax oculus, multis in locis lineam festinanter & minus adpositæ dubitæ facile perspexerit. Et licet figuræ ea dexteritate, quam regulæ artis pictoriæ gustusque mentis delicatus efflagitant, non

per-

FÖRETALE

tydeligheten. Deras kästfambet hade då blifvit långt drygare både för Förläggaren och Köparen.

Den method, jag i detta arbete har brukat, underkastas Läsa-rens omdöme : ehuru jag tyckt, den vara någorlunda fullständig och redig, håller jag den dock icke för så god, at den ju vida kan förbättras, och är alltså beredd, at i Supplementet vidlöftigare ut- föra hvad här för kårtheten skul är utelämnadt.

Ingen bör tvifla, at flera Spindlar gifvas, än här äro beskref- ne. Således, på det deras Historia, med sina tillhöriga märkeär- digheter, må, så mycket möjligt är, blifva fullkomlig, anmodas denna Vetenskapens älskare, at, när någon ny Slägt eller Art fin- nes, den då må beskrifvas, med de nödvändigheter, som i detta ar- betet tydeligen visas vara nödvändiga, samt afsritad, jämte sjelfva Spindelens, til mig sändas: då jag ej ärnar betaga någon upfin- nings-hedern, utan skal, tillika med Spindelens Beskrifning, uppteckna Angifvarens namn i Supplementet.

FOR-

perfecta sunt; de perspicuitate tamen sollicitus fui. Pretium exactum multo gravius fuisset tam Sumptuariis quam Emptoribus.

Methodus, qua Tractatum hunc elaboravi, Lectorum judicio per- mittitur. Istam, quam plena & plura meo fuerit arbitrio, ejus perfectio- nis non estimo, quin emendatione opus habeat; quapropter ad id, quod bre- vitatis studiosus hic omisi, Supplemento plenius inserendum paratus ero.

Nemo dubitet, plures, præter descriptos, Araneos dari. Ut igitur Historia eorum, cum momentis suis, in quantum fieri possit, integra evadat, Omnes atque Singulos scientiæ huic addictos rogatos volo, de- scribant novum Genus seu Speciem, quantocius invenitur, una cum cir- cumstantiis, que hoc in Libro necessarie ostenduntur, delineent, & ad me, comite Araneo, transmittant. Nulli honor Inventori derogabitur, verum Nomen ipsius, juxta Aranei descriptiorem, commemorabitur, in Supplemento.

PARS

FÖRRA STYCKET,
Om Spindlar i Gemen.

FÖRRA AFDELNINGEN.

Om hvad som är allmänt bland Spindlar.

§. 1.

Under det namnet *Spindel*, vil jag inga andra hafva begrepne, än de, hvars *Bröst och Bål sitta med et smalt fäste tilsammans, och hvilkas Hanar hafva sin afstelse-lem på armarna, men Honorna under bälén.*

§. 2.

PARS PRIOR,

De Araneis in genere.

SECTIO PRIOR,

De iis quæ omnibus Araneis sunt communia.

§. 1.

Aranei nomine nullos alios insignitos volo, quam eos, quorum *pectora & alvi tenui quadam junctura coherent; & quorum mares in brachiis, fæminæ vero sub alvis, membra sua genitalia habent.*

A

§. 2.

§. 2.

Om Spindlarna kunna sågas hafva *hufvud, axlar, rygg, med flera dylika delar*, lämnar jag dårhån. På det jag ej allenast må blifva kårt, utan ock tydelig, kallar jag des första stora afdelning *Bröst*, och des andra *Lål*.

§. 3.

Alla Spindlar hafva *åtta ögon, åtta fötter, tvånne armar, tvånneramar eller tilhållare, med en klo i bvardera, och slåppa sina trådar genom besynnerliga dårtil förordnade rör, som sitta vid ändan af bålen, samt föröka sit slågte medelst ägg-vårpning*.

§. 4.

De *lefva* alla *af rof*, och skona intet lefvande, som år inom deras förmåga at angripa, ja icke ens deras egna slågtingar, ån skönt somlige af dem kunna *uthårda en otrolig svålt*.

§. 5.

§. 2.

An ex *capitibus, humeris, dor sis*, pluribusque ejusmodi *partibus aranei* constare dicantur, non differo. Ut non solum brevis, sed etiam facilis, *sim*, superiorem trunci partem, *Pectus*, inferiorem vero, *Abvum*, nomino.

§. 3.

Omnes aranei gaudent *octo oculis, octo pedibus, duobus brachiis, totidemque retinaculis, quorum utrumque ungula munitum est; quin per canales peculiare a natura constitutos atque imæ alvo assidentes fila demittunt, & ova pariendo genus suum propagant*.

§. 4.

Præda singuli *vivunt*, nullique, quod capere penes eos est, vivo animalculo parciunt, immo ne quidem cognatis suis, tametsi nonnulli eorum *incredibilem suslinere fumem possunt*.

§. 5.

FORRA AFDELNINGEN

3

§. 5.

De *krypa utur sit skal*, såsom kräftan, ormen och fjärillar-
nes skråbukar, somliga vist trenne gånger, och vid samma til-
fälle, hafva den olägenheten, at Ichneumones lägga sina ägg på
dem, hvars skråbukar de med sit lifs förlust framföda.

§. 6.

Liten tid efter det sista skalets iklådande, vinna de sin full-
komliga storlek, då ock deras *parnings-tid* först är förhanden.

§. 7.

Hanarne äro merendels *sällsyntare* än *Honorna* (torde hända,
at de äro til antalet mindre) och äga den förmågan, at kunna
si ugfama flera honor: Efter slutad parnings-tid står näppeligen
någon hana til finnandes.

§. 8.

Hanarne äro ock alltid större til bröstet, men mindre til bäl-
len; däremot äro honorna mindre til bröstet och större til bäl-
len, så at *Honorna* därutaf *öfveralt vinna ett större utseende*, än hanarne,
för-

§. 5.

Ut cancri, angues ac papilionum larvæ, *e testis suis*, alii ter sane, *prore-*
punt, dum id malum accidit, ut Ichneumones sua illis ova superaddant, quo-
rum larvas cum vitæ suæ damno educunt.

§. 6.

Brevi postquam novissimam tunicam induerunt, perfectam adsequuntur
staturam, primumque *coire* incipiunt.

§. 7.

Mares foeminis plerumque rariores & *pauciores sunt*, pluresque for-
te valent foecundare foeminas. Tempore coitus præterlapto, vix ullus mas
reperitur.

§. 8.

Mares semper sunt majoris pectoris & minoris alvi, *Foeminæ* vero
tenuioris pectoris & crassioris alvi, sine dubio, ob copiosam partus materiam,

förmodeligen af det myckna ämne, som de i sina stora bälur till äggens fullbordande hysa.

§. 9.

Hanarna och honorna bygga icke bolag; utan med stifta redsla och varsambot, nalkas, at verkställa den lust, som de å ömsa sidor till släktets förökelse hos sig känna; de förblifva ej särdeles länge tillsammans på en gång uti sin kärleks-öfning, förrän de liksom af förkräckelse hastigt skiljas åt; men de börja och snart samma lek, flera resor å nyo igen, dock med mindre krus och omsvep. Sluteligen, efter fullbordad afsele, skynda de sig från hvarandra i största hast.

§. 10.

Honornas bälur växa ansenligt efter fullbordad parning, och när någons bäl af de större Spindlar öppnas, kan där tydeligen synas ett ymnigt förråd på ägg, som ligga i ett särskildt, långt efter inrättadt rum, midt uti bälur, hvilket allena intager säkert en dryg tredje del af hela bälur.

§. 11.

quæ ingentes earum alvi turgent; unde fit, ut formam longe speciosorem hæ præferant.

§. 9.

Mares & foeminæ nunquam cohabitant; cum summo vero timore & cautione, libidinem, qua, ad generis propagationem, ambo stimulantur, satiare querunt; Lulum amoris non diu exercent, sed quasi perterrefacti ab invicem separantur; Interruptum tamen lulum, post minus præludium, denuo & sæpius continuant, donec, facta conceptione, quam celerrime dissolvantur.

§. 10.

Alvi foeminarum post coitum valde turgescunt; & si cujusdam ex majoribus araneis alvus aperiatur, magna ovorum copia evidenter conspici potest, quam locus in medio alvi separatus & longus capit, quæque tertiam omnino totius alvi partem sola continet.

§. 11.

§. 11.

Frugtsambeten är hos dem ganska olika; somliga värpa några få ägg, sju til åtta stycken i kullen; andra femtio, hundra de til etthundra och femtio i kullen; ja sju, åtta til tio kul- lar, så at en enda hona kan på en sommar lägga tusende ägg.

§. 12.

Omsorgen för äggens förvarande och ungarne upfostrande, för- blifver honarnas ensak, och är ganska olika; dock hos de mesta ej mindre, än hos de andra Insecterne, fast dessa aldrig ligga på äggen, såsom foglarne, utan sjelfva luftens värma uplifvar dem, och läckar ut deras ungar.

§. 13.

Änkönt *deras ungar* vid sin första framkomst ej til färg och tekning straxt likna sina föräldrar, så hafva de dock samma skapnad til kroppens ställning, fötter, med mera, och behöfva icke, som största delen andra Insecter, *genomgå förvandling* til sin rät-

§. 11.

Fœcunditas non singulis eadem: aliæ nonnulla, septem nimirum aut octo, ova, in quovis folliculo, pariunt; aliæ quinquaginta, centum, immo cen- tum & quinquaginta, in singulis folliculis, qui septem, octo, vel etiam decem, numerantur; ita ut una foemina millia ætate ova componere queat.

§. 12.

Cura ovorum ac fœtus, dissimili modo, solis fœminis incumbit; ple- risque tamen non minus ac ceteris insectis; licet hæc, ut aves, ovis suis nun- quam incubent, ipsius autem aëris calor derelicta foveat, foetumque ex iis vivum in medium alliciat.

§. 13.

Quamquam *pulli* nuper editi colore & pictura parentibus suis non sta- tim similes sunt; similem tamen, quoad corpus & pedes &c. formam habent; *nec necesse est illis*, ut insectorum plerisque, *transformationem subite*, pro-

FÖRRA STYCKET.

rätta skapnads vinnande. Färgen och teckningen infinner sig småningom, hos en del förr, och andra senare.

§. 14.

Deras *alder* har jag ej funnit sträcka sig längre än föga ett år, om icke på andra orter någon flågt kan gifvas, som lefver längre.

§. 15.

Om den *skada*, som några vilja påstå, at de förorsaka människan, genom deras bitande, eller rättare sagdt, spännande med deras klor; eller ock igenom det, Spindelen sjelf eller dess träck oförvarandes kan komma i människan, fordras med skäl, åtminstone vid våra Spindlar, säkrare rön. Jag har ofta blifvit af dem starkt spänd eller knipt i sin gren, men aldrig känt den minsta olågenhet därefter: Och skulle alla de människor dö däraf, at de få Spindel eller dess träck oförvarandes i sig, finge vi beklageligen ofta nog räkna den bedröfveliga händelsen. Kycklingar och andra små foglar äta dem med största begärlighet, och dö icke däraf.

§. 16.

genuina forma impetranda. Color & pictura oboriuntur paulatim, citius apud hos, tardius apud illos.

§. 14.

Ætatem eorum annum non excedere observavi, nisi alibi terrarum species detur diutius vivens.

§. 15.

Utrum nostri aranei, ut nonnulli volunt, mordendo, sive, quod rectius dicitur, unguis suis torquendo aut lacerando, homines ledant, vel etiam ipsi, aut excrementa ipsorum imprudenter devorata, hominibus noceant; certioribus probabitur experimentis. Meos sæpe digitos intentius & prehenderunt & pupugerunt, nullo tamen malo insequente. Et si singuli homines perirent, qui araneos, vel excrementa eorum, ex improvilo hauriunt, casus ita calamitosos haud raro deplorare, nobis contingeret. Pulli gallinaei aliæque, aviculæ eos avidissime comedunt, & tamen non moriuntur.

§. 16.

§. 16.

Annå har jag ingen Spindel funnit, som icke varit något lunden, och desutom de mesta mer eller mindre med borst och pinnar ymnigt nog försedde. Hvad med borst och pinnar förstås, skal i §. 21. förklaras.

§. 17.

Med några ord vil man nämna, at deras träck är alltid tunn, och har ett anseende som orent vatten.

§. 18.

Om de tvåögde (så kallade) Spindlar skal på slutet särskildt blifva handladt: Och bör ingen ting af denna beskrifning lämpas til dem.

2. AFDELNINGEN,

Om Spindlarnes särskildte lemmar.

§. 19.

ÖGONEN äro åtta (§. 3.) och sitta på främsta ändan af bröstet. Men som deras olika ställning, storlek fins emellan, och

§. 16.

Araneos glabros nondum inveni; plerosque vero fetis & aculeis magis minusve abundantes. Quid per fetas & aculeos intelligitur, §. 21. explicabitur.

§. 17.

Brevibus dicere lubet, excrementa eorum semper esse fluida, & aquæ cœnosæ similia.

§. 18.

De araneis (binoculis dictis) separatim in fine libelli agendum erit; quapropter nihil, quod hoc tractatu continetur, iis adplicetur.

SECTIO POSTERIOR,

De distinctis araneorum membris.

§. 19

OCULI sunt octo (§. 3.) in anteriori pectoris extremitate collocati. Quia vero situs eorum diversus, magnitudo mutua, & color, discernendis
ge-

och färg, tjånar til slågternas åtskiljande; så komma de vid hvarje särskild slägt at i akt tagas.

§. 20.

FÖTTREN äro ock åtta (§. 3.) och sitta fäste vid undra sidan af bröstet. Alla föttren hafva sex tydeligen skilde delar; närmaste delen til bålen helt liten, och kallas af mig *fofästet*. Den däreft den tjockaste, som må kallas *läret*; Sedan en liten hölfa, som jag kallat *knå*, hvaruti antepenultima är fästad, som ock är smalare än läret, och kallas *benet*; Penultima *foten*; Ultima, *tån*; hvarvid tvänne små svarta klor sitta fäste. *Föttrens olika längd* fins imellan, samt deras mera och mindre täckning af hår, borst och pinnar, *kommer vid hvarje slägt och art at omtalas.*

§. 21.

Som alla *Spindlar äro ludne*, fast olika; så har jag kallat de kårtaste och finaste håren *Fjun*, de större *Hår*, de än gröfre *Borst*, de gröfsta, tom de aldeles intet likna sig til hår, utan fast
mer

generibus inserviunt, in cujusque distincti generis descriptione notandi veniunt.

§. 20.

PEDES octo (§. 3.) imo pectoris lateri juncti sunt. Singuli sex distinctos articulos habent. Articulus pectori proximus pertenuis est, & *Junctura pedis* a me nominatur. Hunc excipit crassissimus, qui *Femur* dicatur. Deinde sequitur nodulus, quem pro *Geniculo* sumsi, cum quo antepenultima juncta est, quæ quoque femore tenuior *Os* audit. Penultima, *Per*. Ultima, *Digitus pedis*, cui duæ nigræ unguæ insident. *Pedum, tam longitudo baud proportionata*, quam major & minor pilorum, letarum & aculeorum, abundantia, *in singulorum Generum ac Specierum descriptionibus, commemorabuntur.*

§. 21.

Quoniam omnes *aranei sunt pilosi*, etiamsi dissimiliter; brevissimi ac tenuissimi pili, *lanugo* dicti sunt; majores, *pili*; alperiores, *setæ*; alperiri-

II. AFDELNINGEN.

mer til *pinnar* eller taggar på Hagtorn och Stärkbårs buskar, C. L. Spec. Plant. pag. 477: 8. 475: 10. så här jag gifvit dem namn däraf: *Pinnarne* finnas målt på Spindlarnes fötter, äro ock tvänne Sorter, *spetsiga* och *trubbiga*: de förra äro allmänna, de senare sällsynta.

§. 22.

ARMARNE äro *tvänne* (§. 3.) fitta snedt under ögonen, fram för föttern, bestå til det mest af tre leder, alltid ludne: Skulle af den, som ej nogare gifvit akt därpå, kunna hållas för fötter, emedan Spindelen, då han går, så rörer ~~dem~~, liksom en människa flåktar med armarne, då hon springer. Dessa armar äro på Spindlarne ganska *märkvärdiga*, *de åtskilja* ej allenast *könet*, utan ofta göra god tjänst vid arternas åtskiljande. *Hannarne hafva tvänne astelse lemmar, en på hvardera armen fäster*, som gör, at armarne på ändan få nu en nu annan skapnad eller utseende, som vid hvarje art lärskildt, så mycket man kunnat uttröna, skal genom ritning och beskrifning meddeladt blifva. Honornas armar äro däremot, alltid enda fram, jämne som en pinne:

§. 23.

rimos, quia nullatenus pilis, multo vero magis oxyacantharum & prunorum spinosarum aculeis adsimilari queunt. C. L. Spec. Pl. pag. 477: 8. & 475: 10. horum nomine insignivi: *Aculei* in araneorum pedibus abundantius reperiuntur, suntque duplices, *acuti* & *obtusi*; Illi communes, hi rari.

§. 22.

BRACHIA duo (§. 3.) sub oculis, ante pedes, oblique posita, in omnibus pilosa, constant ad minimum tribus articulis. Pro pedibus facile haberi possunt, ab iis, qui minus attente eos inspexere, siquidem araneus, inter ambulandum, eos ita motat, ut homo in cursu brachia vibrans. Hæc brachia in *araneis sunt notabilia*. *Sexus enim non modo distingunt, sed etiam speciebus discernendis eximium usum conferunt. Mares duo habent membra genitalia, unum quovis brachio junctum*, unde extremitates brachiorum diversimode formantur; quod in singulis speciebus separatim, quantum observari potuit, per descriptiones, figuris illustratas, communicabitur. Omnibus foeminis recta contra brachia sunt, & cujusmodi perticæ teretiusculæ.

B

§. 23.

§. 23.

TILHÅLLARENA eller *Ramarne*, äro väl nya namn, som jag gifvit de tvänne midt under ögonen måst lodrätt stäldte, rörliga lemmar, som alla härtils fundne Spindlar ägt. De sitta nära intil hvarandra, äro något tjockare öfvan närmast Bröfket, och smälare mot yttre ändan, däråft de hafva en mörkbrun eller svartaktig klo, som af LISTER är kallad för spjut. Med desse *Ramars utvidgande och klornas inspännande, fasthållles och dödas ej allenast rofvet, utan ock tilhållles til den därunder sittande munnen, som på Pl. 6. Tab. 4. Fig. 2. Lit. A. tydeligen finnes upritad.*

§. 24.

MUNNEN består af tvänne rörliga käftar, som sitta innanföre och under tilhållarena, i hvardera käften sitta små hakar eller tänder, i en half-cirkel stäldte, hvarmed Spindelen targar och klämmer det med tilhållarena dittryckte rofvet, se Lit. C. FRISCH tyckes varit på god våg at se detta; des bekriifning och ritning Tom. 7. pag. 7. Tab. IV. kan min benägna läfारे sjelf döma om.

§. 25.

§. 23.

RETINACULA, nomen quidem novum est, quo duo sub oculis linea perpendiculari sita & mobilia membra nominavi, quæ omnes aranei hactenus habuerunt. Arcte conjuncta sunt supra, prope pectus aliquantulum crassiora, at extremitates versus tenuiora, quibus subnigræ aut nigricantes unguæ insident, quas *tela* LISTER vocavit. His *retinaculis sive telis*, dum expanduntur, & unguæ infiguntur, tenetur non solum & necatur præda; sed etiam Ori infra sito applicatur atque ingeritur: quod in Pl. 6. Tab. 4. Fig. 2. Lit. A. luculenter ob oculos ponitur.

§. 24.

Os duabus maxillis infra ac intra retinacula se mutuantibus, constat. Utraque maxilla parvis uncis, sive denticulis munita est, ad figuram semicirculi dispositis, quibus prædam retinaculis applicatam araneus mandit & conterit: Vid. Lit. C. FRISCHUS hoc observare conatus est, de cujus descriptione & figura Tom. 7. pag. 7. Tab. IV. ipse pro candore suo lecter existimet.

§. 25.

§. 25.

SVALGET, som sitter därunder och på Lit. D. finnes utmärkt, emottager den saft, som med kåftarnas hopklämmande af rofvet utpräffas.

§. 26.

BRÖSTET kallar jag nu det stycket, som alla dessa föreskrefne delar äro fäste vid, och är på de måsta litet smalare fram än, flatt inunder, tvärt på främsta ändan; ofvanpå hos somliga mer eller mindre kupigt eller ryggformigt som en takås, på andra ätor nog platt och hoptryckt, med hår på många ymnigt öfvertäckt, på andra ganska sparsamt; på dem som äro mindre ludne synes en sänkning eller fogning, som tåmeligen kan liknas vid Romerika siffran 5 (V). Om bröstets inra beskaffenhet kan jag denna gången intet med vilshet utlåta mig. Gifsnings vis förmodar jag, at den mottagne spisen der förvandlas och kringsprides, til de öfriga lemmarnas underhållande.

§. 27.

§. 25.

GULA, *que infra os conspicitur* & Lit. D. expressum cernitur, accipit succum, qui e præda maxillis exprimitur.

§. 26.

PECTORIS nomine truncus venit, cui singule particule jam descripte junctæ sunt. Is plerisque in anteriori parte paulo tenuior, at obtulus, in subteriori vero planus, est. Superior pars, ut tecti trabecula, magis minusve alijs acuminatur; In alijs contra plana & depressa adparet. Pilis, quibus apud plurimos hæ partes abundant apud alios parcius consistunt. In his incisura sive junctura, Romanorum literæ (V) similina occurrit. De interna Pectoris constitutione nunc certi quid statuere nequeo. Conjectura prospicio, receptum alimentum hic verti, & ad reliquorum in embro- rum sustentationem digeri.

B 2

§. 27.

§. 27.

BÅLEN är, om föttröns längd undantages *det största stycket* på spindelen, i tynnerhet hos Honorne, och gifver dem deras prydnad, medelst så många ombyten af färg och tekning, som arterne äro. *Bröftet och bålen äro med ett smalt band tilsammans bundne. Bandets fäste vid bröstet sitter i medelpuncten på dess bakre ända; men vid bålen är det fäst, i synnerhet hos väfvare Spindlarne, på undra sidan, vid pass på främsta tredje delen.* På undra sidan af bålen, mot öfra ändan sitter Honans födlolem (märket), som under parnings-tiden tydeligen tynes, och skal vid de Arter, jag funnit paras, omständeligen blifva utfördt.

§. 28.

ÄGGEN, som Honorne *aldrig lägga blotta*, utan alltid med mer eller mindre spånad omgifne, äro ej bland alla Arterne lika. Somliga hafva kantiga, somliga runda, somliga med hvarannan så hopkliftrade, at de icke kunna skiljas utan annars skadande, hvilket vid sit ställe skal tilkänna gifvas; här vil man allenast de-

§. 27.

ALVUS, si pedum longitudo excipiatur, *maximam araneorum partem constituit*, præcipue foeminarum, quarum singulas species variantes ejus colores ac picturæ ornate distingvunt. *Pectus & Alvus tenui inter se vinculo aptissime coherent. Cum centro pectoris, posteriora versus, una vinculi extremitas jungitur; altera tertiæ propemodum alvi parti inferiori, præsertim in araneis retiariis, coaptatur.* In subteriori alvi latere, anteriora versus, membrum foeminæ genitale sedet, quod tempore coitus lucide adparet, & cujus descriptio in earum specierum historiis, quas in coitu deprehendi, explicite tradetur.

§. 28.

OVA, quæ foeminæ *nunquam inoperta* componunt, semper vero majori aut minori tela involvunt, non omnibus Speciebus sunt similia: aliis angulata; rotunda aliis, atque ita conglutinata, ut sine ruina dissolvi nequeant; quod suo loco indicabitur. Hic in tres Classes tantummodo dispescantur; scilicet in *Magna Ova, Parva & Mediocria*. Non dura solidaque

dela dem i trenne sorter, *stora, små, och mellan Sorten.* De hafva intet något hårdt eller fast skal kring om sig, såsom foglarnas ägg, utan allenast en tunn och genomskinlig hinna, så at färgen på det inra synes tydeligen igenom: ja, om jag ej får vild, teckningen af sjelfva ungen, några dagar för kläckningen. Efter ungens utkrypning krymper hinnan tillammans til et litet fnudd.

§. 29.

Några tippar sitta på yttersta ändan af bålen hos bägge könen, hvarigenom Spindlarna verkligen utsläppa de ändar eller trådar, som de til sina nåts utspännande eller eljest behöfva: Och som desse tippar eller spinspetsar äro hos åtskillige nog olika; så kommer, hvad jag om dem har kunnat utröna, på sitt ställe at i akt tagas. På slutet, uti beskrifningen om Vattuspindelnen, får jag tilfälle at visa, det Spindlarne, genom desse, äfven bruka andas.

§. 30.

Midt emellan desse spinspetsar sitter den öpning hvarigenom de rensa sig.

§. 31.

que, quali avium ova, teguntur membrana; ast molli saltem tunica, atque tam pellucida, ut color intestini foetus per eam diluceat: Immo, nisi fallor, pectura pulli, brevi antequam excludetur. Pullo-excluto, in vesicam corrugatam tunica redigitur.

§. 29.

Tubercula aliquot in postrema alvi parte utriusque sexus prominent, per quæ fila vere emittuntur ad extendenda retia necessaria: & quia tubercula hæc apud plures variant, suo loco, quidquid de iis experiri potui, narrabitur. Circa finem, in descriptione aranei aquatici, occasio datur, ostendendi, quod quoque per ea araneorum spiritus exit & recipitur.

§. 30.

In medio tuberculorum foramen delitescit, quò se ab excrementis aranei purgant.

B 3

§. 31.

S. 31.

SKALET, som Spindlarne afklåda sig, är som ett genomskinligt horn, dock bråskaktigt eller sprött, och visar tydeligen Spindelens förra storlek, både til bröstet, föttrén och ögonens ställning; ja armarne och tilhållarena, des klór icke undantagne: Men det, som betäcker bålen, är ett skinn, som icke behåller sin form, utan krymper aldeles tilhopå. När Spindelen skal afklåda sig det gamla skalet, söker han ett, efter sitt tycke, lämpeligt rum, sitter något dufven, spänner sig fast uti något nät. Bröstets öfra skorpa, jämt med föttrén, armarne och tilhållarena, spricker då lös, från alla nysnämnde delar; men bliver litet fast sittande vid bakdelen af bröstet, refandes sig något med främsta ändan i vådret; vid detta tilfället är Spindelen så matt, eller i en sådan Ekstasi och orklöshet, så han ej förmår skaka en mygga af sig. Andteligen frånar han vid, börjar med ganska små knyckar, efter sin svaga förmåga, at sparka och draga: hvilar sig imellan hvarje försök, börjar åter på, och fortfar därmed så länge, til des han aldeles kommit utur sitt gamla

S. 31.

TESTA (epidermis) qua se aranei exuunt, corneola & pellucida est, at tamen cartilaginea, & priorem aranei staturam spectantibus exhibet, tam quoad Pectus, pedes, & oculorum situm, quam brachia & retinacula, unguis minime exceptis: Alvi vero tegumentum pellicula est, quæ, formæ non retinens, in rugas tota contrahitur. Araneus, priorem exuturus corticem, locum sibi aptum quærit, ubi torpens reticulo implicatur. Exterior totius pectoris crusta tum a pedibus brachiis & retinaculis rupta sejungitur, posteriori tamen pectoris parti parumper adhærescit, anteriore surlum inclinata. Hac occasione eo ecstasis & languoris araneus redigitur, ut non unicum a se culicem depellere valeat: demum ad se redit, & quantum vires debilitatæ concedant, calcitrando ac vellicando agilitatem prodere qualemcumque incipit; Inter quodlibet tentamen se reficit, deque novo inchoatum continuat, usquedum veteri crusta se totum expediverit. Summa

la skal. Hans stora matthet, som ännu påstår, tillåter honom knapt komma så långt från sitt gamla skal, som hans kropp är lång til; utan blifver så länge kvarhängande, til dess luften tillräckeligen torkat och hårdat hans nya yta. Då han efter en fullkomlig utåvilning, börjar i sitt nya skal sitt gamla lefnads sätt.

II. STYCKET,

*Om Spindlarnes indelning i särskildta skarar,
flockar, slægter och arter.*

I. CAP.

SPINDLARNE tyngas naturligen dela sig i tvänne skarar

LUFT-SPINDLAR, eller sådane som vi dageligen se prof af.

VATTU-SPINDLAR, eller sådane som lefva i sjelfva vatnet; desse äro nog sällsynta och få.

LUFT-

ma, qua etiam dum laborat, virium defectio, ad mensuram corporis, ab exuviis discedere prohibet; quapropter in retiolo pendulus remanet, donec aer recentem eju cuticulam aridam satis & solidam reddiderit. Valetudine sufficienti quiete restituta, solitum vivendi genus resumit subreptitiam (novam) indutus glumam.

PARS POSTERIOR,

*De Araneorum in distincta Agmina, Classes, Genera
& Species Divisione.*

I. CAP.

ARANEOS natura videtur dispelcuisse in duo Agmina:

AËREORUM, quorum specimina quotidie cernimus.

AQUATICORUM, qui vivunt in aquis, & rariores sunt.

ARA-

LUFT-SPINDLARNE dela sig ock ostridigt i *tvänne* Flockar.

GILLRARE, eller sådana som sätta på åtskilligt fått nät ut för rofvets fångande.

HOPPARE, som aldrig gillra, utan medelst ett hopp, liksom katten spänner råttan eller höken dufvan, hafva sig på det dem för nära kommandeyrfå.

GILLRARE flocken, synes mig nyttigt at dela i *trenne* slag:

VERTICALA, eller sådana som utsträcka *runda* nät.

● **IRREGULIERA**, eller sådana, som hafva hvarken *runda* eller *tåta* nät; utan af *hårs och tvårs hopfäste ändar*.

LINNEVÄFVARE, eller sådana som sträcka *tåta* nät *lika* som ett *flor*.

HOPPARE flocken är af **LISTER** delad i *trenne* slag:

LUPI. PHALANGIA, CANCRIFORMES.

2.

ARANEI AEREI in *duas* quoque *Classes* facile distribuuntur.

RETIARIORUM, qui prædis capiendis, reticulos diversimode tendunt.

SALTATORES, qui nunquam irretiunt animalcula ad se propius advolantia, aut, quemadmodum feles murem, & accipiter columbam, at-fultimprehendunt.

RETIARIORUM Classem in *tria* *Genera* distinguere, necessarium duco:

VERTICALIUM, qui retiola orbiculata extendunt.

IRREGULARIUM, quorum reticuli nec orbiculati neque densi sunt, sed ex filis compositi transversim divaricatis.

TEXTORUM, densa retiola, spissis multitiis similia, tendentium.

SALTATORUM Classem in *tria* *Genera* **LISTERUS** distinxit:

LUPORUM, PHALANGIORUM & CANCRIFORMIUM.

2.

2. CAP.

Om GILLRARE-Flockens FÖRSTA SLAG, som kallas
VERTICALA.

§. 1.

Mig tyckes böra börja med desse Spindlar, emedan deras Spirale (trillade) yäfvär komma oß först och allestädes för ögonen. De anställa hållt sin väfnad eller nåttällning, om de hafva fritt utrymme, nästan lodrätt, hvaraf jag tagit mig anledning, at kalla dem *Verticala*. De kunna ock väl under Reguliera, Orbiculata eller Circel-runda nåtbyggare igenkännas.

§. 2.

På alla tider af dagen anställa de sitt gillrande, börjandes med några långa trädars utsträckande, öfver det rum, de tänka intaga; de veta af Naturen, snält och måsterlig at fördubla de åndar, som mera magt och tyngd kommer at hvila på, samt genom förband eller på tvårer stälde spänningar så passa, at ingen tråd skal sitta slapt, eller mera spåndt än den andra.

§. 3.

2. CAP.

De Retiariis primi Generis, sive VERTICALIBUS.

§. 1.

Opportet, reor, ut ab his initium fiat, quippe quorum texta spiralia (volutabilia) in primis & ubique oculis nostris obventunt. In locis patentibus telas suas libentius instituunt, linea propemodum *perpendiculari*, quod anjam mihi præbuit eos *Verticales nominandi*: Etiam si sub Regularium sive Orbiculatorum reticulorum textorum nomine æque facile cognoscentur.

§. 2.

Texturam toto die exercent, stamina aliquot longiora, per spatium, quod occupare conantur, in initio distendentes. Fila graviora quævis onera sustentura scienter ac artificiose geminare, eos natura docuit, quin ligamentis ita præstringere, ut singula stamina æqualiter passa currant.

C

§. 3.

§. 3.

När de upspånt sitt utkast, sätta de en fjun tutt på ett tjänligt ställe, eller där de vilja göra nätet medelpunkt, förökandes sedermera spirornas eller ekornas antal emellan medelpunkten och omkretsen, til den myckenhet, som de finna nödigt: De ställa dem ej straxt så tätt, som de äro, när nätet är färdigt; utan hålla sig gärna midt emellan de förr uppdragne spirorne, alltid ökandes och indragandes de nya tvårbanden närmare och närmare emot medelpunkten, hvarigenom de första spirorne, som de til nätet täthet finna nödiga at tillätta, ej behövas så långa.

§. 4.

Sedermera ställer Spindelken sig utan på buken af sitt half-färdiga nät, eller så, at han hänger under det samma på sina klor, börjandes utan aktning, om det är från höger eller vänster, at sätta den Spirale eller snäckvis löpande tråden öfver alla spirorne.

§. 5.

§. 3.

Tela expansa, maculam loco destinati centri opportuno lanuginosam figunt. Deinde radiorum numerum complent inter centrum atque ambitum, quoto opus habent: Radios non illico tam dense coaptant, ut in texto conlummato videntur esse, sed inter distentos, negotiosi, nova ligamenta, quæ transversa inferunt, centro tenus continue suppleunt, Unde insertitii, quæ ad condensandum reticulum necessarii sunt, radii minus producti requiruntur.

§. 4.

Porro, ad exterius sive subterius infecti reticuli latus, se, unguarum ope, araneus adplicat, ubi pendulus factus, absque respectu dextræ aut sinistræ, spiralia vel conchata stamina omnibus internere radiis coepit.

§. 5.

snåcke gång indragit, som des Natur och krops ställning hos dem, faststaldt: Detta arbetet fullföljes varf efter varf, til des alt til Spindelens nöje och tjänst blifvit färdigt.

§. 7.
Om inga stora skador ske på nätet, så lappar han det, som dock aldrig blifver så vackert och snörrett, som det nya; blifver skadan för stor, så bygger han heldre ett nytt, än han lappar ett illa medfarit, gammalt, nät.

§. 8.
Hvarken på spirörne eller snäckgångarne håller Spindelen sig til något inskränkt antal. Jag har räknat snäckvarfven i somliga nät til fyratio åtta.

§. 9.
Deras ungar kunna af Naturen straxt väfva fina nät, utan de äldres lärdom och tilhjelp.

§. 10.
Hanar och Honor bygga lika nät, och imellan ungarnas och de äldres nät är ingen annan skilnad, än storleken på vidden och finheten på ändan.

§. I I.

quantum natura & corporis constitutio permittit: Nec in continuato cessat, antequam, ad sui usum ac delectamentum, istud circulari textura absolvit.

§. 7.
Discissos minus reticulos refarcit, quoad seriem tamen ac elegantiam integris posteriores; sin major scissura fuerit, novum contexere, quam vetus & discerptum retiolum reparare, mavult.

§. 8.
Radi orbesque ad numerum determinatum non constituuntur: in nonnullis retiolis quadraginta octo circulos conchatos numeravi.

§. 9.
Pullos retiola sua tendere natura docuit, sine parentum institutione & auxilio.

§. 10.
Reticulos mares ac foeminae uniformes construunt, a quibus pullo- rum retiola non differunt, nisi latitudine & tenuitate.

§. I I,

§. 11.

Så fört lom Spindelen går, så liksom rinner åndan utur någon af spinspetsarne, om han på något ställe är blefven med yttersta åndan fåst, annars icke.

§. 12.

Samma tråd är lika seg, då han med våld af människo hand utdrages, som när Spindelen sjelfvilligt framsläpper den samma.

§. 13.

Jag vet ännu intet, om någon vågat gissa, på hvad sätt Spindelen drager den utslåpte åndan uti sig tillbaka igen, mindre med sannolikhet gifvit skäl därtill. På slutet under beskrifningen om Vattuspindelen har jag tillfälle at utlåta mig därom.

§. 14.

När de hvila i sitt nät, hänga de alltid inunder nätet i medelpunkten, med hufvudet neder och stjärten uppåt.

§. 15.

Detta slågtets Honor, så många jag kunnat få rätt på, hafva dödt straxt efter ägg-vårpingen.

§. 16.

§. 11.

Si alicubi figitur fili extremitas, ex aliquo tuberculo aranei ambulantis sua sponte quasi filum exit, alioqui non.

§. 12.

Filum hoc, sive humanis manibus vi protrahatur, sive ab araneis ultero emittatur, ejusdem continuitatis est.

§. 13.

Dubito quempiam ausum esse suspicari modum, quo emissum filum araneus in alvum retrahat, multo magis verisimilibus eundem rationibus statuere. Ad finem libelli, in Descriptione aranei aquatici, de isto breviter agere liceat.

§. 14.

Dum in reticulis requiescunt, e subterioris lateris centro pendent, caput deorsum, anum vero sursum vertentes.

§. 15.

Brevi post partum, quotquot obtinere licuit, foeminae mortuae sunt.

C 3

§. 16.

§. 16.

Dessa Spindlars SÅKRA KÄNNEMÅRKEN blifva följande :

1:mo. FYRA nästan lika stora ögon i en fyrkant midt i pannan, de andre fyra ögonen, af hvilka tvänne sitta på hvarje sidan, äro något ombytelige, så til storlek som ställning, och blifva vid hvarje art beskrefne.

2:do. Äro deras främsta fötter de längsta, det andra paret därnäst, därpå det fjerde, det tredje paret är alltid det stäcksta.

Spec. I. Araneus ANGULATUS.

Midt i Junii fants en Hane; I hopp at finna Honan, födde jag Honom til den 26. Men som han på par dagar började sitta dufven, skyndade jag mig at låta rita af honom, se Pl. I. Tab. I. Fig. I. Den 27 om morgonen afklädde han sitt gamla skal. Sedermera föddes han til den 20 Augusti. Den 21 fants han död. Under hela denna tiden fants ingen hona som kunde passa åt honom, ej eller fants någon dublet. Til sin tek-

§. 16.

NOTÆ horum araneorum VERÆ sequuntur :

1:æ. Quatuor oculi, æqualis fere magnitudinis, figura quadrata, in media fronte. Ceteri quatuor, ex quibus duo utroque latere sedent, quoad situm & magnitudinem aliquantulum variantes, in singulis speciebus describentur.

2:da. Pedes primi longissimi, secundi deinde, post quarti, tertii semper brevissimi.

Spec. I. Araneus ANGULATUS.

Medio Junii marem offendebam, quem ad diem 26 alebam. sperans foeminam quoque repertum iri. Sed, quia biduum mas languelcebat, depingi illum quam maturime curabam Vid Pl. I. Tab. I. Fig. I. Die 27, mane, veterem pelliculam exuebat, & postquam alui eum ad d. 20. Augusti, mortuus d. 21. reperiebatur. Toto hoc tempore, nulla dabatur foemi-

mi-

teknung ändrade han sig intet efter skinnets ombytning, ej eller bytte han skinn flera resor.

OGONEN, beksvarta, jämn-stora, så när som de tvänne yttersta sido-ögonen, som voro litet mindre; de suto på små utväxter, såsom på trattändar. Åtta stycken besynnerligen långa och krokuta hår suto ymsom emellan ögonen, svarta närmst bröstet, och bleka mot spetsarne.

FÖTTREN, mörka; de tvänne främsta paren mattare; de tvänne yttersta paren starkare med ringar märkte, öfver alt ludne, och desutom ymnigt med pinnar besatte, hvilka voro en del svarta, en del mörkbruna närmast bröstet, och mot ändarne antingen bleka eller hvita.

BRÖSTET, hjärtformigt, ganska platt, brunaktigt; med fina orent hvita fjun tätt öfverhölgt, och en smal karm närmst föttren af en liten mera hvitlångt färg.

BÅLEN, äggformig, luden, vågig, med sotiga och rödliga flammor; Bröstets fäste satt vid pals på tredje delen därinunder;

mina, quæ illi respondere poterat, nec alius hujus speciei mas. Post mutatam semel pelliculam, pictura eadem mansit, ut & pellicula.

OCULI, nigri, magnitudine æquales, præter binos in lateribus extremos, qui paulo minores erant, & e tuberculis præminabant. Octo pilorum stamina longa admodum & curva inter oculos mixtim sita adparebant, nigra proxime pectus, & qua apices livida.

PEDES, nigri, quorum quatuor priores paucioribus, totidem vero posterioribus, pluribus, circulis distincti sunt. Singuli lanuginosi & crebris confiti aculeis, partim nigris, & partim subnigris, proxime pectus, versus extremitates autem albicantibus vel etiam albis.

PECTUS, ad figuram cordis; planum admodum, suffulculum, molli & vix femicana lanugine abundans. Fimbria tenuis proxime pedes magis albicat.

ALVUS, ovata, lanuginosa; pictura undiflua fumigatis & subrufis flammis distincta. Junctura, qua pectori jungitur, infra in tertia alvi parte def-

der; vid öfversta brådden var en liten virfvel af mjölkhvita hår, därnäst midt åfvanpå, en hvit fläck, som en sockertåpp, med spetsen fram åt, och botten mot bakåndan; Upp i spetsen suto trenne små svarta prickar, en mot spetsen, och de andra tvänne i bredd mot botten; därinunder, och inom denna stora hvita fläcken mot botten, satt en beksvart fläck nästan trekantig, det breda upp och kanten ner: Inunder hela denna beskrefne siraten, satt et aflångt hvitt streck, såsom ett skaft eller fot, under den förra, så at detta med det förra hade ett anscende som ett vackert växt och välputsadt grantrå i luft-trågårdarne, färgen undantagandes. Hela denna besynnerliga siraten intog ej större längd, än en tredjedel af bälens öfra sida. I Linea med denna siraten syntes ett kantigt hörn på hvarje sidan, så at öfra tredjedelen af bälens hade ett tycke af en trekant.

ARMARNE, knottriga, klotrunda, där och hvar med längre och kårtare hår påströdde.

Til-

fiit; Ad supremum latus obvenit gyrus pilorum lacteorum; Medium partis supremæ signat macula alba, cono similis, cujus apex ad caput, basis verò ad anum, vergit; Apex tribus punctulis nigris notatur, uno prope apicem, ceterisque duobus æqua serie circa basin; Infra hæc & intra majusculam illam albam maculam, basin versus, nigra macula sedet, triangularis fere, sursum vertens basin & apicem deorsum: Descriptæ huic figuræ linea alba oblonga subposita est, veluti ansa vel pes; Ita ut hæc, cum præcedentibus, speciem præbeat pulcerrimæ & in hortis cultissimæ pinus abietis C. L. sp. Plant. p. 1002: 10. si color excipiatur. Tota hæc figura, quoad longitudinem, tertiam superioris alvi lateris partem saltem occupat. In utroque hujus figuræ latere, & quidem linea recta, angulus cernitur; Unde tertia pars superioris alvi videtur triangularis.

BRACHIA, tuberosa, globosa, longis & brevibus pilis intercite confersa.

RE-

TILHÄLLARENA, mörkbruna.

Den 1. Septemb. fanns *Honan*, Pl. I. Tab. I. Fig. 2. sittande midt i ett lodrätt nät. *Fau. Suec.* 1213. Den 9. värpte höft en ägg-klimp, ungefär stor, som en böna; äggen voro något samman-kliftrade, men kunde med varsamhet skiljas. De hade en blek ägge-gulas färg, voro tämmeligen stora, och inemot femtio til antalet. Rundt i kring dem var ett svart stråft trådsdärhåst några sotiga, och sist några glifa och örent hvita trådar omlindade, som allt var fästadt vid väggen af *Honans* hufvurde. Den 10. fanns hon hardt när döden, och den 11. död.

Spec. 2. Araneus DIADEMATUS.

Den 22. Julii, var denne Spindel-atten, Pl. I. Tab. 4., i begrepp at para sig. *Fau. Suec.* 1214. De finnas hela den blida årstiden igenom, dock af olika storlek. Sjelfva färgen och små siraterne äro ej alltid hos de fullväxte beständige. De krypa utur sitt skal tre gånger. Jag hade aldrig tänkt, at *Ichneumonens* skulle lägga sina ägg på Spindlarnes kroppar; men

två

REFINACULA, subnigra.

Die 1. Septemb. reperiebatur *femina*, Pl. I. Tab. I. Fig. 2., in medio retioli perpendicularis sedens (*Fau. Suec.* 1213). Die 9. massulam ovorum, fere instar fabæ, pariebat. Ova paululum conglutinata, cum prudentia dissolvi poterant. Sublutea erant, admodum magna, & circiter quinquaginta: Tricis involuta nigris & alperis, quas proxime fuliginea quædam, circum vero rara & semicana stamina, obligabant, parieti cellulæ foeminæ adfixa videbantur. Die 10. deprehendebatur moribunda, & d. 11. mortua, foemina hæc.

Spec. 2. Araneus DIADEMATUS.

Die 22. Julii ad coitum parata erat hæc species, Pl. I. Tab. 4. Per totum serenius anni tempus offendi queunt, magnitudijne tamen dissimiles *Fau. Suec.* 1214. Color & figuræ adultorum subinde mutantur. Testis se ter exuunt. Dubitasset *Ichneumonas* araneorum corporibus ova sua superaddere, si non hæc species me de ea re bis convicisset. Contra prui-

D

nas

två gånger har jag, af denne arten, blifvit öfvertygad därom. De förvara sig mot höst-nätternas köld och våta i tätta spheriska kojor, på hvilka ingången sitter ner inunder.

OGONEN, som sitta på sidorne, voro i ett ögonhål tillsammansväxte.

FÖTTREN, med mörka och ljusa ringar skiftvis firade, samt aföjämnt långa hår, borst och pinnar, täckte.

BRÖSTET, hjärtformigt, platt, ljus-brunt, och med smått hvitt fjun tunt beströdt.

BÅLEN, äggformig, brunaktig, som ibland mer af gult eller rödligt upblandades; luden af fint fjun, och långa hår, som sig öfver alt utstucko; med ett af orent hvita prickar teknadt diamant-kors, och på sidorne med mörkbruna vågor i en ined ställning firad; Teknad under bålen kring märket, på ömsa sidor, med ett aflångt svart strek.

ARMARNE, med öjämnt långa hår, borst och pinnar.

TILHÅLLARENA, svarta, med litet hvitt fjun öfverst.

Den

nas & tempestates autumnas, in cellulis spissis sphaeralibus, quarum infundibula subteriori sunt parte, se conservant.

OEVLI, utriusque lateris, in una eademque cavatura concreti.

PEDES, circulis noctuinis, & albidis alternatis, ornati, pilisque, fetis & aculeis dissimiliter longis recti.

PECTUS, ad formam cordis, planum, suffusculum, tenuique alba lanugine parcius conspersum.

ALVUS, ovata, suffuscula, luteo vel etiam subrufo colore apud alios adpersa: Alba lanugine, pilisque longis undique prominentibus obsita: Punctulis semicanis, ad figuram crucis adamantinæ, undisque subnigris utrinque oblique positis, quin subtus, circum membrum genitale, nigra & oblonga linea, notata.

BRACHIA, pilis, fetis atque aculeis dissimilis longitudinis.

REFINACULA, nigra, supra lanugine alba rara.

Die

Den 30. August. fäffts en enda Hona, Pl. I. Tab. 5., som til alla öfriga delar var föreskräfne lik, undantagno bälens öfra tekning; hvilken ej var så tydelig, som på Tab. 4; men mera gulaktig. Prickarne, som skulle göra siraterne på korset, voro ganska små, otydeliga, och ej i samma ordning. Om denna blifver en ny art, må han kallas PELEG.

Spec. 3. Aran. QUADRATUS.

Först i Septemb. fias denna arten, Pl. I. Tab. 3., fullväxt, samt ymnigt på buskar och små skog vid kanterne af öppna fäldt: Spinner starka ändar och vidsträkt nät, sitter sjelf gärna fördold, i ett tätt väfvit hus, med ingången under ifrån, och har en spånter strång vid sin baktot från nätetts medelpunkt; hvarigenom Spindelen straxt känner, om något rof fastnat i nätet.

OGONEN, beksvarta och tydeliga.

FÖTTREN, med hår, borst och pinnar täckte: håren hvita, men pinnarne måst svarta, dock somliga hvita på ändarne.

Brö-

Die 30. Augusti unicam foeminam offendebam, Pl. I. Tab. 5., omnibus partibus priori similem, præter superioris alvi picturam, quæ non ita expressa erat, ut in Tab. 4. Punctula, quæ crucis figuram adornarent, hic minima erant, inadspicua fere, aliaque serie disposita. Hæc, si ad novam referatur speciem, PELEG dicatur.

Spec. 3. Aran. QUADRATUS.

Ad calendas Septemb. adulta & frequens, in arbusculis circa campos patentibus hæc species, Pl. I. Tab. 3., cernitur: Crassa stamina amplosque reticulos tendit: in cellula spissata araneus plerumque residet, supra infundibulum, stamen a centro reticuli extensum uni ex posterioribus pedi alligatum habens, quo se certiolem facit de præda retiolo implicata.

OCULI, nigri & adspicui.

PEDES, pilosi, fetosi & aculeati. Pili albi; aculei vero plerumque nigri sunt, præter nonnullos, quorum extremitates albicant.

D 2

PE-

BRÖSTET, äggformigt, blekt, nog platt; med en sotig kroma. ändlångs, och smått hvitt fjun.

BÄLEN, äggformig, glänfande; med smått stackot fjun och långa hår något glift öfvertrödd. Häftet, hvarmed den fogas tilhopa med bröstet, sitter nästan på hälften af bälens undra sida: hafver ändlångs en rad af små hvita punkter med rödbruna karmar i kring. Tvänne stora hvita fläckar på ömsa sidor om förenämnde Linea, nästan i en fyrkant, hvaraf de två nedersta, äro litet större, och vidare från hvarandra skilde, än de öfre, utgöra denne artens bryggeliga känneteken: De öfriga små ringar eller fläckar äro ej hos alla lika många. Bälens färg är brun, gul, rödlig, och hos somliga med så mycket hvitt iblandad, at han är aldeles lik som möglig.

ARMARNE, nog långa, bleka, ludne; med ringar, och långa svarta pinnar rikt förfedde.

TILHÅLLARENA, lodrätt ställda, bleka, och ofvan litet fjungiga. List. de Arab. f. 8.

Spec.

PECTUS, ovatum, albidum, satis planum, linea fuliginosa, ad longitudinem decursa, & molliter lanuginosa, distinctiffima.

ALVUS, ovata, nitida, tenui lanugine, at pilis longis, parce confita. **Junctura**, qua pectori jungitur, in subteriori latere fere media sedet. **Linea**, quæ ex albis punctulis, marginum subruforum, constat, ad longitudinem exporrigitur. Duæ albæ maculæ majusculæ; in utroque latere descriptæ latere, figura quadrata, sitæ, ex quibus inferiores binæ, paulo majores, ampliori intervallo inter se distant, notæ sunt, quibus hæc species distincta redditur. Ceteræ maculæ non in singulis totidem numerantur.

Alvi color subniger, luteus, subruber, ita, in nonnullis albicat, ut muscosus omnino videatur.

BRACHIA, longiora, albida, circulis fuscis, pilis & aculeis, longis nigrisque abundant.

RETINACULA, perpendicularia, albida, supra parum lanuginosa. List. de Arab. f. 8.

Spec.

Spec. 4. MARMOREUS.

Den 22. Augusti, fants en enda Hona upp i ett trå, i sitt nät. Pl. I. Tab. 2.

OGONEN, bekvarta, tydeliga, på små upphögningar ståldte. FÖTTREN, med ringar sirade, samt af hår, borst och pin- nar, nog täckte.

BRÖSTET, hjärtformigt, platt, blekt; med smått och tunt fjunt.

BÅLEN, äggformig, håftad vid bröstet på sin tredjedel, glänsande, och af smått fint, hvitt, fjun, som ett sammet, luden, stöder på askgrå färg; med ett otydeligt, eller illa teknadt kors af hvita puncter midt ut åt. Öfverst på sidorne, äro tvänne stora hvita fläckar, som hvardera grenar sig i tvänne vågiga Linier ända in mot bakåndan: den ena sammanhängande, den andra afbruten. På sidorne, närmare under, paplig. Underbålen, från märket til bakdelen, bekvart. Öfra delen af märket med tvänne ovala gula strimor omgifven.

AR-

Spec. 4. MARMOREUS.

Die 22. Augusti unica in reticulo summitati arboris cujusdam intexto foemina deprehendebatur. Pl. I. Tab. 2.

OCULI, nigri, in tuberculis adspicui.

PEDES, circulis signati, pilosi, tetosi & aculeati.

PECTUS, ad figuram cordis, planum, albidum, parum lanuginosum.

ALVUS, ovata, extremitati juncturæ in tertia parte juncta, tenui lanugine, serico simili, ex cinereo candescenti confertur, & cruce minus adspicua, albisque punctulis formata, super mediam alvum, signatur. Supra, utroque latere, binæ albæ maculæ majusculæ in binos ramusculos obliquos excurrunt; quorum unus cum ano cohæret, alter vero abruptus videtur. Pars alvi inferior, utrinque discolor, nigrans autem inter anum & membrum genitale, cujus pars superior duobus ovatis radiis luteis notabilis est.

D 3

BRA-

ARMARNE, af ojämnt långa hår, borst och pinnar, ludne.

TILHÅLLARENA, bleka, lodrätt stäldte, med hvitt fjun påströdda, svarta mot klona.

Vid slutet af Augusti, funnos många Honor af denna arten, Pl. I. Tab. 6., sittjandes på lur i sina kojor bredevid nåten: somliga af dem hade litet mattare färg och otydeligare tekning.

ÖGONEN, svarta, och liksom på små upphögningar stäldte,

FÖTTREN, bleka, med bruna fläckar vid lederne, och af hår, borst och pinnar, täckte.

BRÖSTET, hjärtformigt, ljusbrunt, och med fjun öfverströdt.

BÅLEN, äggformig; vid bröstet fästad på tredjedelen; mycket rödlig, och af smått fjun luden som ett sammet. Hade längs efter fyra långliga lysnor, tvänne på hvarje sidan. Vid andra kanten af desse fyra lysnor, syntes en liten hålighet, med en svart punkt uti; de tvänne öfversta hålorne, vore ej så stora, som de tvänne nedersta. Längs efter dessa punkter, på ömsa
fi-

BRACHIA, pilis inæqualiter longis, fetis & aculeis, obsita.

RETINACULA, subalbida, perpendicularia, alba lanugine investita, unguis versus nigra.

Sub finem Augusti plures hujus speciei, Pl. I. Tab. 6, deprehendebantur foeminæ, in cellulis ad reticulos subsidentes; quarum nonnullæ minus lucide coloratæ & figuratæ erant.

OCULI, nigri & e tuberculis prominentes.

PEDES, subalbidi, maculis subnigris, pilisque, fetis & aculeis, constrati.

PECTUS, ad formam cordis, suffusculum, lanuginosum.

ALVUS, ovata, cohærens cum pectore junctura tertiæ parti adfixa, atque ut sericum lanuginosa, rubet. Duæ longiusculæ faculæ utrinque lucent, quarum infimi margines cavaturis punctatis nigrescunt, ex quibus binæ superiores inferioribus paulo minores sunt. His punctulis, ad longitudinem, utrinque, primum nigra, tenuis, alba, post lutea latior, ultimo tenuis
ni-

sidor, var först en smal svart, sedan en smal hvit, därefter en bred rödgul, sist en smal svart, våg, rand eller vattring. I mellan dessa, mot bakändan, voro några mörka tvär-streck. Mot sidorna, under bålen, syntes papliga, inedt stälde, vattringar, svarta på brandgul grund.

ARMARNE, af samma färg, som föttren; med hår, borst och pinnar, täckte.

TILHÅLLARENA, bleka, lodrätt ställda, och af smått hvitt fjun litet ludna.

Ehuru olika dessa tvänne arter i första påseendet synas vara; så har jag dock mycken anledning att tro, det den förra är en stark vanväxt från den senare. Men om framdeles kan visas, att dessa äro särkildta arter, må den senare kallas Babel.

Spec. 5. UMBRATICUS.

Den 13. Junii, fanns en Hona, bakom en påla, mot ett plank, i en mörk skrub, under det jag drog fram åtskilligt bysje, att finna gråsuggor (Fau. Sue. 1257). Hon låg i början

nigra, unda five linea, succedit. Inter eas, anum versus, lineolæ nonnullæ furvæ transversæ adparent. Latera versus, infra alvum undæ variegatæ ex luteo nigrescentes, obliquantur.

BRACHIA, ejusdem coloris ac pedes, pilosa, fetosa, aculeata.

RETINACULA, subalbida, perpendicularia tenuique alba lanugine parum obducta.

Licet hæc ambæ species, primo intuitu valde dissimiles videantur; sufficienti tamen ratione nixus, priorem saltem a posteriori multum variare, reor. Sin distincta species hæc probetur, nomen ipsi Babel conveniat.

Spec. 5. UMBRATICUS.

Die 13. Junii, unicam in rima pali sepimentum sustentis caliginosa foeminam, oniscos sub paleis investigaturus, offendebam. Quæ in initio cre-

jan nog död-lik ut, men visste dock snart, at Hon var liflig. Efter några dagars förlopp, märkte jag, at hon skydde dagen i högsta måtto, och brukte väfva om nåtren, eller i första gryningen om mornarne. Hon skötte ej mycket om flugor; Phalener (natt-fjärillar) voro smakligare. Jag blef därför mon om, at finna flera af denna arten. Inan slutet af månaden, fant jag tvänne til. Den 24. Julij, vardt jag först varse deras råtta sätt at väfva. De sitta i förslät under ett tätt gjordt hus, brede vid sit nåt, och lura på rof. Om dagen, läckas de icke ut af hvad som fastnar i nåtet; men natten och morgonstunden nyttja de så mycket flitigare. Pl. I. Tab. 7.

ÖGONEN, som sitta på sidorne, voro tvänne i ett ögonhål.

FÖTTREN, af långa hår, borst och pinnar, ymnigt hölgde; lären svartaktige; det öfriga mörkgrått och ljusbrunt fläckvis pappladt.

BRÖSTET, nästan fyrkantigt, ganska platt, litet smalare fram åt än bakåt, svart-brunt, litet glänfande: dock med hår öfver

credebatur moribunda, statim vivida cernebatur. Paulo post, lucem eam fugere, & nocturno tempore, vel primo diluculo, texturam exercere, comperiebam. Mulcarum minus appetenti phalenæ erant in deliciis: Operam itaque pluribus impendi hujus speciei reperiendis. Præterlapsò nondum mense duas offendi. D. 24. Julii, modum texendi earum videbam, & quales in spissatis cellulis ad retiola positis insidiantur prædæ. Quodcumque de die reticulo implicatur, eas non allucit, quæ noctem & diluculum studiosæ lucrantur. Pl. I. Tab. 7.

OCULI laterales, duo in una cavatura.

PEDES longiusculis pilis, fetis & aculeis abundant. Femora nigricant; reliquum ex subnigro & semicano variegatur.

PECTUS, ferme quadratum, planius, anteriora versus paulo acuminati.

verströdt, och en smal orenthvit rand på ömsa sidor närmst föttern.

BÅLEN, oval, men ganska platt, af smått fjun luden. Ett bredt fäldt, midt utåt, med en Sicfac omgifvit. Hvit mot sidorne; midt äfvan på svart. Fäldtet var med gulaktiga prickar påströdt, och närmst kroppen fyra insänkningar: de tvänne öfre litet mindre, än de tvänne nedre. Hela undra sidan af bålen mörk, så när som kring märket, hvilket var omgifvit af tvänne hvita halfmånar.

ARMARNE, papliga såsom föttern, samt med hår, borst och pinnar, försedde.

TILHÅLLARENA, svarta, lodrätt stälda, och med hår påkastade.

AGGEN hade en blek ägge-gulas färg, och voro tillsammans sittjande, i en massa, som en stor trågårds ärt, inom tvänne slags träfel.

UN-

tius, subfuscum, parum candens, pilosum, linea tenui, semicana, proxime pedes cinctum.

ALVUS, ovata, planior, molliter lanuginosa; in medio latum habet spatium linea multangula circumdatum; Alba latera versus; supra in medio nigra. Spatium sufflavus punctulis interstinguitur; & proxime pectus inciluræ quatuor, quarum binæ superiores paulo minores, adparent. Pars alvi inferior fusca, membro genitali excepto, quod duabus albis lunulis dimidiatis cingitur.

BRACHIA, variegata veluti pedes; item, pilosa, setosa & aculeata.

RETINACULA, nigra, perpendicularia, raripila.

OVA, sublutea, conglutinata, geminisque involuta tricis, massulam instar pisi hortensis masculi, constituebant.

E

PUL-

UNGARNE, ägo alla svarta ut, när de först kommo fram, som skedde den 22. Julii. Efter några dagar förbytte de sitt skal. Vid slutet af Augusti, voro de nästan halvväxte. List. de Aran. f. 9.

Spec. 6. PYRAMIDATUS.

Först i Augusti, funnos tre Honor af denna arten; Pl. I. Tab. 8. De föddes til midt i Septemb.; under hela denna tiden var jag ej så lycklig, at jag fant någon Hane, som passade åt dem. Den ena af Honorne bytte skal några dagar efter dess fångst.

ÖGONEN suto på en liten gulaktig upphögning: de tvänne öfversta i fyrkanten litet tätare: hvardera paret af sidögonen hade sin särskildta upphögning, hvaruti de suto, litet snedt staldte, och ej sammanväxte.

FÖTTREN, bleka, med mörka ringar, fulle af hvita hår och svarta pinnar.

BRÖ-

PULLI nuper editi nigrabant; quod die 22. Julii videbam. Brev ipost partum testam mutabant: Sub Augusti vero finem dimidiam adlequebantur staturam. List. de Aran. f. 9.

Spec. 6. PYRAMIDATUS.

Tres hujus speciei foeminae, Pl. I. Tab. 8., in eunte Augusto, deprehendebantur, adque Med. Septemb., alebantur. Ast ego voti impos eram, nullum enim eo tempore marem offendere poteram, qui illis responderet. Una foeminarum crustam mutabat brevi post capturam.

OCULI, e tuberculo sufflavo prominebant: bini superiores minori intervallo. Singuli bini laterales, non concreti, in proprio tuberculo, oblique collocati erant.

PEDES, subalbidi, circulis furvis, pilis albis & nigris aculeis.

PE-

Brösten, äggformigt, platt, blekt, med hvita sjun ymnigt mot ögonen förfedt.

BÅLEN, äggformig; fästad vid bröstet på tredjedelen; hade ett mörk-brunt Enhörnings-horn, på en krit-hvit grund tekraft. Omkring hornet syntes en gulaktig skymlighet. Midt öfver, gent mot bröstet, voro tvänne små insänkningar, svarta i botten. På sidorne, närmare under, syntes bålen lotig, och med gulaktige, snedt stälde, vågor srad; men inunder, mellan märket och bakändan, beksvart; dock syntes, på ömsa sidor kring märket, de gula halfmånarne, med inåt vände horn. Denne honas födslolem (märket) som nu i desse dagar väntade på Hanan, fant jag helt noga, vara sådan, som FRISCH Germ. Tom. 7. pag. 7. Tab. 4. Fig. 3. den beskrifvit och afritat; men som han antingen icke sett Spindlarnes parningslätt, eller öck ej gifvit rätt noga akt därpå; så hafver han misstagit sig, och kallat Honan för Hane.

AR-

Pectus, ovatum, planum, subalbidum, alba lanugine, oculos vertet abundantiori, reatum.

ALVUS, ovata, junctura centro tertiæ partis inferioris adfixa cum pectore cohererebat. Cornu Monocerotis in alba basi subnigro, & circum ex subhæto variegato, notabatur. Duæ nigre incisuræ e regione pectoris supra medium transversæ videbantur. Ad utrumque latus fumigata lineis subluteis & oblique ductis interstinguebatur. Infra, inter membrum genitale & anum, nigrabat, lunulis dimidiatis luteis cornicula introrsum vertentibus utrinque decorata. Membrum hujus femine marem eo ipso tempore desiderantis, genitale, certe tale comperiebam, quale FRISCH Germ. Tom. 7. pag. 7. Tab. 4. Fig. 3. delineatum est. Hic Auctor, quia coeuntes araneos aut non vidit, aut probe minus observavit, maris nomine foeminam adpellando, errat.

B 2

BRA-

ARMARNE, bleka, med ojämnt långa hår, borst och pinnar förfedde.

TILHÅLLARENA, bleka, med smått hvitt fjun påströdde.

Spec. 7. OCELLATUS.

Midt i Junii fants en Hona, lom, några dagar efter, vårpte i en vrå, uti ett trasel, en ägg-Massa, stor som en vanlig årt. Vid pås åtta dagar därefter, vårpte hon, på samma sätt, i andra vrån, en dylik kull; och åter, andra åtta dagar, i tredje hörnet; den tredje kullen. Efter vårpningen vardt bålen mindre. Pl. I. Tab. 9.

OGONEN, som fitta på sidorne, voro tvänne i ett ögonhål sammanväxte; det yttersta nog litet.

FÖTTREN, med hår, borst och pinnar rikt beströdde.

BRÖSTET, äggformigt, platt, ljus-brunt, med hvita hår mot ögonen tätast beströdt.

Ba-

BRACHIA, subalbida, pilis, setis, & aculeis, dissimiliter productis, ~~munita~~.

RETINACULA, subalbida, tenui alba lanugine constrata.

Spec. 7. OCELLATUS.

Fœmina medio Junio capta paulo post ovarum massulam instar pifi vulgaris in angulo partam tricis involvebat. Sequenti octavo, tantandem in altero deponerebat angulo, & post octiduum, in tertio. Facta ovatione alvus gracilescebat. Pl. I. Tab. 9.

OCULI laterales, quorum ultimus tenuior, in una concreti cavatura erant.

PEDES abundabant pilis, setis & aculeis.

PECTUS, ovatum, planum, suffulculum, albis pilis oculos versus densius obfitum.

AL-

BÄLEN, nästan klotrund, dock litet spetsig mot bakändan; fast vid bröstet på tredjedelen; som ett sammet luden; starkt rödlig, med ett svart-brunt dubbelt frugthorn teknad: på hvarje sidan om frugthornet med fem rödliga fläckar, de större framåt, de mindre bakåt, och en hvit kårn på ömsa sidor, utfirad, alla fläckarne tillsammanshängande. Midt öfver frugthornen ett stort rödligt fäldt, med tvänne insänkningar uti. Tvänne dylika insänkningar suto i kanten af detta röda fäldtet och svartbruna frugthornet, som voro litet större: bädden på alla fyra insänkningarne var svart. Bålen inunder mörkbrun, och med tvänne bleka halfmånar kring märket (födslolemmen) teknad.

ARMARNE, med hår, borst och pinsar rikt beströdde.

TILHÅLLARENA, svarta, och lodrätt stälda.

ÄGGEN, af en höggul ägge-gulas färg, inom ett segt trasel värpte, så fast och tätt sammanhängande, at de ej utan skadande kunde åtskiljas. De suto så tätt tillammans, at hopfogningarne voro riktiga sex kanter.

UN-

ALVUS, fere globosa, anum verius, paulum acuminata; junctura, qua pectori jungitur, infra, in tertia alvi parte desinit; ut sericum lanuginosa; admodum rubens: subnigro cornu copia, quinque maculis subrufis, contiguis, alba fimbria excultis, anteriora verius majoribus, utrinque distincto, ornata. In medio cornu spatium subrubrum, binæ incisuræ secabant, totidemque paulo majores, cornu determinabant a spatio. Singularum nigrabat incisuræ basis. Pars alvi subterior subnigra erat, & circum membrum genitale duabus lunulis dimidiatis signata.

BRACHIA, pilis, fetis, aculeis, abundanter.

RETINACULA, perpendicularia, nigra.

OVÆ, lutea, intricis contiguis parva, sex pagmentis tam arcte coapta erant, ut absque detrimento non separari possent.

II. STYCKET.

UNGARNE kläcktes den 16. och 23. Julii: hade ljusbruna bröst, skymliga fötter, och samma tekning på ryggen, som Honnan, fast ganska matt och med möda känbar.

Spec. 8. PATAGIATUS.

Midt i Junii fants denne arten. Pl. I. Tab. 10.

OGONEN, på sidorne, tillsammans i ett hål.

FÖTTREN, med ojämnt långa hår, borst och pinnar täckte.

BRÖSTET, äggformigt, något platt, brunt, och med något hvitt fjun ofvan påströdt.

BÅLEN, äggformig; bröstets faste satt på undra sidan af bålen vid pass på tredjedelen; mörkbrun; teknad närmst kroppen med en spetsig trekant af mögel-färg, samt en brandgul lysna innanföre. Något bättre ner, och åt sidorne, en af mögel kantad ringkrage, med ett mörkbrunt dubbelt frugthorn midt uti sig, som hafver tvänne brandgula linier, hvilka äro

skil-

Pulli diebus 16. & 23. Julii exclusi, habebant subnigra pectora, pedes variantes, tergaque materno similia, picturis tamen notu difficilioribus.

Spec. 8. PATAGIATUS.

Hæc circa medium Junii reperiebatur species. Pl. I. Tab. 10.

OCULI laterales in eadem cavatura.

PEDES, pilis, setis, & aculeis non æque longis, armati.

PECTUS, ovatum, leviter planum, suffusculum, albaque lanugine intratum

ALVUS, ovata; tertia parte pectori subtus alligata; ut tericum lanuginosa; subnigra; triangulo acuminato muscoso, fascia lutea intrinsecus illustrato, notabilis. Paulo inferius & ad utrumque latus patagium conspicitur musco fimbriatum, & hujus in medio cornu copix subnigrum, duabus luteis lineis supra discurrentibus, infra vero coeuntibus, & ab aliis binis

sub-

skilde ofvan, men mötas mot bakåndan, med tvänne tvärfrek
öfver sig, af samma brandgula färg, det undre stackot, det öfra
längre och afbrutit midt på. Inunder är bålen, närmst bröstet,
öfvan it, med en gul half-circel omgifven kring listet. Märket
är med tvänne flata, orenthvita half-circlar teckadt. Kring
öppningen på bakåndan fem stackora spintippar.

ARMARNE, med hår, borst och pinnar försedde.

TILHÅLLARENA, svarta, lodrätt stälda, fjuniga.

Spec. 9. CORNUTUS.

Midt i Junii fins denna arten nog; de äro uti sin tekning
ej särdeles beständiga; somliga ljusbruna, andra svartaktiga, an-
dra åter nog hvitlåta; det beständigaste känneteknet var det
svarta längs efter bålen, hvilket hos alla fanns lika, och hade ett
tycke af tvärme mot hvarandra stäldte frugthorn. Pl. I. Tab. II.

ÖGONEN, svarta; sido-ögonen så godt som hopväxtte: det
ena af dem litet större, och det andra litet mindre, än de fyra
medlersta.

För-

sublucis, quarum superior longior est, atque in medio abrupta, transversim
sectis, signatum. Subter, proxime pectus, ubi junctura teder, semicircu-
lo alvus cingitur. Membrum genitale, duo plani semicirculi semicirculi
constituant. Anum quinque breviora tubercula cingunt.

BRACHIA pilosa, setosa, aculeata.

RETINACULA, nigra, perpendicularia, lanuginosa.

Spec. 9. CORNUTUS.

Hæc species circa medium Junii frequens occurrit. Pictura variat;
dantur enim tam suffulculi, quam nigricantes & albicantes. Signum
communissimum, & apud plerosque idem, in alvo, ad longitudinem, ni-
grat, & speciem duorum copiarum cornuum præfert sibi oppositorum. P. I.
Tab. II.

Oculi nigrant; laterales, quorum unus paulo tenuior, alter aliquan-
to major quatuor mediis, in una concreti cavatura sunt.

Pe-

FÖTTREN, med hår, borst och pinnar takte.

BRÖSTET, med litet och ganska smått hvitt fjun midt utåt, men ymnigast fram mot ögonen, takt.

BÅLEN, jämnt luden likt ett sammet: teknad som rittningen visar. Inunder och i kring märket tvänne bleka halfmånar.

ARMARNE, af hår, borst och pinnar ymnigt ludne.

TILHÅLLARENA, lodrätta, svarta, ludna.

ÄGGEN vårptes den 24. Junii, suto alla tillammans i en massa, stor som största trågårdsårt, och kunde icke skiljas, utan annars skadande. Närmst kring äggen, var en tåmelig god, lång och redig ända, men utom bara trafel.

Spec. 10. SERICATUS.

Midt i Junii fins denna. För des stora olikhet i tekningen, vågar jag sätta denna under egen numer; men om nya och säkra rön framdeles visa, denna vara ett med föregående, skal sådant icke mishaga mig. Pl. 2. Tab. I.

O GO.

PEDES, pilosi, fetosi, aculeati.

PECTUS, qua in medio, ad longitudinem, leviter conspersum est, oculos versus, alba lanugine, abundat.

ALVUS, tota, ut sericum, lanuginosa, quodque figura indicat, notata signo. Sub & circum membrum genitale duæ lunulæ subalbidae adparent.

BRACHIA, pilis, fetis, aculeis, abundant.

RETINACULA, perpendicularia, nigra, pilosa.

OVA, quæ post ovationem, d. 24. Junii, in massulam, instar pisi hortensis majusculi, concreta, non sine læsione separari poterant, proxime longiori ac simplici filo, deinde vero folis tricis obligabantur.

Spec. 10. SERICATUS.

Ad medium Junii reperitur. Hanc ob variantem picturam, sub propria specie comprehendere audeo, non ægre ferens, si certis & novis experimentis contrarium successu temporis probatum fuerit. Pl. 2. Tab. 1.

Ocu-

OGONEN, svarta: De som sitta på sidorna så godt som tilhø-
pavæxte; det inre litet större, än det yttre.

FÖTTRENN, af bleka hår och svarta pinnar ymnigt omgifne;
samt med bleka fläckar skiftvis teknade.

BRÖSTET, äggformigt, svart, platt, med hvit karm på yttre
kanten, och små hvita hår öfveralt betäkt, så at det däraf lik-
som grånade.

BÄLEN, äggformig, svart, med egen och besynnerlig tek-
ning, nästan som ett utkast til löfverk på en damast-väfnad;
hvilket ritningen bättre utvisar. Bröstets fäste satt på un-
dra sidan af bälen, vid pass på tredjedelen. Inunder omgafs
märket af gula half-circlar.

ARMARNE, af ojämnt långa hår, borst och pinnar täkte.

TILHÅLLARENA, lodrätta, svarta, litet ludda närmst ögonen,

Midt i Junii, fanns en Hana i sitt nät mot en bärags-brant,
Pl. 2. Tab. 2. Det, som syntes besynnerligt på honom, vöro de
beksvarta tvärstreken öfver bälen, och de tvänne hörnen eller
kantren, vid öfra delen af bälen. Jag kan icke säga, om denne

ut-

OCULI nigri: laterales fere concreti; Interior ulteriores parum major,
PEDES, maculis subalbidis alternatis signati, pilis subalbidis nigrisque
aculeis abundans.

PECTUS, ovatum, nigrum, planum, albo margine, pilisque albis tenui-
bus, totum quasi canescit.

ALVUS, ovata, nigra, pictura foliacea in tela serica adumbrata, quam
figura melius exprimit, notabilis, cum pectore jungitur in tertia sui parte.
Semicirculi lutei membrum genitale subtus ambiunt.

BRACHIA, pilis dissimiliter longis, setis & aculeis, tecta.

RETINACULA, perpendicularia, nigra, oculos proxime leviter hirsuta.

Sub medium Junii mas deprehensus fuit in reticulo ad mon-
tis præcipitium. Pl. 2. Tab. 2. Lineæ nigrae, per alvum transverse da-
ctæ, binique anguli, in parte alvi superiore illum peculiariter distinxere.

F

Non

utgör en ny art, eller om han hörer til någon af de förr beskrefne Honorna (som jag dock tviflar). Imedlertid blir han här allenast beskrifven utan någon numer, och kallas, tils vidare, VIRGATUS.

ÖGONEN, mycket små, de tvänne yttersta fido-ögonen än mindre, och få godt som sammanväxte med de närgränsfande.

FÖTTREN, af svarta och orenthvita ringar skiftvis bältiga; med ojämnt långa hår och borstar, samt många pinnar, försedde.

BRÖSTET, äggformigt, platt, ljusbrunt, och ymnigt med hvitt fjun öfverklädt.

BÅLEN, äggformig, fast des öfra ända och fida hade tvänne starka hörn, som gjorde des anseende nästan trekantigt, och stupade med ett flatt fäldt fram åt. Midt imellan bägge hörnen, var en tjock och bekvart linea dragen, som hade en hvit prick midt på sig. Snedt utföre mot fidorne tyntes ljufare vågor. Bröstets fäste satt på tredjedelen af bälens undra fida.

AR-

Non certe dicere ausim, singularem ne speciem constituat, an ad quandam ex descriptis (quod tamen dubito) spectet. Interim hic sine numero saltem describitur, & nominatur VIRGATUS.

OCULI admodum tenues. Extremi bini laterales tenuiores, & cum vicinis fere concreti.

PEDES, circulis nigris atque semicanis alternatim cincti, pilisque minus æqualibus & letis tecti, aculeis abundant.

PECTUS, ovatum, planum, suffusculum, alba lanugine crasse investitum.

ALVUS, ovata, licet duo anguli conspicui, in latere superiori planitiem formantes, triangularem illi figuram dent. Angulos interlabitur crassior nigriorque linea, albo punctulo in medio notata. Undæ albæ utrumque latus versus in obliquas declinari videntur. Junctura pectoris adalligatur alvo in tertia parte.

BRA-

ARMARNE, svarta, ändade på Hanarne med afelle-lemmen, som är ägg-formig, samt med ojämnt långa hår och borstar öfver alt försedde.

TILHÅLLARENA, svarta, ludna, lodrätt stälda, och med mörkbruna hakar försedda.

Spec. II. SCLOPETARIUS.

Denne fins midt i Junii, Pl. 2. Tab. 3. Fig. 1.

ÖGONEN, hvilke sitta på sidorne, så godt som sammanväxte.

FÖTTREN, ludna, och med grofva svarta pinnar ymnigt försedda. *Fotfästet* beksvart: *Lären* orent hvita eller opalfärgade, dock på nedra ändan svart; det öfriga af fötten med orent hvita och bruna bälten.

BRÖSTET, ljusbrunt, ganska platt, med en smal hvit karm närmst fötten, och hvitt fjun ymnigt mot ögonen.

BÅLEN, ägg-formig, luden, svart, med ören-hvit vävring mot sidorne: Hade sin egen besynnerliga tekning, som af ritningen bättre, än beskrifning, göres kanbar.

AR-

BRACHIA, maris nigra, ovata, & dissimiliter hirsuta, in partes genitales desinunt.

RETINACULA, nigra, pilosa, perpendicularia; uncis subnigris.

Spec. II. SCLOPETARIUS.

Circiter Medium Junii obvius. Pl. 2. Tab. 3. Fig. 1.

OCULI, laterales propemodum concreti.

PEDES, hirsuti aculeis nigris majusculis abundant. *Junctura* nigrat. Femora femicana, vel etiam lactea, nigrant genicula versus. Pars pedis reliqua falcis femicanis & suffusculis cingitur.

PECTUS, suffusculum, planius, fimbria tenui alba proxime pedes, ex-cultum, alba lanugine oculos versus abundat.

Alvus, ovata, lanuginosa, nigra, ad utrumque latus undulata canescit. *Picturam* ejus singularem, figura melius quam descriptio, exhibet.

ARMARNE, Hanans, Fig. 2. Lit. A, äro på det yttersta ledet ljus-bruna och ludna, hafva lika som en skålighet, hvaruti B gömer sig något, men genom tryckning gifver sig ut, och är des afse-lem. C är armens penultima-led, blek, luden, samt med två synnerligen långa borstar, och två mindre, förfedder. Ett ögonkast på ritningen gör faken tydeligare, än många ord.

TILHÅLLARENA, svarta, smått ludna, och lodrätt stälda.

ÄGGEN, tretio vid lag.

UNGARNE, visa sig i början af röt-månaden.

Spec. 12. CUCURBITINUS.

Både uti Julii och Augusti, fins denne arten hållt uppe i löftrån. Ritningen Pl. 2. Tab. 4. är litet för stor.

ÖGONEN, på sidorne, sitta i ett hål tillsammans.

FÖTTREN, orent gröna, samt med hår, borst och svarta pinnar beströdde.

BRÖ-

BRACHIA maris, Fig. 2. Lit. A., ultimos articulos suffusculos & lanuginosos habet, in quorum cavatura B quasi delitescit, quod contractatum prominet, & membrum genitale est. C Penultimum brachii designat, subalbidum, hirsutum & fetis duabus longioribus, totidemque brevioribus, munitum. Figura obiter inspecta rem clarius dilucidat, quam verborum prolixitas.

RETINACULA, nigra, parum lanuginosa & perpendicularia.

OVA, circiter triginta.

PULLI, ineuntibus diebus canicularibus, prodeunt.

Spec. 12. CUCURBITINUS.

Tam Julio quam Augusto arbores plerumque frondosas frequentant. Figura, Pl. 2. Tab. 4., formam parum excedit.

OCULI, laterales una continentur cavatura.

PEDES, viridantes, pilis, fetis, nigrisque aculeis gaudent.

PE-

BRÖSTET, ljusbrunt, med litet grönt öfversmuddradt, platt och fjunigt.

BÄLEN, ägg-formig, grön, med gula ränder och svarta punkter sirad, såsom ock med svarta hår öfverströdd.

ARMARNE, med hår, borst och svarta pinnar öfvertäkte.

TILHÅLLARENA, bleka och lodrätt stälda.

ÄGGEN, tillammanhängande, vid pafs fyratio i en klimp, stor som en ärt, och i grönt stråft trasel insvepte. Fau. Sue. 1224.

Spec. 13. SEGMENTATUS.

Först i September fins denne arten ymnigt. Pl. 2. Tab. 6. De hålla sig gärna utom nätet, med en spänd strång vid foten. Ej fant jag någon så slug, at den bygde sig koja, som en del af de redan beskrefne.

OGONEN, svarta och tydeliga.

FÖTRENN, ljusbruna, med ojämnt långa hår och svarta pinnar täkte.

BRÖ-

PECTUS, planum & lanuginosum, ex suffusculo virefcit.

ALVUS, ovata, virens, luteisque lineis & punctulis nigris comta, pilis nigris obleritur.

BRACHIA, pilis, fetis & nigris aculeis teguntur.

RETINACULA, subalbida & perpendicularia.

OVA, circiter quadraginta una cohærent massula, ad pisi magnitudinem, & tricis rigidis, viridantibus involvuntur. Fau. Sec. 1224.

Spec. 13. SEGMENTATUS.

Ad calendas Septembris crebri occurrunt, suum quivis extra retiolum licio passo pedi alligato. Pl. 2 Tab. 6. Providum nidificare nullum vidi, ut pars solent ex araneis descriptis.

OCULI, adspicui nigrant.

PEDES, suffusculi, pilis dissimiliter longis, nigrisque aculeis, rigent.

PECTUS, ovatum, suffusculum, nitidum, sine lanugine.

F 3

AL-

II. STYCKET.

BRÖSTET, äggformigt, brunaktigt, glänsande; men inga fjunkunde märkas på det samma.

BÅLEN, äggformig, af ganska smått fjun som ett sammet luden. Hanans bål var gredlin-färgad, Fig. 1. Honans rödgul, vattrad, med en strima längs efter, och lysnor åt ömsa sidor. Fyra små svarta punçter syntes på Honans öfra sida. Fig. 2.

ARMARNE, bleka, ludne: Hanans ses Fig. 3. med en liten klot-rund luden knapp på ändan, och en mörk-brun tupp-
sporre under. Honans lång-runde och litet svartaktige på ändarne.

TILHÅLLARENA, brunaktige, glänsande, lodrätt ställda.

Spec. 14. *LITERA X. NOTATUS.*

Midt i Septemb. funnos åtskilliga Honor af denna arten; de spunno reguliera nät; och när de skrämdes af människo-hand, drogo de föttrén tillsammans, lade sig på ryggen, och lågo som döda; dock ej länge. De suto hållt utom nätet, med en från medelpunçten spänd strång vid foten. Pl. 2. Tab. 5.

ALVUS, ovata, mollissima lanugiæ, ut sericum, tegitur. Maribus sunt alvi rubeo-cæruleæ, Fig. 1.; foeminis autem luteæ, undulatæ, quas unicus, ad longitudinem, radius, & faculæ ambo latera versus, comunt. Quatuor punctula nigrant parte foeminæ superiori. Fig. 2.

BRACHIA, subalbida, pilosa: maris, Fig. 3. in nodulos globosos, nigros, desinunt, ex quorum utroque calx pendet lubnigra gallinacea. Foeminæ teretiuscula in extremitatibus nigricant.

RETINACULA, suffuscula, nitida, perpendicularia.

Spec. 14. *LITERA X. NOTATUS.*

Hujus speciei foeminæ ad medium Septembris offendebantur. Retiola texebant regularia; & quando humanis terrebantur manibus, ut mortuæ supinabantur, pedibus contractis: at vero non diu. Extra retiolum libentius quælibet subsidebat, filum e centro deductum pedi adligans. Pl. 2. Tab. 5.

Ocu.

OGONEN, svarta och tydeliga.

FÖTTREN, hårtiga, af hår, borst och pinnar, ludne.

BRÖSTET, ägg-formigt, litet kullrigt, blekbrunt, så när som det Romerska V., hvilket var svart; med ganska små hvita fjunglist bestrodt.

BÅLEN, nästan klotrund, svartaktig; som ett sammet luden; fiskarnes astronomiska teken, eller ett otydeligt x, af orenthvitt främst ofvanpå; inunder åtskillige, i föga ordning, strödde punkter, hvilke mot ändan voro mer och mer bärtsmuddrade.

ARMARNE, af hår, borst och pinnar, takte.

TILHÅLLARENA, bruna, på yttre ändarna litet utspärrande, och med svarta klor väpnade.

3. CAP.

OCULI, adspicui nigrant.

PEDES, pilosi, setosi & aculeati, fasciis cinguntur.

PECTUS, ovatum, rotundum fere & suffusculum, præter notam V., quæ alba lanugine tenuissima rare conspersa, nigrat.

ALVUS, propemodum globosa, ut sericum lanuginosa, nigricat. Nota piscium astronomica, sive x minus expressum & temicanum, variis punctulis, anum versus confusis, & quasi magis magisque obliteratis, suffusculum, super anteriora cernitur.

BRACHIA, pilosa, setosa & aculeata.

RETINACULA, suffuscula: quorum divaricatæ extremitatibus nigris ungulis armantur.

3. CAP.

II. SYUKET.

3. CAP.

Om GILLRARE-Flockens ANDRA SLAG, som kallas
IRREGULIERA.

§. 1.
Vid första påseendet synes dessa Spindlars väfnings-sätt icke mycket behageligt; men när det nogare betraktas, har man svårt at säga, om de förras skal vara konstigare, än dessas.

§. 2.
De sträcka ut åtskilliga långa åndar, imellan öppningar af stadigare qvistar eller grenar, både på buskar och trån, upfyllandes sedermera en efter deras förmågo tämlig rymd med hårs och tvårs hopfätte stackota åndar, ungefär af en verk-tums längd, så tätt, at ingen mygg igenom de små kantiga öppningarne kan flyga, utan at snårjas. Detta nätet är ej eller så svagt, at icke den större yrfånaden åfvenväl kan fastna däri. Til sin omkrets, få desse näten, än en kulas, än en tårnings, än en
en

3. CAP.

De Secundo Retiariorum Genere, sive IRREGULARIBUS.

§. 1.
Displicet primo visu spectantibus horum texendi ratio. Qui vero istam intime animadvertunt, difficulter adferere possunt, quod superiorum at o horum artificiosior sit.

§. 2.
Inter solidiores arborum & arbuscularum ramos, longiora extendunt fila, spatium, quanti capaces esse possunt, per amplum, brevibus & ad longi-udinem pollicarem transversim connexis spissatisque filis, ita implentes, ut ne culex quidem, per angusta illa & angulata intervalla, volare possit; quo minus irretiatur. Hoc retiolum præterea tam firmum est, ut etiam majuscula insecta eo implicentur. Ambitus reticuli nunc globosam, &
tc.

en mångkantig, utom åtskilliga aflånga, skapnader, fast innanredet är sig alltid likt.

§. 3.

Spindelen står sjelf uti något hörn eller ändå af nätet, och vid myggans vidrörande känner en darrning under sina fötter, i anledning hvaraf, han straxt löper ut, at se efter rofvet.

§. 4.

Detta slågtets Honor, så många jag kunnat få rätt på, hafva lefvat så länge efter äggvärpningen, til dess deras ungar blifvit kläckte, och så starke, at de kunnat sjelfva förskaffa sig födan.

§. 5.

Deffas ögons ställning, och fötters längd fins imellan, äro förefkrefne slågtets aldeles lika.]

Spec. I. Aran. CASTANEUS.

Först i Septemb. funnos åtskillige Honor af denna arten, Pl. 3 Tab. 3.

OGONEN, svarta och tydeliga.

FÖR-

teffellatam, nunc multangulam & oblongam, formam refert, tamen textum interius semper est uniforme.

§. 3.

In angulo quodam sive termino reticoli araneus ipse subsidet, & quancocius culex reticulum leniter palpat, quod ex motu sub pedibus præsumit, exsiliit speculaturus prædam.

§. 4.

Hujus Generis foeminæ, quot deprehendere licuit, post ovorum parturum vixerunt, usque dum pulli exclusi tamque adulti fuerint, ut se ipsi procurerint alere.

§. 5.

Oculorum situs & pedum longitudo nuper descriptorum omnino æquant.

Spec. I. Aran. CASTANEUS.

Ipsis Calendis Septemb. hujus speciei foeminæ reperiebantur. Pl. 3, Tab. 3.
OCULI, adspicui nigrant.

G

PE-

FÖTTREN, fetiga, med svarta fläckar vid lederna, och af ojämnt långa hår, borst och pinnar ludne.

BRÖSTET, nog litet, ljus-brunt, glänsande, af trubbig äggform, nog platt, med några få små svarta fjun fram mot ögonen siradt.

BÅLEN, nästan klotrund, kopparbrun, glänsande, af smått fint fjun som ett sammet luden, med en hvit punçtering längs-efter, hvilken mot bakändan hade två små tvär-linier öfver sig. På ömsa sidor en i vågor gående dylk punçtering; På sidorne, utan för denne, och närmare inunder, vardt bålen nog mörk, men aldeles inunder, hade den samma brunhet som ofvanpå. Kring märket suto två hvita trekantiga fläckar.

ARMARNE, bleka och af ojämnt långa hår ludna.

TILHÅLLARENA, bruna, med svarta klor på ändarna.

ÄGGEN, af medelstorleken: åtskilde, runda, nästan hvita, vid pass femtio, samt i ett trasel inveklade.

UN-

PEDES, fuliginis pilis dissimiliter longis, fetis & aculeis, obducti, nigras maculas in articulis habent.

PECTUS, exile, suffusculum nitidum, ovatum, obtusum, planum, tenui ac nigra lanugine. oculos versus, rare confutum.

ALVUS, fere globosa, coloris cypriaci, nitida, tenui mollique lanugine, ut sericum, recta, alba ad longitudinem, punçtorum serie, duabus lineolis transversis ad anum dissecta, insignitur. Parilis utroque latere series obliquatur; subter qua alvus videtur satis obscura, donec ima pars eodem, quo summa, coloretur cyprio. Binæ albæ triangulares maculæ cingunt membrum genitale.

BRACHIA, pilis dissimiliter longis investita tubalcent.

RETINACULA, suffuscula, unguolata.

OVA, modicæ magnitudinis, separata, rotunda, tubalbida; & circiter quinquaginta, trisis involvuntur.

PUL-

UNGERNE väste sig midt i Sept. de voro vid sin första framkomst helt hvita.

Spec. 2. HAMATUS.

Midt i September fanns en enda Hona, Pl. 3. Tab. 4., som spunnit sig in i ett litet och tätt hus på en Enbuske-qvist. C. L. Sp. Plant. 1040. 8.

OGONEN, svarta, och svåra at se.

FÖTTREN, nog kårta, sotiga, med borst och pinnar täkte.

BRÖSTET, ägg-formigt, litet kullrigt, svart, små-fjunigt.

BÄLEN, nästan klotrund, gredlin-färgad glänsande, af smått fjun som ett lammet luden, med en hvit linia längsefter, hvilken är tjockare närmst bröstet, men smalare mot bakändan. På hvardera sidan af detta streket äro fyra hvita krokar: de närmaste til bakändan mindre krökte än de främsta; skäligheten af krokarne vände sig åt Bålen. Innder desse krokar, ett litet stackot tvär-strek. Utåt sidorne en orent-hvit vattring.

AR-

PULLI medio Septembris prorepentes, albeat.

Spec. 2. HAMATUS.

Sub medium Septembris, unica deprehendebatur foemina in spissa cellula juniperi (C. L. Spec. Plant. 1040. 8.) ramusculo intexta. Pl. 3. Tab. 4.

OCULI, visu difficiles nigrant.

PEDES, perbreves, fuliginei, tetosi, aculeati.

PECTUS, ovatum, leviter rotundum, nigrum, parum lanuginolum.

ALVUS, fere globosa, rubeo-cærulea, nitida, sericata, a'baque, ad longitudinem, linea, anum versus, tenuiori, spectabilis. Quatuor rami, quorum anteriores magis uncati sunt, & curvaturæ albo obvertuntur, utroque lineæ latere albeant. His succedit lineola transversa; in latera vero semicana declinatur & undulata varietas.

G 2

BR 4-

II. STTCKET.

ARMARNE, fotiga, med hår, borst och pinnar tåkte,
TILHÅLLARENA, svarta.

Spec. 3. LUNATUS.

Den 1. Julii fants en enda Hona. Den 4. dito vårpte hon en ägg-kull, och innan den 18. Septemb. hade hon vårpt nio kullar. Efter hvarje vårpning vardt hon nog liten, men växte til sin storlek igen näst för följande vårpningen. Pl. 4. Tab. 7.

OGONEN, svarta, sido-ogonen nästan sammanväxte.

FÖTTREN, smala, långa, ljusbruna, af ojämnt långa hår och få borstar ludne. NB. Anskönt på ritningen ej flera än fyra åro afritade (som för tydelighetens skull skedd), så åro de dock åtta.

BRÖSTET, nog klent, äggformigt, platt, svart-brunt, och med smått fjun påströdt.

BÅLEN, påronformig, kullrigheten upp, spetsen neder åt, canelbrun, glänfande, med smått hvitt fjun tätt öfverströdd,

tek-

BRACHIA, fumigata, pilosa, setosa, aculeata.

RETINACULA, nigra.

Spec. 3. LUNATUS.

Die 1. Julii unica foemina obtinebatur, quæ d. 4. ejusdem unam ovorum massulam, & intra 18. Sept. novem, pariebat. Hæc post quemque partum valde gracilis ad solitam, paulo ante sequentem, gravefcebat magnitudinem. Pl. 4. Tab 7.

OCULI, nigri laterales protenus concreti.

PEDES, tenues, longiufculi, suffufculi, pilis disfimiliter longis, paucisque fetis, rigent. Licet quatuor saltem delineari sint in Tab., octo tamen in araneo obveniunt.

PECTUS, perexiguum, ovatum, planum, subnigrum, tenuique lanugine conspersum.

ALVUS, ad formam piri, sphaeram sursum conumque deorsum, vertentis, badium, nitidum, albida tenui lanugine obsitum, duabus lunulis albis,

teknad med två hvita halfmånar, som ofvanpå nästan möttes med öfra spetsarne; på baksidan i vinkelen suto två små hvita prickar, men ofvan eller framföre, två stora, som Fig. 2. föreställer; fram mot bröstet, upplystes bälgen af en hög bleumerant färg. Fästet satt midt på des undra del.

ARMARNE, ljusbruna, af små hår ludna.

TILHÅLLARENA, bruna, och mycket litet fjuniga.

AGGEN, lågo i en tät vadd, hvilken såg ut nästan som en torr och skrynkelig tobaks-blåsa, stor som en vanlig ärt. De voro åtskilde, trinna, hvita, etthundrade stycken i hvarje påsen: Alla påsarne hängde i nätet rätt jämte honan.

UNGARNE kommo fram vid pås tre veckor efter hvarje värpning; de voro sin moder helt lika, höllo sig hos hånne, så länge de voro som spädast, och lefde imedlertid af hånnes fångst; men när de märkte, sig vara starka nog, flydde hvar på sitt håll.

Spec.

supra controversis signatur. In angulo lateris posterioris, duo punctula alba, supra vero vel in anterioribus totidem majuscula, Fig. 2. proponit. Pectus versus ex cæruleo albescit alvus, cui junctura pectoris in medio subtus alligatur.

BRACHIA, suffuscula, pilosa.

RETINACULA, subnigra, paululum lanuginosa.

OVA, texto spisso, vesicæ aridæ ac rugosæ non absimili, instar pisi vulgaris, involvuntur: Centum ova separata, alba, rotunda, unoquoque continentur folliculo, in retiolo proxime foeminam suspenso.

PULLI tertia post partum septimana exclusi, matri assident & adherent, prædis ipsius ad tempus victitantes; Ur vero se satis adultos vident, in suum quisque tractum diffugiunt.

G 3

Spec.

Spec: 4. SISTYPHIUS.

Både uti Julii och Augusti månader, fins denne arten ymnigt. Pl. 3. Tab. 5. De göra sig hus af barr, eller fnudd, som falla af löftråns knoppar, hvilke de med sin väfnad så sammanfalta, at det blifver både starkt och tått. Innantil är huset eller kojan helt slåt och len af väfven eller filten, som håller barren eller fnuddet fast, hvilket sitter utomkring. Hela kojan ser ut som en kläcka. Är den gjord af barr, blifver hon gärna litet spetsigare, och ser artigare ut, än när hon göres af löfknopparnas fnudd; hvarföre de ock hållt hålla sig på gran och en. C. L. Sp. Plant. 1002: 10. 1040: 8. På tall (C. L. Spec. Plant. 1000: 1.) har jag ej funnit någon ännu. Under denna kläcka, futo Honorna ståndigt, och hade sitt äggbo i fammen, och änsköat äggboet var större, än sjelfva Spindelen, vältrade hon det dock, utan möda och återvändo, imellan sina fötter och armar dageligen.

Ogo-

Spec: 4. SISTYPHIUS.

Crobra obvenit hæc species. Julio & Augusto mensibus. Pl. 3. Tab. 5. Nidos suos construunt ex particulis e gemmis arborum frondearum cadentibus, quas in textum ita intrudunt, ut firmum & spissum fiat. Cellula, quam particulæ istæ extrinsecus conspiciant, teni mollique texto interior constat, speciemque campanulæ refert. Quæ ex particulis pini & juniperi (C. L. Spec. Plant. 1002: 10. 1040: 8) conficitur paulo acuminatior & speciosior fit; unde in ejus generis arboribus libentius nidificant. In pinis sylvestribus (C. L. Sp. Pl. 1000: 1.) nullum aduc deprehendi nidificantem. Fæminæ sub campanula semper resident, suas ovorum massulas amplexibus continentes. Quas, licet ingentiores ipsis arancis sint, foeminae facile ac indefinenter brachiis pedibusque suis perducere provolvunt.

Ocu-

OGONEN, på denna arten, måtte jag tillstå, vara de svåresta, at få riktig räkning på. Efter några och fyratio stycken Spindlars nogalte granskning, fant jag ändteligen en, som någorlunda gaf teken til, at sido-ogonen voro samman-våxte i ett hål. I hastigt påseende och hos de måsta synas ej flera än Sex, som för likheten (Analogien) eller sammanhanget (Systemet) skul, ej vål kan jakas.

FÖTTREN, af hår, borst och pinnar ludne.

BRÖSTET, äggformigt, platt; med några hår.

BÅLEN, ej större, än ett pepparkorn, eller liten ärt, nästan klotrund, af små fina hår öfveralt som ett sammet luden. Den var ljus-brun, men gulnade litet mot bakändan, och hade en rödlig kil, med hvit fyllning längs-efter, samt trenne snedt stälde, helt hvita linier utåt ömsa sidor: gulnade litet mot sidorne.

ARMARNE, af ojämnt långa hår och borstar takte.

TILHÅLLARENA, ljus-bruna.

Ac-

OCULI horum certo determinare numero, difficilimum fateor. Inter quadraginta arancos, quos intentissimus perscrutatus fueram, unicus-saltem iudicio erat, laterales esse una cavatura concretos. Obiter inspicienti non plures ac tex obveniunt, quod, propter analogiam sive systema, ægre adfirmari potest.

PEDES, pilosi, setosi, aculeati.

PECTUS, ovatum, planum, raripilum.

ALVUS, instar grani piperis, aut pisi minoris, fere rotunda, sericata, suffuscula, anum versus sublutea, cuneo subrubro, & albo margine, ad longitudinem, tribusque-lineis albis, transversis ad ambo latera, notata, utrinque parum flavescit.

BRACHIA, pilis dissimiliter-longis, & aculeis armata.

RETINACULA, suffuscula.

GRA

ÄGGEN lågo i ett salt-grönt trasel, som dock var slätt och rundt; de voro rätt små, lösa, runda, hvita, men litet stödande på gult; omtrånt åttatio.

UNGARNE framkommo i röt månaden. Deras bröst voro hvitaktige; men bälarne sotige eller brunaktige, med ett ganska matt utkast af tilkommande teckningen: Föttren hvita som tagel. Ungarne kunna i början icke förförja sig sjelfva, utan viftas i kläckan hos sin moder, hvilken dödar allahanda yrfån som fastna i nätet, och slepar dem til brådden af kojjan, då ungarne gifva sig ut, och fästa sig rundt i kring rofvet, targlandes och sugandes sig måtte därpå, så godt som de kunna. FRISCH Germ. Tom. 10. p. 21. t. 18.

Spec. 5. FORMOSUS.

Den 10. Septemb. fanns en enda och präktig 'Hona' i ett litet nät, med två små ägg-bon jämte sig. Pl. 3. Tab. 6.

OGONEN, bekvarta; sido-ogonen nog svåra at skönja.

För.

OVA, plus minus octoginta, perexigua, separata, rotunda, ex albo leviter flavescens, tricus subviridibus, levibus, orbiculatis, involvuntur.

PULLI, diebus eduntur canicularibus. Pectora albescunt; alvi vero fuliginæ vel etiam suffusculæ lineamenta destinatae picturæ minus lucida sistunt. Pedes albent, ut feræ equinæ. Tenerrimi se nutrire ipsi æqueunt, in campanula vero conversantur cum matre, quæ omnigena insecta reticulo irretita necat, adque cellulæ latus trahit, dum illi prorepunt, seque præda defigunt, conterentes & exsugentes eam, pro viribus, ad satietatem, FRISCH Germ. Tom. 10. p. 21. t. 18.

Spec. 5. FORMOSUS.

Die 10. Septemb. unica deprehendebatur foemina, eaque speciosissima, in reticulo, una cum duabus ovorum massulis. Pl. 3. Tab. 6.

Oculi, nigri, laterales minus adspicui.

PE-

FÖTTREN, ljus-brunt och svart-bältiga, samt med ojämnt långa hår och få pinnar tåkte.

BRÖSTET, äggformigt, något platt, beksvart, med en liten båla mitt på. Där och, hvar syntes några små hår.

BÅLEN vore klotrund, om den ej spetsade litet mot bakändan. Bröstets fäste satt nästan på hälften af bålen, hvars kullriga ända vette upåt och spetsiga nederåt. Svart fram åt, inunder och något på sidorne; mot bakändan blek-gul. Den främsta hälften af bålen, som var svart, skilde sig från den eftersta, hvilken var blek-gul, med två hvita halfmånar, de där hade två små hvita strek, bak-åt under sig. I kilen, där halfmånarnas spetsar möttes, var en aflång svart fläck, som närmst in hade två små hvita fläckar. I hvardera bukten på halfmånarne, satt en röd oval fläck. Åfvan för dem på svarta fältet, två stora hvita fläckar. Hela bålen var fjunig och glänsande. Spinspetsarne fem.

ARMARNE, svartaktiga och fjuniga.

TILHÅLLARENA, svarta, litet fjuniga, lodrätt ställda.

AG-

PEDES, infulculi, nigri facis, pilis dissimiliter longis, paucisque, aculeis, circumdati.

PECTUS, ovatum, planum, nigrum, in medio leviter cavatum, raripilum.

ALVUS, globosa esset, si non anum versus paululum acuminata. Pectori centrum alvi jungitur, cuius latus obtusum, sursum, acumen vero deorsum vergit. Anteriora versus, luber & ad latera nigra, anum versus sufflava. Binæ albæ lunulæ, quibus totidem lineolæ albæ in posterioribus succedunt, anteriorem alvi partem nigram a posteriori sublutea determinant, Macula oblonga, ubi duo punctula alba, in cuneo nigrat, controversis lunulis formato. In lunularum curvaturis punctula ovata rubent. Duæ maculæ albæ majusculæ in planitie nigra supra hæc sunt visu digna. Quinque præterea tuberculis instruitur alvus, quæ penitus lanuginosa & nitida est.

BRACHIA, lanuginosa nigricant.

RETINACULA, nigra, parum lanuginosa, perpendicularia.

H

OVA

ÄGGEN lågo i små påsar utan något trasel i kring sig, hvar-
 utur kommo öfver fyratio ungar, ej noga räknade, på hvilka,
 ehuru små de voro, kunde, med glasets tilhjälp, tydeligen skön-
 jas samma tekning, som på modren. De voro ogement täcka.
 Fig. 2 är Spindelens naturliga storlek.

Spec. 6. OVATUS.

Den 8. Septemb. funnos 10 a 12 ft. Honor af denna arten
 (Pl. 3. Tab. 8.) alla på hagtorns buskar (C. L. Sp. Pl. 477. 8.)
 aktandes fina äggboen, som voro i ett blågrått trasel, inom hop-
 kramlade löf, tillika med mödrarne, inneslutne.

ÖGONEN, mycket små, svarta; sido-ögonen nästan samman-
 växte.

FÖTTREN, ganska långa, smala, bleka, ludna; med små,
 mörka fläckar, vid lederne sirade.

BRÖSTET, äggformigt, platt, ljusbrunt, glänsande; med en
 mörk rand långs utåt.

Bä-

OVA, servant folliculi sine tricis, e quibus pulli circiter quadraginta, &
 supra, ob elegantem picturam gratissimi, proreperunt. In his, tenerrimis
 licet, ope microscopii, conspici potuere matris lineamenta. Fig. 2. magni-
 tudinem aranei naturalem proponit.

Spec: 6. OVATUS.

Die 8. Septemb., 10 vel 12 in oxyacanthis (C. L. Sp. Pl. 477:
 8.) cernebantur hujus speciei foeminae (Pl. 3. Tab. 8.), ova custodientes
 tricis glaucis frondibus obrutis fecum inclusa.

OCULI, tenuissimi, nigrant; laterales propemodum concreti.

PEDES, admodum longi, graciles, subalbidi, hirsuti; quorum articuli
 punctulis glaucis decorantur.

PECTUS, ovatum, planum, suffusculum, nitidum, glauca linea, ad lon-
 gitudinem, perductum.

AL-

BÄLEN, lik äfång ägg-form, luden, gulaktig; med en carmin-röd spetfig oval-fläck midtutåt.

ARMARNE, ludna och bläckbruna.

TILHÄLLÄRENA, bleka och lodrätt stälda.

ÄGGEN, åtskilda, triana, hvit-bleka, vid lag etthundra inom en årts storlek.

Spec. 7. REDIMITUS.

Den 27. Augusti fanns en enda Hona med ett äggbo jämte sig, i ett blågrått trasel inveklad (Pl. 3. Tab. 9.). Hon ville ingen ting äta, och dödde den 6. Septemb. Med två nålar gjorde jag ett litet hål på traslet, då en stor mängd ungar utkröpo, de där ej ännu hade samma färg, som deras moder.

Denna Hona liknade de nästskrefne til alla delar, utom teckningen på bälén, hvaräst hon var med en rosenröd spetfig oval krants teknad, hvilken inuti fylles af orenthvitt, som stödde

ALVUS, oblonga, ovata, hirsuta, sublutea, macula ovata, acuminata, rubra, in medio ad longitudinem, distincta.

BRACHIA, hirsuta, suffuscula.

RETINACULA, subalbida, perpendicularia.

OVA, separata, rotunda, albida; circiter centum simul sumta pisi magnitudinem æquant.

Spec. 7. REDIMITUS.

Unica illa, quam die 27. Augusti offendebam glaucis tricis, una cum folliculo, involutam, foemina oblata nolebat alimenta, sextoque die Septemb. moriebatur (Pl. 3. Tab. 9.). E tricis, duabus aciculis perforatis insignis, prærepebat multitudo pullorum, colore matris nondum adsumto.

Hæc, nuper descriptam omnibus partibus, foemina æquabat, præter alvi picturam, quæ corollam referebat, rubeam, ovatam, acutam, in medio

de litet på gult. Liff. de Aran. f. 12. FRISCH Germ. 10. p. 6. t. IV.

Spec. 8. *LINEATUS.*

Den 1. Sept. funnos åtskilliga Honor af denna arten på Hagtorns buskar inom hopkramlade löf (P. 3. Tab. 10.), de där aktade sina äggboen, som voro inom luffvigt blågrått träfel förvarade.

OGONEN, svarta och tydeliga.

FÖTTREN ganska långa; det första paret nästan tre gånger längre än hela Spindelen: blekbruna, med små mörkaktiga fläckar vid lederne sirade, samt aflånga hår ludne.

BRÖSTET, äggformigt, platt, ljus-brunt, glänfande, med en mörk rand längs efter,

BÅLEN, af långlig äggform; Bröstets fäste satt på fjerde delen af bälens undra sida: Skiftade en matt svafvelgul färg, något til hvitt, och var med hvita hår öfverströdd: Längs efter lyntes ett ganska fint svart strek, som råkte allenast på halfva

bå-

ex femicanò leviter flavelcentem. Liff. de Aran. f. 12. FRISCH Germ. Tom. 10. p. 6. t. IV.

Spec. 8. *LINEATUS.*

Die 1. Septemb. reperiebantur hujus speciei foeminae (Pl. 3. Tab. 10.) in contrufis foliis oxyacantharum (C. L. Sp. Pl. 477: 8.) ova fua villofis micis glaciis custodientes.

OCULI, adfpicui nigrant.

PEDES, admodum longi, fuffulculi, punctulis noctuinis articulis fignati, pilisque longiufculis donati funt. Primi ter excedunt menfuram totius aranei.

PECTUS, ovatum, planum, fuffulculum, nitidum, linea, ad longitudinem, tenebricofa diftinctum.

ALVUS, ovata, longiufcula, infra ad quartam partem cum pectore cohaerens, albisque pilis confperfa, ex fulphureo albicat. Lineola nigra fubtiliffima, per dimidium faltem longitudinis exporrecta, incifuris nonnullis

par-

bålen, och hade några små insänkningar eller tvår-skrynklor öfver sig, hvilkas botten lyfte svart. Mot bakåndan visste sig åter å nyo det svarta streket, men rätt litet. På ömsa sidor voro sex tydeliga svarta prickar, i en snedd efter sidan. På öfra sidan kring bakåndan voro fyra större svarta fläckar; Inunder, imellan spinspetarne och märket, en bred svart linia.

ARMARNE, ludna, samt af samma färg som bröstet och fötten.

TILHÅLLARENA, ljus-bruna, lodrätta, med mörkbruna klor på ändarne.

ÄGGEN i en påssa, som en lagom årt, etthundrade stycken, åtskilda, trinna, bleka, eller nästan hvita.

UNGARNE, trifes inom äggpåssarne, sedan de blifvit kläckte; men huru länge, kan jag ej säga: de voro af den minsta sorten, jag hårtills fett.

Spec.

parvis, sive rugis transversis, quarum basis nigrat, succedere videtur. Atra anum verius lineola, porro ast difficulter, conspicitur. Sex nigra adspicua in utrumque latus obliquantur punctula. Superiorem aut partem quatuor majores maculae nigrae cingunt; Linea vero nigra latiori notatur inferior inter anum & membrum genitale.

BRACHIA, lanuginosa sunt, ejusdemque coloris ac pectus & pedes.

RETINACULA, suffuscula, perpendicularia, unguis subnigris.

OVA, centum in folliculo, instar pisi modici, separata & rotunda subalbicant.

PULLI, omnium, a me visorum minimi, in sacculis exclusi vigeant; Ast quamdiu, non dicere possum.

H 3

Spec.

Spec. 9. *CELLULANUS.*

Den 30. Septemb. fanns en enda Hona, uti ett mörkt och fuktigt källarhål, bland något skräp, som af händelse kom at rivas fram, Pl. 4. Tab. 12.: Hon hade en stor hop små ungar jämte sig; några och tjugu af dem hant jag samla, och säkert så många kommo på flykten. Hännens sätt at bygga nåt fick jag icke reda på; men af Analogien kan man med säkerhet sätta hånne ibland detta Släktet.

OGONEN, beksvarta, något örydeliga.

FÖTTREN, långa, smala, ljusbruna, och endast med långa hår tätt beströdde.

BRÖSTET, äggformigt, ljus-brunt; med en svart tekning, som ett blomsterlöks glas, samt med ganska litet och smält fjunfirad.

BÅLEN, ägg-formig, gul, färg, med grofva svarta hår, i symmerhet på fårornas ryggar ömningt besatt: hade två ovala fläc-

Spec. 9. *CELLULANUS.*

Die 30. Septemb. deprehendebatur unica foemina in tenebricoso & humido cellæ angulo, inter utensilia, quæ ex incidenti protrahebantur. Pl. 4. Tab. 12. Complures apud se habebat pullos, quorum aliquot supra viginti colligebam, totidemque se excipiebant fuga. Modum retiola condendi quamvis hujus non intelligerem; ob analogiam tamen haud dubie referatur ad hoc Genus.

OCULI, adspicui minus, nigrant.

PEDES, longi, graciles, suffulculi, pitis tantummodo longiusculis dense conspersi.

PECTUS, ovatum, suffusculum, nigra pictura, ut vitrum porri florei, quin rariori ac tenuiori lanugine, colitur.

ALVUS, ovata, lutea, sulca, duabus lucidis maculis ovatis, ad latera, toti-

fläckar, en på hvarje sidan, och ännu två mindre närmst öfver bakändan, den öfra trekantig, den andra päron-formig.

ARMARNE, ljus-bruna, och ludna.

TILHÄLLARENA, ljusbruna, lodrätta, visa föga sporr till några fjun.

Spec. 10. BUCCULENTUS.

Den 1. Augusti fanns en enda Hona upp i ett trå, hvars rätta väfnads-sätt jag väl icke vet, men förmodar, det hon med rätta hörer till detta Slågret. Pl. 4. Tab. 1.

OGONEN, på sidorne nog sammanväxte.

FÖTTREN, endast aflånga hår ludne, och i lederne litet mörkaktige. 1. 4. 2 och 3. efter annan kårtare.

BRÖSTET, äggformigt, platt, ljusbrunt, ludet.

BÅLEN, nästan klotrund, med små trubbiga Spinnstetfar. Hela bålen tycktes vara glänfande, och hade ett utflående som kin-

tidemque minoribus supra medium anum, superiori triangulari, inferiori pyramidalis distincta, asperis abundat pilis super liris præsertim nigrantibus.

BRACHIA, suffuscula, pilosa.

RETINACULA, suffuscula, perpendicularia vix vestigia lanuginis produunt.

Spec. 10. BUCCULENTUS.

Die 1. Augusti unica in arbore foemina deprehendebatur, quam, etsi propriam ejus texendi methodum ignoro, ad hoc Genus legitime spectare suspicor. Pl. 4. Tab. I.

Oculi laterales multum concreti.

PEDES, majusculis saltem pilis tecti, & in articulis paulum noctuini. 1. 4. 2. & 3. brevitare se excipiunt.

PECTUS, ovatum, planum, suffusculum, pilosum.

ALVUS, fere rotunda, & tuberculis obtusis instructa, tota nitida videtur, malæque, anguinæ similis, tametsi pilis abundat. Linea furva ad longi-

kinbenet på ormarne, men var dock med hår rikt beströdd. Längs efter bålen var en mörk linia, tjockare mot bröstet och otydeligare mot bakdelen. Denna linia hade på öfra ändan ett stackot tvärstrek eller punct, sedermera två stora grenar, en på hvarje sidan, därnäst ett par smärre, och ytterst ett par helt små. Spetlarne af desse grenar stupade mot bakändan. På hvardera sidan om denne greniga linia syntes fem svarta puncter, hvilke voro smärre närmst bröstet, men större mot bakändan. Utom desse, voro ännu två stora svarta puncter, på ömsa sidor kring bakändan: tillsammans fjorton puncter.

ARMARNE, ljus-bruna och af hår tåmelig n ludna.

TILHÅLLARENA, ljus-bruna, lodrätta, och med svarta klor väpnade.

Spec. I. MONTANUS.

Midt i Junii hade jag det nöjet, at i nogaste måttan flera refer i akt taga denna artens, Pl. 3. Tab. 1. Fig. 1. parningsfätt, både til dess början och slut. Sedan de redan bekanta för

girudinem notatur, exstantiori pectus versus, ad anum vero inadspicua. Apex lineolæ, alia brevi transversa, vel punctulo, deinde, uno magno ramo, ad utrumque latus, post, binis minoribus, & denique, duobus minoribus, quorum apices anum versus declinantur, excipiuntur. Utroque ramolæ hujus lineolæ latere quinque adparent nigra punctula, proxime pectus minoræ, majora vero anum versus. Præter hæc duo majuscula circum anum utrinque punctula nigrant: quæ computata faciunt quatuordecim.

BRACHIA, suffulcula, & admodum pilosa.

RETINACULA, suffulcula, perpendicularia, nigrisque unguis armata.

Spec. II. MONTANUS.

Horum Pl. 3. Tab. 1. Fig. 1. coeundi modum, ab initio ad finem, attentissime spectandi jucunda mihi medio Junio pluries occasio dabatur. Omni

förligtighets mått, som väfvare Spindlarne bruka, och *Cammarherren Vålborne Herr CARL DE GEER*, i sitt tal, vid Præsidii afläggande i Kongelige Svenska Vettenskaps Academien, den 26. Jan. 1754, pag. 11., omständeligen beskrifvit, äfven hos desse voro i akt tagne, och fullbordade, stälte de sig skaffötes, eller hufvuden mot hvars andras stjärtar vände, så långt öfver hvarandra, så Hanan med beqvåmlighet, räckte med sina armar under Honans bål, hvaråst utur en liten öpning viste sig en spåd blekfärgad tub, ungefär af en linias längd, den Hanan, med sina vid armarne fäste, och nu utspärrade eller öppnade, lemmar, ån den ena, ån den andra skiftevis, tätt och ofta, omfattade, och på ett ganska varfamt sätt, liksom klämde, strök eller mjölkade. Detta deras kärleks-spel stod ej särdeles länge på förr, ån de hade någon hvila nödig. Inom en timas förlopp, ibland förr ibland senare, började de å nyo igen, som första gången, sin förtrolighet och parning, dock med mindre rådslå och mera bekantskap. Sluteligen, efter fullbordad parning, skildes de utan synnerlig rådslå från hvarannan.

Til

Omni prudentia, qua Retiarii utuntur, & quam *Cubicularius Regius Generosissimus Dom. CAROL. DE GEER*, in oratione, pro deponendo præsidio, palam Reg. Acad. Stock. Scient. publice recitata, d. 26. Jan. 1754, p. 11, exposite descripsit, prius adhibita, præposteri coibant, unius ano cervici alterius ita adplicato, ut mas apte & commode inferiorem foeminae alvum brachiis suis attingere posset. E apertura alvi minuta, tenuis quadam, subalbida, & lineolam fere longitudine æquans, prominebat tuba, quam membris suis genitalibus, brachiis insidentibus, tum vero strictis sive nudatis, mas alternatim, crebro & sæpe, amplectens; summa cum cautione, quasi comprimebat, palpabat & mulgebat. Lusus hic amoris non diu exercebatur, ante quam opus erat requie. Intra horæ spatium interdum prius, tubinde serius, intermissam libidinem denuo usurpare incipiebant, singulis tamen vicibus, cum metu minori & doctiori consuetudine. Tandem re peracta absque singulari pavore dissolvebantur.

I

II

Til deras gagna, hvilka icke annu torde vara ägare af bemålte märkvärdiga tal om *Insecternas alstring*, och äfven stadda på den ort, där det ej lätteligen kan bekommas, vil jag däraf införa det, som til denna sakens uplysning och bestyrkande tjänar. Anskönt Cammarherren Vålb. ne Herr CARL DE GEER sjelf lett Spindlarnes parning, och funnit följande rön riktigt, har han dock trodt, sig göra bäst, ”om han anförde Herr LYONNETS beskrifning därom ord ifrån ord, i hans lärda noter til ”Herr LESSERS *Theologie des Insectes*, Tom. I. pag. 184. angående de knutar, man finner ytterst på armarna, eller (som han kallar dem) Antennerne hos Han-Spindlar. Desse knutar, säger Herr LYONNET, äro märkvärdigare, än de synas. Kan ske tror man mig icke, om jag säger, at de äro Hanans verktyg at aflu. Jag kan likväl försäkra, at jag det sett mer än en gång, och at vissa slags Spindlar dymedelst para sig. Dessa Hanar hafva bröstet mindre och benen längre än Honorna. Allt för löjeligt at se dem älfkas. Bägge på sina väf-tapeter nalkas hvarandra
med

In gratiam eorum, qui prædictam notatione dignam orationem, de generatione Insectorum, non adhuc possident, & in locis versantur, ubi illa non facile acquiri potest, inde hic inferere volo, quod ad rei illustrationem & confirmationem facit. Licet Cubicularius Regius Generosissimus D:nus CAROLUS DE GEER araneos ipse coeuntes viderit, & sequens experimentum comperierit probabile, fatius tamen duxit adducere notas soltiores D:ni LYONNET ad Theologiam Insectorum LESSERI adjectas, quibus nodulorum, brachia terminantium, sive (ut ab illo vocantur) marium araneorum antennarum, descriptio continetur. Hi noduli, inquit D:nus LYONNET, notabiliores sunt, ac adparent. Fides forse mihi non adhibetur, dicenti, instrumenta marium genitalia istos esse. Veruntamen adserere possum, quod id pluries vidi, quodque certorum generum aranei eorum ope coeunt. Hi mares minora pectora, at pedes longiores habent, ac feminae. Jucunda satis contemplatio amoris eorum.

S. M.

med försigtighet och utmätta steg; de sträcka ut benen, skaka litet väfven, och samla på hvarandra med fotändarne, liksom de ej röres röra hvarandra. Stundom betagas de jämväl af rådboga, låta sig falla med snabbhet, och blifva en stund hängandes på sina trädar. Modet kommer sedan tillbaka, de stiga up igen och fullfölja som de begynt. Sedan de länge trefvat på hvarannan med lika mistroende på bägge sidor, böja de gå hvarannan närmare och lefva på en bekantare fot; Vidrörandet sker af bägge oftare och driffigare: all fruktan upphörer, och ändteligen från den ena friheten til den andra, är Hanan tilreds at afgöra saken. En af knapparne på hans armar öppnar sig på en gång liksom på en fjäder: han visar en hvit kropp, armen böjer sig i krok, och fogar sig til Honans bål, litet nedan för bröstet, och gör den systan, hvartil naturen honom ämnat. Viste man icke, at Spindlarne naturligen hata och utrota hvarandra vid alla andra tilfällen, än då de behöfva paras; hade man orsak at undra på deras besynnerliga älskogs sätt; men då man det vet, finner man ingen ting tokugt, utan bör man be-
rdm-

*Super textis suis ambo convolvant, providi, gradibusque limitatis: pedes extendunt, texta leviter quatunt, pedumque extremitatibus se invicem adnectant, quasi matuum inireant motionem. Interdum metu se præcipites dant, funisque pantisper in filamentis penduli. Animis deinde resumptis, denuo adscendunt, & rem persequuntur inceptam. Postquam se invicem diu convolvant, simili ambo cautione, propius accedere, & conversari familiarius, incipiunt. Palpatio utriusque tum crebrior & audacior. Omnis cessat metus, & mas ad rem peragenda paratus est, femina copiam sui largiente. Unus ex nodulis brachiorum maris ut elater recluditur, album prodens corpus: brachium incurvatum, aboque femine adclinatum infra pectus, negotium perficit, cui illud destinavit natura. Si ignotum esset, quod aranei, omnibus aliis occasionibus, quando coitus non necessitat, ex instinctu naturali, odio & exitio se invicem prosequantur, sui nobis admirationem non sint
I 2
caus-*

römma deras aktsamhet, at ej blindvis öfverlämna sig åt en bådelse eller oförsigtigt sieg, som kunde göra deras fördärf. Det är en påminnelse, som de gifva den gunstiga läsaren.

OGONEN, de två nedersta midt uti litet smärre, än de två öfra; de yttersta af sido-ogonen ocklä mindre än de främsta, och med hvarannan sammanväxte; deras storlek och ställning ses Fig. 3.

FÖTTREN, ludne, matt-båltige, och med svarta pinnar förfedde.

BRÖSTET, äggformigt, litet smalare och kôlaktigt framåt, bredare och platt bakåt, mörkbrunt, och ganska litet eller intet med fjun beströdt.

BÅLEN, har ett tycke af en Snäcka, mer eller mindre mörkbrun, med en mer eller mindre flammig lysna på sidorne, och med fint fjun, i synnerhet mot bakändan, ymnigt beströdd.

AR-

caussa injiceret singularis eorum amandi modus. Certioribus vero de isto factis nullatenus absurdus videtur, sed laudabilis refrenatio inclinationis temerariae, sive ausi praecipitae, unde interitus eorum alioquin oriretur. Illa monitum, quod lectori benevolo aranei intendunt, omnino involvit.

OCULI bini infimi in media fronte, binis supremis paulo minores. Laterales ultimi etiam minores anterioribus, & concretæ Magnitudinem & situm ostendit Fig. 3.

PEDES, pilosi, fibulis obscuris, nigrisque aculeis. instructi.

PECTUS, ovatum, subnigrum, paulo tenuius & carinatum anteriora versus, alvum versus latius & planum, rarissima, vel etiam nulla, lanugine obliteratur.

ALVUS, conchata, magis minusve subnigra, faculis magis minusve sinuosis utroque latere distincta, alba lanugine, praecipue anum versus abundat.

BRA-

ARMARNE, Hanans se Fig. 2, huru de litet tryckte under microscop föreställas. A är det yttersta ledet af armen, öfver alt på yttra sidan med hår beströdt, och något skåligt på inra sidan. F föreställer en stor hola, hvaråft Hanans födslolem hafver sitt säte, och til en god del inrymmes. B och C äro de värktyg, hvarmed Hanan frugtsammar Honan. De kunna efter behag, under parningen leda, vika och öppna sig. B skilde sig från C under Ijelfva parningen, och tillika med C omfattade och aldeles inneslöt Honans lilla utstukna bleka tub. B var på sin yttra ända svart och krokot, som ett horn, och liksom med ett band på yttre delen fast vid A, förutan det inre fästet. Den inre delen af B syntes vid den ljusa linien klar och genomskinlig, som en hinna. På yttra ändan af C, syntes en liten knapp i en skålighet, den, jag ej vet, om man med säkerhet kan kalla mandelen. D och E äro de två andre lederne af armen, något ludne. Honans armar äro långgrunda, och af ojämnt långa hår och pinnar ludne.

Til-

BRACHIA: Maris vide Fig. 2., quale leviter depressum, microscopie proponitur. A ultimum brachii articulum designat, in exteriori latere totaliter pilosum, interiori aliquantum concavum. F Cavernam majusculam sistit, quo membrum maris genitale, quoad magnam partem, insidet. B & C sunt instrumenta, quæ sub coitu, flecti & aperiri, foeminasque foecundare, possunt. C tub actu separabat se a B, & una cum C amplectebatur delineatam illam parvam & subalbidam foeminæ tubam, inque sese totam abdebat B in extremitate nigrum, atque ut cornu inflexum, quasi ligamento coherabat cum A exteriori parte, præter juncturam interiorem. B erat, quoad interiorem extremitatem, prope lineolam lucidam, ut tunica, clarum & pellucidum. In extremitate C videbatur tuberculum curvatura insidens, quod nescio, an testiculus dicatur. D & E reliquos duos brachii articulos pilosos aliquantum denotant. Foeminæ brachia teretiüscula pilis dissimiliter longis atque aculeis rigent.

I 3

RE-

TRILLARENA, svartaktiga, trubbiga, lodräta stälda, glänfande, dock med smält fjun glist bestrodde, och med kärta klor i ändarne väpnade.

ÄGGEN läggas af Honorne, under en liten och tunn fil, understundom i en, ibland i två eller tre högar, i skuggrika rum, mot någon vägg, där Honan har sitt nät fast. Hon sitter ständigt hos äggen, och liksom aktar dem; men när flugor fastna i nätet, springer hon som hastigast ut, at fånga dem, til sin nytta. Äggen äro hvar från annan skilde, små, trina och gula.

UNGARNE kläckas midt i Julii, och hinna det året ej til sin fulla växt.

Denna Spindel-arten sträcker sina nät nästan så tät, som linnevåfvarena, och ställer dem äfven horizontelt, så at man, i anseende därtil, ej hade svårt före, at flytta dem i deras slägte. Men som dessa hafva, utom det horizontela nätet, äfven ock mer eller mindre vertical stäldte trådar, hvilka spanna det horizontela nätet ibland i besynnerlig ställning nog; Utom det,

at

RETINACULA, obtula, perpendicularia, nitida, tenui & rara lanugine conspersa, brevibusque unguis in extremitatibus armata, nigricant.

OVA, in unam duas vel tres massulas redacta, tenuique involuta cætone, retiolo ad parietem loci opaci adtexto, foeminæ componunt. Illis continue ut custodes assident, donec muscas reticulis irretitas in sui usum capturæ exsiliant. Flavescunt ova hæc, separata, parva, orbiculata.

PULLI, medio Junio exclusi, perfectam eodem anno formam nulli adsequuntur.

RETIOLA sua hæc species æque spissa tendit ac textores, tamque planis lineis instituta, ut eo respectu ad horum Genus facile referri possit. Ast, quia, præter planum retiolum, stamina quoque magis minusque perpendicularia, speciem satis singularem, reticulo lubinde contribuentia, hi aranei divaricant,

at dessas skapnad och utseende aldeles strider emot linnevåfvasenas; så tror jag, det de här med rätta behålla sitt rum.

Spec. 12. TRIANGULARIS.

Först i Septemb. parar denna arten sig, Pl. 3. Tab. 2. Vid första påseendet skulle denne och föreskrefne Inart hållas för en art, så för deras stora likhet skul, som våfnads sätt; Men detta tyckes, af följande där och hvar anmärkte omständigheter, med skäl kunna bestridas.

ÖGONEN, de två nedersta som sitta midt uti, äro litet smärre och tätare tillsammans än de tvänne öfra: de tvänne sido-ögonen så sammanväxte, så de föga vilte något sporr därtill, at tvänne borde vara i ett ögonhål.

FÖTTREN, klara, smala och nog långa, fjuniga, och med svarta pinnar försedde. Hanans fötter voro litet längre än Honans.

BRÖSTET, ägg-formigt, litet smalare och kólaktigt framåt; bredare och platt bakåt, och ganska litet eller intet med fjun beströdt.

cant, horumque forma & textorum sibi omnino contrariant; minime dubito, quin hunc locum jure obtineant.

Spec. 12. TRIANGULARIS.

Initio Septembris coeunt. Pl. 3. Tab. 2. Hi & superiores pro una eademque specie facile haberentur, tam ob magnam formæ similitudinem, quam texendi rationem, nisi argumenta hinc inde eruta illud probabiliter impugnare viderentur.

OCULI, infimi bini intermedii paulo minores & conjunctiores sunt, quam bini superiores. Laterales duo ita concreti, ut vix in una cavatura ambo discernentur.

PEDES, lucidi, graciles, fatis longi, lanuginosi, nigrisque instructi aculeis. Maris foeminæ pedibus longiores.

PECTUS, ovatum, anteriora versus paulo gracilius & carinatum, ad posteriora latius & planum, leviterque vel non lanuginosum.

AL-

BÅLEN, glänfande, har ett anseende som en snåcka, helt hvit ofvanpå, med en gulaktig rand på ömsa sidor mot nedra kanten. Ofvan på uti det hvita fäldtet, voro tre nästan trekantiga, sammanhängande, rödliga fläckar, långsefter, öfver hvarannan staldte. Den är utom des med ganska stackot och fint fjun sparsamt beströdd.

ARMARNE, ludne af långa hår och mörka pinnar. Hans fick jag ej tillfälle at betrakta med microscop.

TILHÅLLARENA, smala, långa, nog framåt pekande, vidt utgrenande, med ovanligt långa klor.

Desas nät är uppå de hårs och tvårs både ofvan och under staldte Verticala stumpar och trådar så ymnigt, at det horizontela nätet, som stryker midt igenom, och desutom är nog tunt, ej kan tilägna sig företrädet för dem, och i följe däraf, icke vinna rum bland linnevåfvarernas, eller följande Slägtet. Det imellanlöpande horizontela nätet sitter sållan eller aldrig i ett slätt planum, utan får, af de omtalte Verticala tvårspänningar, en tåmelig bukt, som ett af väder utspändt legel; då buken på

ALVUS, nitida, conchata, & acuto albo superior perducta, lineola sub-lutea, inferiora versus, utrinque signatur. Tres maculæ subrubræ, triangulares fere, & continuæ, superiorem albam planitiem, ad longitudinem, sequaci ordine occupant, molli & perbrevis lanugine parce conspersam.

BRACHIA, pilis longiulculis & aculeis furvis muniuntur. Maris non licebat spectare microscopio.

RETINACULA, gracilia, longa, satis prominentia, multum divaricata, unguis præter consuetudinem longis armantur.

RETIOLA, staminibus perpendicularibus, supra & infra, confusis & transversis, ita abundant, ut texum planum, quod trameat, & alioqui per-tenuè est, nec illis præponere, neque artifices ipsos textoribus, sive sequenti generi accessere, conveniat. Textum planum percurrens raro vel nunquam

på det horizontela nätet måftadels vändes uppåt: Ibland blifver det i flera små bukar indelt och utspändt. Den förra Spindel-arten N:o 11., eller Montanus kallad, har mycket få tvärband, och konstlar ej eller så mycket med spänningen på sitt horizontela nät, hvilket han ock gör nog tätare än den senare. Af desse bägge arterne skulle man väl med goda skäl kunna göra ett nytt Slägte; om det ännu ej syntes öfverflödigt: dock hemställes detta til Efterkommandernas nogare utrönande.

4. CAP.

*Om Gillrare-Flockens Tredje Slag, som kallas
LINNEVÄFVARE.*

Så mycket som dessa Spindlars nät, vid första påseendet, tyckes vara mindre märkvärdiga, än de två förra slagens, så mycket

quam planitiem referre visum est, prædicta vero expansione verticali & transversa ut vela ventis, e vâlde sinuatum; finibus plerumque convexis. Alia pluribus minutis, flexibus texta expansa obliquantur. Species araneorum Hæc pauciora transversulot ligamenta, nec textum suum planum tam multimoda pandiculatione distendunt; licet id melius, quam hæc species, conspissent. Novum haud temere Genus hæc unguæ species constituerent, ni adhuc duoceterum supervacaneum. Hoc tamen ad ulterius Posterorum examen deferor.

4. CAP.

De Retiariorum Tertio Genere, sive TEXTORIBUS.

S. I.

Retiola horum araneorum, quanto minus notabilia, quam superiorum duorum Generum, primo intuitu, occurrant, tanto magis nostra refert.

K

ket mer har man orsak, at vörda Skaparens allvise inrättning, som genom särkildta lagar och lefnads sätt, de minsta kråk i-mellan, gjort dem alla, till fins namns äro, för människan skilgaktige och kånbara. När dessa Spindlars tåta nät, samt hål-spindelens många förändringar af olika circlar, coner, omfvep och irrgångar nogare betraktas, må man stadna i största förundran. Jag har sett Labyrinth-gånger från sjelfva mar-ken, mot tåppen af höga örter, til tre a fyra fots högd i ett be-synnerligt sammanhang af coner och hvalf-gånger, som vida-re på sitt ställe skal omtalas.

§. 2.

Om man behagar kalla detta Slågtet horizontela nätväf-vare, så kunde de också därigenom nästan från alla andra ur-skiljas och kånas, efter deras nät, utom den besynnerliga tät-het de hafva, äfven måst stå i en horizontel ställning.

§. 3.

fert, sapientissimum ordinem venerari a Creatore institutum, Qui, ad sui Nominis gloriam, minutissima animalcula dignoscere & distinguere, homines docuit, leges illis particulares & vivendi modos præscribendo. Dum spissos horum & multiformes, circulares, pyramidales, divaricatos ac perplexos cavatorum araneorum reticulos attentius spectamus, in maximam eorum rapiamur admirationem. Flexus vidi labyrinthicos a radicibus herbarum, tres aut quatuor pedes altarum ad summitates, singulari conorum & lacunarium connexionione surgere; qui infra suis locis commemorandi sunt.

§. 2.

Si hujus Generis araneos retiolorum planorum Textores adpellare placet, a ceteris fere possunt discerni: quia ipsorum reticuli, præter singularem spissitatem, situm etiam planum habent.

§. 3.

§. 3.

Deffas nåt åro i hastigt påseende ej olika ett linne eller flor, fält deras åndar ej åro, som våfvens, korsvis inom hvarandra fastlåste, utan på hvarandra dår och hvar tått fastkliftrade.

§. 4.

Desse Spindlar hafva ett helt annat utseende, ån de tvånne fõrra slagén i denna flocken, som vid fõrsta påscendet lätteligen mårkes.

§. 5.

Oaktadt desse åro verkliga Gillrare-Spindlar, så afvika de dock aldeles från de två fõrra slagens systematiska känne-teken, och så följande.

1. Två långa spintippar, lom spetlar, utom bakåndan.
2. År deffas sista fot-par det långsta; de öfriga tre parén föråndra sig fins imellan, som vid hvarje art skal blifva utmårkt.
3. Ogonen ej sammanvåxte.

Spec.

§. 3.

Retiola obiter inspecta multitiis non absimilia sunt, licet eorum fila, ut texti, non cancellatim nodalis complacentur, verum substratis transverse adglutinentur.

§. 4.

Hi speciem longe aliam referunt, quam superiora duo hujus Classis Genera, quod primo obtutu facile percipitur.

§. 5.

Etsi vere Retiarii sunt, notis tamen superiorum duorum Generum systematicis omnino carent, & adipiscuntur sequentes.

1. Duo longiuscula tubercula, ultra anum acuminata, prominent.
2. Sunt ultimi pedes longissimi. Ceteri inter se variant, quod in singulis speciebus notabitur.
3. Oculi non conereti.

K 2

Spec.

Spec. 1. Aran. DOMESTICUS.

Så godt som hela året igenom, finnes denna arten i fönstren, samt vinklar och vrår i husen; Pl. 2. Tab. 9. Midt i Juli föngade jag tio stycken i ett rum, som hade två fönsterluster. De hade alla byggt sina nät i hörnen af fönstren, föga ett quarters längd imellan somliga. Deras nät voro horizonrela, med en trätt på ändan, längst in i hörnet, hvaruti Spindelen alltid satt, vände ögonen framåt, och aktade på rof. Alla hade lika lefnads- och väfnads sätt, och håller jag dem för samma, som i C. L. fau. Suec. sub N:o 1215 äro beskrefne. Vid deras granskande, vardt jag rätt brydd, efter ingen var den andra, i alla delar, hvad tekning och färg angick, på en gång fulleligen lik; dock voro förtren hos dem alla af enahanda indelning til sina särskilta längder fins imellan. Den lilla skilgaktighet, som hos en eller annan fants på ögonens ställning, kunde icke åstadkomma någon ny arts inrättning. Desse krypa också utur sitt gamla skal, hyarå jag fick fyra öfvertygande hela och oskadde öfverlevor.

Oco-

Spec. 1. Aran. DOMESTICUS.

Per totum fere annum in fenestris & ædium angulis hæc species obvia est. Pl. 2. Tab. 9. In una, sub medium Julii, camera, quæ duo habet fenestrarum foramina, decem capiebam. Retiola sua in angulis fenestrarum singuli construxerant, vix quadrantis ulnæ intervallo inter se distantia. Plana videbantur, inque extremitatibus, angulis proximis, infundibulis instructa, ubi subsidebat lemper araneus, & prædam sibi prospiciebat. Similis vivendi & texendi methodus unicuique erat, quapropter, hos pro illis habeo, qui in C. L. fau. Suec. sub num. 1215 descripti sunt. Horum examen me in admirationem inducebat: nulli enim, pictura & coloribus, simul ac omnino nullus comparari poterat, tametsi pedes cujusvis ordine æquales brevitate se excipiebant. Oculorum situs, quo pauci parum differebant a reliquis, novam non videbatur speciem constituere. Veterem quoque testam hi exuunt, de quo quatuor integræ atque illæ exuvie me convincebant.

Ocu-

ÖGONEN, svarta, alla lika stora, stälde, som punkterne i Fig. 3. föreställas.

FÖTTREN, 4. 1. 2 och 3 efter annan kårtare: de längsta ongefär två gånger så långa som hela Spindelen, smala, med ojämnt långa hår och få borstar klädde; på somliga blef man många pinnar varse. Alla hade små ringar på föttren af hvitt och svart, fast två Spindelars fötter voro nog mörka, och de hvita ringarne föga syntes; två nog bleka, at de svarta knapt syntes; en synnerliga tydelig: de öfrigas midt imellan.

BRÖSTET, äggformigt, något platt, på somliga nog mörkt, hos andra mera ljust; och några med en starkare lysna närmst föttren. Den afritade var måst mörk, och hade en ljus våg åt hvarje sida. Alla voro af smått fjun ludna och glänsande. Ibland fjunet framstucko sig många, långa och svarta hår, vid ögonen.

BÅLEN, äggformig, luden; bröstets fäste satt något under. På några var färgen litet åt mörkt, på andra litet åt ljust, och utan tek-

OCULI, nigri, æqualiter magni, ut Fig. 3. ostendit, collocati.

PEDES, 4. 1. 2 & 3. brevitare te exceperunt graciles, pilis inæqualiter longis paucisque setis investiti; longissimi totum araneum longitudine bis exceperunt. Nonnulli fuerunt aculeati. Albi & nigri circuli omnes cinxere, licet duorum araneorum pedes tam furvi fuerint, ut albi circuli vix adparuerint; duorum satis subalbidi, nigros pene inadspicuos reddiderint; Unius distincte clari; reliquorum mediocriter.

PECTUS, ovatum, aliquantum planum, in aliis satis tenebricosum, nonnullis lucidius, apud alios lucidiori facula proxime pedes illustratum fuit. Delineati pars maxima noctuina, unica unda luxit utroque latere. Tenui lanugine tecti nituerunt omnes. Pili, multi, longi, nigri, e lanugine propè oculos prominuerunt.

ALVUS, ovata, pilosa, juncturam pectoris infra quadantenus habuit. Aliorum alvus leviter furva; aliorum parum lucida sine pictura; nonnul-

tekning; somliga åter med matta appelkastade fläckar; och en sådan, som ritningen visar, med sju gulakriga fläckar, något sammanhängande, omkring en mörk afdelning; och större framåt. Bålen skiftade litet af gult och rött mot bakdelen, hvar omkring syntes två långa, två kårta, och två helt små ludna spintippar. Inunder bålen voro somliga litet vattrade, somliga intet; kring märket två bleka fläckar.

ARMARNE, Hanans Fig. 2. hade en liten påron-formig knöl, på sin ganska långa spets, som slöt armen, och var ej längre, än knapt tredjedelen. Honans armar långgrunda. Bågges med ojämnt långa hår och borstar rikeligen försedde.

TILHÅLLARENA, mer och mindre mörkbruna, samt med långt och fint ludd ymnigt påströdde, lodrätt ståldta, och på ytersta ändarne litet utspärrande.

ÄGGEN, nog små, åtskilda, runda, hvita, och i ett trassel inveklade.

UN-

lorum vero minus lucide guttata, & unci alvus, quam figura exhibet, septem maculis subluteis, anteriora versus majoribus, aliquantulum contiguis, segmentum tenebricosum, ad longitudinem, cingentibus, notabilis. Alvus ex subluteo subrubuit anum versus duobus longiusculis, tot brevibus, totidemque pertenuibus ac pilosis, tuberculis circumdatum. Subterior Alvus aliis Araneis leviter undulata, aliis non. Membrum vero Genitale binæ subalbidæ maculæ cinxerunt.

BRACHIA, maris (Fig. 2.) desierunt in acumen longissimum, nodulo pyramidali, vix quoad tertiam partem, conspicuum. Fœminæ brachia teretiufcula. Utriusque pilis inæqualiter longis & aculeis abundarunt.

RETINACULA, magis minusque subnigra, longiuscula & tenui lanugine plena, perpendicularia, in extremitatibus paululum divaricata.

OVA, perparva, separata, rotunda, alba, tricisque involuta.

PUL.

UNOARNE, framkommo den 22. Julii, hvilka nyss efter kläckningen voro helt hvita.

Spec. 2. LABYRINTHICUS.

Ifrån vårens början til sommarens slut, fins denne allestädes, hållt nära in til marken, såsom ock i bärgräfvor. Pl. 2. Tab. 8. Deras nät äro måst horizontela eller jämnt med marken löpande, af nog tät väf, med en lång tratt i ändan, i hvilken de sitta och lura på rof. Vid nätetts minsta vidrörande, äro de som en blixtnete, at se hvad som på fårde år. De äro ganska skygga, och gömma sig, med en ogämen snällhet, inne i smygor för minsta skrämme. När nätet blifver af gräs och örter något skadadt eller öfverväxt, så öfvergifvet han det därför icke, utan lappar, utvidgar, och förfädder gillerväfven uti makalösa och artiga hvirflar, til tre a fyra fots högd, at rof ej må tryta dem, til deras föda.

OGONEN, tydeliga, och synnerliga staldte, som punçterne på Fig. 3. utvisa.

FÖT-

PULLI, die 22 Julii editi, albicarunt proxime post exclusionem.

Spec. 2. LABYRINTHICUS.

Habitant, ab initio veris usque ad finem ætatis, ubique, frequentiores vero humi & in rupinis. Pl. 2. Tab. 8. Retiola plerumque plana ex textu spissiori conficiuntur, longaque in extremitatibus infundibula habent, ubi aranei subsident prædam specularantes. Sub minimo retioli motu celerrimi excurrunt, attendentes motus causam. Minimis percussu terriculis se in latebras citissime abeunt. Reticulos graminibus herbisque lætos aut suffocatos non derelinquunt, sed retarciunt, ampliant, inque elegantes & incomparabiles orbes, tres aut quatuor pedes altos, convolvunt, ne præda desit esculenta.

Oculi, adspicui, & peculiari modo collocati; quod indicant puncta, Fig. 3.

PE-

BÖRSTEN, med ojämnt långa hår, borst och pinnar förfedde; 4. 1. 2. och 3. efter annan kårtare, bleka, smala och nog långa: det längsta paret vid pars två och en half gång längre, än sjelfva Spindelens längd.

BRÖSTET, äggformigt, något platt, brunaktigt: har en kluffven lysna längs efter, samt smått fint ludd öfveralt.

BÅLEN, aflång, svartaktig, glänsande; fränkännes, medelst en lång tekning af orenthvita, och lutande tvär-linier, som Fig. I. visar, väl från alla andra Spindlar. Den har ojämnt långa hår, och på ändan vid bakdelen, två långa ludna spintippar. Inunder ljus-grå, med en mörk fära mot hvarje sida.

ARMARNE, med hår, borst och pinnar täkte. Hanans ses Fig. 2.

TILHÅLLARENA, mörk-bruna, ludna, lodrätta. Fau. Suec. 1223.

Sped.

PEDES, subalbidi, graciles, pilis inæqualiter longis, setis & aculeis, rigent; 4. 1. 2. & 3. brevitare se excipiunt. Longissimi magnitudinem ipsius aranei plus quam bis excedunt.

PECTUS, ovatum, aliquantulum planum, suffusculum, facula divisa ad longitudinem illuminatum tenui mollique lanugine totum conspergitur.

ALVUS, oblonga, nigricans, nitida, pictura semicana in longum producta, lineolis quibusdam oblique transversis abrupta (ad Fig. I.) ab omnibus aliis araneis probe dignoscitur. Pilos habet inæqualis longitudinis, & in extremitate prope anum, duo longiuscula tubercula lanuginosa. Pars subterior favillacea, sulco furvo utroque latere perducitur.

BRACHIA, pilosa, setosa, aculeata. Maris, vid. Fig. 2.

RETINACULA, subnigra, pilosa, perpendicularia, C.L. Fau. Suec. 1223.

Spec.

Spec. 3. *PALLIDULUS.*

Midt i Junii funnos Honor upp i trån, hvilka luto i tätta väfde förmak, och aktade sina ägg-kullar: Pl. 2. Tab. 7. De voro af olika storlek, och åtskilliga gånger fantés, en mindre Hona hafva flera ägg, än en större.

OGONEN, tydeliga, och staldte, som Pl. 2. Tab. 9. Fig. 3. utvilat.

FÖTTREN, stackota och knubbiga, litet mer eller mindre ljus-bruna eller gråhyljota, och med ojämnt långa hår, borst och pinnar bestrodde: 4. 1. 2. och 3. efter annan kårtare.

BRÖSTET, trubbigt, ägg-formigt, mer eller mindre grått eller ljus-brunt, och med helt fint ludd öfverdraget.

BÅLEN, långlig, ägg-formig, mer eller mindre grå eller ljus-brun, jämnt luden som ett sammet, och utan någon tekning. Kring bakåndan luto sex ludna spintippar, af hvilka fyra voro längre och två kårtare. Under bålen, var märket svart,

Spec. 3. *PALLIDULUS.*

Ad medium Julii in arboribus deprehenduntur feminae sedentes in spinis vestibulis, quasque ovorum massulas custodientes, Pl. 2. Tab. 7. Magnitudine erant inæquales, & minorum ova sæpe majorum prævalebant numero.

Oculi, adspicui. Eorum situm Vide Pl. 2. Tab. 9. Fig. 3.

PEDES, breves, crassi; 4. 1. 2. & 3. brevitare se excipiunt; paulo magis minusve suffusculi, vel glauci, pilis inæqualiter longis, fetis & aculeis, nubuntur.

PECTUS, obtusum, ovatum, magis minusve glaucum vel suffusculum, molliori obducitur lanugine.

ALVUS, longa, ovata, magis minusve glauca vel suffuscula, æqualiter sericata, pictura caret. Anum cingunt sex tubercula pilosa, quorum quatuor

svart, och på ömså sidor om det samma, en hvit nästan trekantig eller hjärtformig fläck.

ARMARNE, af hår, borst och pinnar ludne.

TILHÅLLARENA, svarta, med fina hår bestrodde, och nästan lodrätt ställda.

ÄGGEN, voro af medelstorleken, och hade en blek ägggulas färg: i sönligas boen funnos allenast tretio, i andras ett-hundrade femtio. Jag har ej ännu märkt, at de lägga sina ägg i flera högar. Jag träffade en kull, där en god del af ungarne redan voro framkläkte, och några höllo på, at skilja sig vid sitt första hemvist. Fig. 2. visar en unge, hvilken nyls sprängt upp hinnan, som skrymper och gifver sig tillbaka mot ungens bakända (B), och ändteligen bårtfaller. (A) är bröstet, som refer sig. Medan ungen legat inom hinnan, har han med föttren omfamnat bålen (C). Tekningen af ungen synes något genom hinnan liksom små circlar (se Fig. 3.).

Ho-

tuor sunt longiora, & duo breviora. Subtus nigrat membrum genitale, cujus utroque latere macula triangularis fere, sive ad formam cordis, albet.

BRACHIA, pilosa, fetosa & aculeata.

RETINACULA, nigra, mollibus pilis sparsa, & propemodum perpendicularia.

OVA, mediocriter magna & sufflava. Alii triginta tantum folliculi, ventum & quinquaginta ova alii, continebant. In plures seposita massulas non adhuc vidi. Unius massulæ, in quam incidebam, pulli jam dum multi erant exclusi, & nonnulli a primo suo habitaculo discessuri. Fig. 2. pullum demonstrat, qui nuperrime dirupit tunicam, se illico corrugantem ac retrahentem versus pulli anum (B), & denique delabentem. (A) notat pectus, quod se erigit. Tunica inclusus pullus pedibus amplexus fuit album (C). Pictura pulli, circulos exhibens, per tunicam perspici potuit. (vid. Fig. 3.)

FOE-

HONORNE vistat qvar i boet hos ungarne, någon tid sedan de blifvit kläkte, förmodeligen så länge, tills desse kunna försörja sig sjelfva.

5. CAP.

Om HOPPARE-FLOCKEN, först i allmänhet, och sedan i synnerhet om det första Slaget, som kallas LUPI.

§. 1.

Ehuru underliga och olika blandningar af besvärigheter och förmoner (om man så får säga) förekomma oss i alla Skaparens värk; så är intet det minsta kråk missnögd med sin fört; fast människan som oftast, ty värr, knorrar öfver den Allmågigas allvissa styrfel, vid sina gåfvors utdelande. De redan beskrefne Spindlar, synes hafva, utom små ögon och svag syn, äfven obeqvåma balar, och klena ben, at vandra långt i kring och

FOEMINÆ manent in nidis apud pullos, postquam exclusi sunt, procul dubio, donec hi semetipfos alere possint.

5. CAP..

Primum de SALTATORIBUS generatim, & deinde de primo Genere, sive LUPIS.

[§. 1.]

Mirandis licet & immoderatis commodis ac incommodis (si ita dicere fas sit) permista Creatoris opera nobis occurrant, & sapientissimum omnipotentis imperium ac munificentiam homines, proh dolor, quam læpissimè indignentur; minimum tamen quodlibet animal sua sorte contentum est. Præter parvos & hebetes oculos, quos aranei jam delcripti habere videntur, eos obetæ alvi pedesque graciles inhabiles reddunt alimentis

och söka födan; men däremot så mycket mera snille och färdighet, at spinna giller på många vis; hvaruti de, i ro och stillhet, utan vidare bekymmer, finna sitt rikeliga uppehälle. De se åter, som i denna flocken komma at beskrivas, finnas alla til gillrande oskickelige; men så mycket mer, med vigare kroppar och starkare ben försedde, at göra vidlöftiga kringstrykningar och långa språng. Deras stora ögon och skarpa syn, gör, at de långt förr, än rofvet är inom deras krets at fångas, kunna se det samma, då de stålla sig i stånd eller ordning, at spanna det när det kommer dem för när.

§. 2.

Som denna Flock är tydeligen delad i tre Slag; så vil man straxt, utan alt omsvep (de andra uti deras rang eller företrädes-rätt icke förolämpade), beskåda det Slaget, som af de gamle är kalladt Lupi, och hafver följande känne-teken:

1. Fy-

tis peregre quærendis, peritiores vero ac promptiores ad multimodam reticularum texturam, qua, ærumnarum & curarum immunes, suum satis superque nutrimentum luçantur. Singulos contra, qui sub hac classe describendi veniunt, ad retia tendenda minus habiles, tanto habiliores amplius itineribus & saltibus longis faciunt agilia sua corpora pedesque firmiores. Majusculis & acutis oculis suis prospiciunt prædam jamdum ultra sphaeram eorum volitantem, & propius accedentem ex præparatoprehendunt.

§. 2.

Classis hæc quoniam in tria Genera lucide dispescitur, absque omni ambagine (ceterorum ordine nullatenus turbato) id Genus inspicimus, quod Luporum cognomine a prisicis notatum est, & sequentibus gaudet characteribus:

1. Quæ-

1. Fyra större ögon och fyra smärre, stälde, nämligen de 4 smärre alla i en linia på bröstets främsta ändra och nedra brådd; de större åter, af hvilka två äro helt stora, sitta midt öfver föreskrefne fyra smärre, men litet åt sidan: de öfriga två äro litet mindre än desse sistnämnde, och sitta äfven på sidan, men längre bakåt. Som af punçterne mellan föttren på Spindelnen (Pl. 4. Tab. 2.) tydeligare inhämtas.
2. Är det *yttersta* fot-paret det *längsta*, det *första* litet mindre, sedan det *andra*, och det *tredje* kårtaft.
3. Båra Honorne sina äggbon, under bälgen; och när ungarne blifvit kläkte, hålla de sig fast rundt i kring modrens bål, samt af hånne kringbåras och försörjas, tils de nått den ålder och styrka, at de sjelfve kunna skaffa sig födan.

Spec.

1. Quatuor oculis majusculis, totidemque minoribus, recta linea infra in pectore. Ex majusculis duo majores, supra minores intermedios, in latus parum declinant: reliqui duo paulo minores æque in latere sedent, sed propius alvum; quod ex punctis inter pedes aranei (Pl. 4. Tab. 2.) evidentius patet.
2. Ultimi pedes longissimi, primi paulo minores, deinde secundi, tertii brevissimi.
3. Suos ovorum folliculos foeminæ sub alvis gestant; Pullique nuper exclusi alvis matrum adhærent, & a matribus circumferuntur ac nutriuntur, usquequo illam ætatem virtusque adsequantur, ut ipsi alimenta possint acquirere.

L 3

Spec.

Spec. 1. FABRILIS.

Midt i Julii fants en enda Hona, något krossad och utan en fot, Pl. 4. Tab. 2. Jag förslåg hånne straxt med tjänligt hårbärge, och friska flugor, dem hon, oaktrad sin krops ofärdighet, dock färrt i flygten fångade. I anledning däraf, hoppades jag, hon skulle blifva fullkommeligen helbregda; men hon døde några dagar därefter.

ÖGONENS storlek fins imellan, är med punçterne fram för Spindelen teknad. Pl. 4. Tab. 2. De äro alla svarta.

FÖTTREN, ikymliga, med ojämnt långa hår ymnigt, men med borst och pinnar, där och hvar, besatte.

BRÖSTET, ludet, nog långt, litet smalare fram än bakåt, samt något uphögt: hafver en dubbel ljus kil midt uppå, en stark lysna närmst bälén, och en hvit karm på ömsa sidor närmast föttren. Imellan kilen och karmen är bröstet ljus-brunt, och

Spec. 1. FABRILIS.

Mutilam unoque pede privatam foeminam, circa medium Julii, unicam deprehendebam. Idoneum illi habitaculum prospiciebam, muscasque recentes, quas, licet debilis esset, sub volatu tamen facile capiebat. Hanc ob causam sperabam, illam omnino sibi restitutam fore. Ast mors propediem conseqebatur. Pl. 4. Tab. 2.

OCULI cujuslibet magnitudinem puncta ante araneum designant. Singuli nigrant.

PEDES, glauci, setis & aculeis intercise constrati, pilis inæqualiter longis abundant.

PECTUS, pilosum. longiusculum, anteriora versus paulo acuminatius, aliquantum eminent. Gemino supra medium cuneo, lucida, proxime alvum facula, alboque proxime pedes margine ad utrumque latus conspicuum. Intra cuneum & marginem suffusculum pectus anteriori dimidio a bis flammum

och på främsta hälften med ömniga hvita flämmer firad. Midt för andra fotparet ses en snedt stäld kolfvart fläck.

BÅLEN, aflång, äggformig, luden som ett sammet, bek-svart inunder, men ljusbrun ofvanpå, med en svart ficsac och smal ljus karm i kring, som börjar närmst bröstet, och lyktas på hälften af bålen. Mot bakåndan synes en ljusbrun vattring, öfver tvåren, och fem ljusa puncter längs efter hvardera sidan. Närmst bröstet, öfver fästet, sitter ett bek-svart romerskt V., fylt med orenthvita hår, som utgöra en trekant.

ARMARNE, nog långa, och af hår, borst och pinnar, ludne.

TILHÅLLARENA, svarta, lodrätt stälda, ludna, och på ömsa ändar med ljusa hår-fläckar firade: klorna starka och svarta.

HANAN fants en liten tid efter, och var Honan tåmeligen lik, armarne undantagne.

Spec. 2. ACULEATUS.

Sift i Maji fans en enda Hona på gråsmarken; Pl. 4. Tab. 3. OGO-

mulis abundat. E regione pedum ordine secundorum, macula nigrat oblique posita.

ALVUS, oblonga, ovata, sericata, tubercula nigra, supra vero suffuscula, linea nigra multangula, & tenui fimbria lucida, ab ipso pectore medium adusque sui, circumducitur. Suffuscula anum versus varietate transversim undulata, & quinque punctulis utrinque ad longitudinem, lucet. Supra juncturam pectori proximam nigrat Romana litera V, pilis semicanis triangulum formantibus conferta.

BRACHIA, longiora, pilosa, fetosa, aculeata.

RETINACULA, nigra, perpendicularia, pilosa, maculis pilorum lucidis in extremitatibus. Ungulæ firmæ nigrant.

MAS, brevi postea offendebatur, foeminæ omnibus similis, exceptis brachiis.

Spec. 2. ACULEATUS.

Sub finem Maji reperiebatur unica foemina in campo graminoso. Vid. Pl. 4. Tab. 3. Ocu-

OGONENS storlek dem imellan är med puncterne fram för Spindelen teknad.

FÖTTREN, öfveralt ludne, samt med grofva hår och pinnar om hvarannan växte. På låret sitta två pinnar, hvilka äro vid pass fem eller sex gånger större, längre och tjockare, än de andre.

BRÖSTET, långligt, finalare framåt än bak, mörkaktigt, med en ljus ål längs efter; öfveralt af ojämnt långa och grofva hår ludet.

BÅLEN, äggformig, sotig, litet ljufare närmare bröstet, och med ojämnt långa hår öfveralt starkt luden.

ARMARNE, starkt ludne; med några få grofva hår.

Spec. 3. INQUILINUS.

Vid slutet af September, fanns en Hona under brådden af samma nät, som Labyrinthicus, eller den andra Spindelen i Gill-

OCULORUM magnitudo punctulis ante araneum positis notatur.

PEDES, penitus pilosi, crassis villis & aculeis sparsim obseruntur. Femora duobus aculeis rigent, magnitudine, longitudine & crassitudine reliquos quinques aut sexies excedentibus.

PECTUS, longiusculum, quoad anteriora gracilius, tenebricosum, lucida ad longitudinem angvilla perductum, pilis inæqualiter longis & crassis in totum obnubitur.

ALVUS, ovata, fuliginea, pectus versus paulo lucidior, pilis densis & inæqualis longitudinis, vestitur.

BRACHIA, multum pilosa, paucis crassis pilis rare sparguntur.

Spec: 3. INQUILINUS.

Circa finem Septembris, foemina (Pl. 5. Tab. 2.) reperiebatur sub margine reticuli ab araneo Labyrinthico sive secundo Retiariorum tertii Ge-

Gillröre-flockens tredje Slag, spunnit åt fig, Pl. 5. Tab. 2. Jag födde hånna federmåra länge, men fant hånna ej spinna något; dock tog hon flugorna i flykten snålt, på samma sätt, som de andra i denna Flocken.

OGONENS storlek teknas med punçterne fram för Spindelen.

FÖTTREN, ljus-bruna, starkt ludna, och med några pinnar upblandade.

BRÖSTET, ludet, ljus-brunt och litet rödligt, rhombiskt, med en stark kupighet eller ås uppåt, och två svartaktiga bågar på ömsa sidor.

BÅLEN, oval, ljus-brun, något rödlig, luden som ett sammet; med många svarta vågor tvärs öfver teknad, som ritningen utvisar; fram mot bröstet, midt öfver fästet, med ett romerskt V, hvilket har stark svarta, samt en lysna midt uti.

ARMARNE, ljus-bruna, ludna.

Tu-

Generis contexti. Diu illam postea nutriti, nunquam vero nentem vidi, sed muscas sub volatu commode capientem, ad modum ceterorum araneorum, qui ad hanc classem spectant.

OCULORUM magnitudinem ostendunt puncta ante araneum.

PEDES, suffuscula, multum pilosi, aliquantulum aculeati.

PECTUS, pilosum, suffusculum, parum subrubens, ad formam rhombi, supra in acumen desinit, binis arcibus utrinque nigricantibus.

ALVUS, ovata, suffuscula, subrubra, sericata, multis undis nigris, proæ figura habet, transversis, & pectus versus supra medium juncturæ, latiorum V atro, intrinsecus paulum lucido, signatur.

BRACHIA, suffuscula, pilosa.

M

RE-

II. STYCKET.

FILHÄLLARENA, rätt starka, lodrätt stälda, på öfra hälften ljus-bruna, och på den undra svarta, starkt ludne, och med svarta klor väpnade.

Spec. 4. LIGNARIUS.

Hela Junii månad fins denne Spindel-art (Pl. 4. Tab. 4.) måst och bäst i barrskog, bland tort stök, och på gärdes-gärdarne. Den är öfveralt luden och som en skäck papplader.

OGONEN, alla svarta, och hafva samma storlek imellan sig, som punçterne fram för Spindelen.

FÖTTREN, utom hären, äfven med svarta pinnar rikeligen försedde.

BRÖSTET, äggformigt, litet platt; med en liten lysna längs efter.

BÄLEN, aflång äggform; med en dylik lysna längs efter.

ARMARNE, första ledet, närmst bröstet är med hvita hår och svarta pinnar täkt; det andra ledet är, på den hälften närmast

RETINACULA, firmiora, perpendicularia, multum pilosa, unguis subnigris in extremitatibus armata, & quoad superius dimidium suffuscula, inferiori nigra.

Spec. 4. LIGNARIUS.

Hæc species, Pl. 4. Tab. 4. per totum Junium, in sylvis plerumque cædis, inter sarmenta, ac in sepibus, facilima inventu, omnino pilosa est & variegata.

OCULI, singuli nigra, & puncta magnitudine æquant ante staneum visibilia.

PEDES, pilis & aculeis nigris abundat.

PECTUS, ovatum, leviter planum, tenui ad longitudinem facula perducitur.

ALVUS, ad formam ovi oblongi, simili notatur facula in longum producta.

BRACHIORUM, primi articuli pectori proximi, pilis albis & nigris aculeis teguntur; sequentium dimidia pectori proxima imitantur primos, mem-

med röster, fötterna likt; men på halften utan afse-lem-
men, af svarta hår och pinnar ludne. Hanans afse-lemm
(Fig. 2.) är utan pinnar; men af svarta hår starkt luden. Ho-
nans armar ludne och långrunde.

TILHÅLLARENA, tillika med klorne, svarta; men med hvi-
ta hår ymnigt närmst ögonen siräde.

AGGEN voro 70 a 80 förvarade i en salt- eller sjö-grön
platt påsa; de voro ej vid hvarannan sammanklustrade, utan
som pärlsand af mer eller mindre slöda kanter knagrote, samt
hade en gul färg til rödt. Först i Julii voro ungarne kläkte.

Spec. 5. MONTICOLA.

Midt i Junii såg jag dessas parnings-sätt (Pl. 4. Tab. 5.)
uppå en stor brant sten i sol-bäddet, hvaräst flera redan voro i
fula göromål. Efter åtskilliga starka hopp, som Hanen och Ho-
nan göta mot hvarandra, märka de straxt någon kärlek eller
åtrå til närmare förtrolighet, hvarföre hoppen snart mycket
min-

membro vero genitali vicina nigris pilis & aculeis rigent. Membrum ma-
ris genitale (vid. Fig. 2.) caret aculeis, verum pilis nigris crassis opaca-
tur. Foeminarum brachia pilosa sunt & teretiufcula.

RETINACULA, una cum unguis nigra, pilis albis proxime oculos ab-
undant.

OVA quæ 70 vel 80 numerantur, non conglutinata, sed separata, ut sa-
bulum magis minusque obtuse angulata, atque ex luteo rubescentia, in fol-
liculo plano subviridi conservantur. Primis Julii excluduntur pulli.

Spec. 5. MONTICOLA.

Circa medium Junii videbam horum. (Pl. 4. Tab. 5.) coëundi modum
super saxo prærupto solibus exposito, ubi plures in ferventi actu occupati
erant. Mas & foemina, variis concitis saltibus invicem datis, mox amo-
rem sive desiderium amicioris colludii sentiunt, & eapropter in saliendo

minskas, då Honan efter några få och låga motsprång, vänder åter, och Hanan, som hoppat högre, är som en blixk öfver hanna. Deras ställning är då skaffötes; Hanan makar sig med det samma litet på sned öfver Honan, och med sin ena arm vänder Honans bål litet på sned, samt med afsele-lemmen på den andra armen varliga och hastigt omfattar Honans lilla utstukne tub eller märket; hvilket han flitigt gör, ån med den ena armens afsele-lem, ån med den andras. Skilsmässan sker med ett hastigt språng ifrån hvarandra. Denna Spindel-art är af mindre storlek.

ÖGONEN, staldte som punçterne fram för Spindelen.

FÖTTREN, bleka; med svarta fläckar, samt ojämnt långa hår, borst och svarta pinnar.

BRÖSTET, aflångt, platt, ludet, smalare fram ån bakåt, svart; med en blek linia midt utåt hela bröstet och något ner på bålen, samt en hvit karm på ömsa sidor närmst föttren, teknadt.

Bå-

multo tardiores fiunt, dum ille quam citissime insilit in illam, post aliquot leviores saltus contra factos se submittentem. Mas, postquam uno brachiorum alvum foeminæ parum oblique ad se adclinavit, illi tum situ præpostero leviterque obliquato incubat, & membro alterius brachii genitali tubam foeminæ prominentem, sive membrum genitale modeste adtreçtat, quod sedulo nunc unius brachii nunc alterius membro assidue continuat, donec & mas & foemina celerrime diffiliant. Hæc species ex parvis est.

OCULI siti quemadmodum punçta ante araneum.

PEDES, subalbidi, nigris maculis, pilis inæqualiter longis, & aculeis nigris.

PECTUS, oblongum planum, pilosum, tenuius anteriora versus, nigrum, subalbida lineola per medium pectoris in alvum quadantenus deducta, albaque fimbria proxime pedes utrinque, insignitur.

AL-

BÅLEN, luden, ljus-brun ofvan, ljus-grå inunder. Hanans nästan rund, eller af trubbig ägg-form, och litet mindre än bröstet, samt litet vågig eller vattrad.

ARMARNE på Hanan, såsom Fig. 2. föreställer; då de litet kramas under microscopet, synas de tvänne på inra sidan teknade små utskåten, af hvilka det främsta är nog rött på den innersta delen. Honans armar lång-runda; bägges ljus-bruna, med långa hår, borst och pinnar.

TILHÅLLARENA, ljus-bruna, ludna, lodrätta, med svarta klor i ändarna. ¶

Spec. 6. PULVERULENTUS.

Midt i Junii fants denne Spindel-arten, hålft på upptorkade gråslösa ställen. Pl. 4. Tab. 6. Jag såg dem icke paras; men som bägge könen lupo yrt tillsammans om hvarannan, håller jag dem tils vidare för makar; desse voro litet större än de föreskrefne.

ÖGONEN hafva samma indelning som de föreskrefne.

FÖR-

ALVUS, pilosa, supra suffuscula, subter favillacea. Maris fere rotunda, vel ad formam ovi obtusi, & pectore paulo minor. Foeminæ similis ovo oblongo, major pectore, leviterque undulata.

BRACHIORUM, maris extremitates Fig. 2. Dum sub microscopio leviter comprimuntur, adparent binæ illæ minuscule prominentiæ interiori latere delineatæ, quarum anterior intrinsecus rubet. Foeminæ brachia teretiuscula: Utriusque suffuscula, pilis longiusculis, setis & aculeis.

RETINACULA, suffuscula, pilosa, perpendicularia, in nigras unguas desinunt.

Spec. 6. PULVERULENTUS.

Hi aridis medio Junii crebriores sese offerunt. Pl. 4. Tab. 6. Coeuntes non videbam. Sed quia ambo sexus una lascivi saliebant, illos interea pro paribus habeo. Hæc species nuper descripta paulo major.

Oculi, positi itidem ut in præcedentibus.

FÖTTREN, med hår, borst och pinnar.
BRÖSTET, svart, ägg-formigt, framåt smalt och kölaktigt, bakåt bredt och platt. Hanans med smått fjun, där och hvar nog tunt beströdt; Honans bröst var nästan hölgt af ljus-brunt fjun. Bägge hade en matt lyfna mot bälén.

BÄLEN, ägg-formig, svart, som ett sammet luden: Hanans Fig. I. och Honans Fig. 2. fins imellan något skiljaktige; hvilket ses af ritningarne.

ARMARNE, försedde på Hanan med sådana affelse-lemmar, som fig. 3. utvisar; Honans långgrunda. Bägges af ojämnt långa hår ludne.

TILHÅLLARENA, svarta, litet ludna, lodrätta.

Spec. 7. *PALUDICOLA.*

Redan midt i Junii buro denna artens Honor (Pl. 4. Tab. 7.) sina ägg-påffar under sig. De vistas gärna på fura jord-fläckar, så väl som vid vattubräddearne.

Ogo-

PEDES, pilosi, setosi, aculeati.

PECTUS, nigrum, ovatum, anteriora versus gracile & carinatum; posteriora latum & planum. Maris tenui lanugine intercile rarius spartum; Foeminæ suffuscula prorenus obductum; Utriusque alvum versus notabile facula minus lucida.

ALVUS, ovata, nigra, sericata; Maris Fig. I. & Foeminæ Fig. 2. differunt inter se aliquantum, sicut figuræ ostendunt.

BRACHIA, maris genitalibus instructa membris, ad Fig. 3. Foeminæ brachia teretiuscula; Utriusque pilis dissimili longitudine vestita.

RETINACULA, nigra, leviter pilosa, perpendicularia.

Spec. 7. *PALUDICOLA.*

Medio Junio gestabant foeminæ. Pl. 4. Tab. 7. folliculos suos sub alvis. Ceteroquin libenter versantur in udis locis & ad ripas aquarum.

Ocu-

OGONEN hafva samma indelning på derne, som de två fö-
 restående.

FÖTTREN, med hår, borst och pinnar ymnigt försedde.
BRÖSTET, svart, ägg-formigt, platt, framåt smalt och köll-
 aktigt; bakåt bredt och platt, samt ömnigt med svarta hår
 beströdt.

BÅLEN, ägg-formig, svart, starkt luden. På haaarne syn-
 tes en liten ljus-brun lysna, fram mot bröstet; men på minsta
 delen af honorne kände den skönjas.

ARMARNE på hanan hafva fyra eller fem pinnar, och såda-
 ne knappar som fig. 2. utvisar. Honans armar äro långgrunde,
 ludne och utan pinnar.

TILHÅLLARENA, svarta, ludna, lodrätta.
ÄGG-påffarne, runda, men platta, bleka ofvan på, och svart-
 aktiga inunder. En ljus rand eller som omringade öfra bräd-
 den. C. L. Fau. Suec. 1219.

Spec.

OOULORUM eadem series ac superioribus est.

PEDES, pilis, fetis & aculeis pleni.

PECTUS, nigrum, ovatum, planum: anterius gracile & carinatum;
 posterius latum & planum, pilisque nigris abundans.

ALVUS, ovata, nigra, multum pilosa. Facula suffuscula; quæ marium
 pectora versus exstabat, in paucis foeminis poterat cerni.

BRACHIA maris gaudent quatuor aut quinque aculeis, & ejusmodi mem-
 bris genitalibus, cujusmodi exhibet Fig 2. Foeminæ brachia teretiufcula,
 pilosa, aculeis carent.

RETINACULA, pilosa ac perpendicularia, nigrant.

OVORUM folliculi, orbici planescunt, supraque tubalbicantes, subter
 nigricant. Quin lineola sive futura lucida superius marginati sunt. C. L.
 Fau. Suec. 1219.

Spec.

Spec: 8. AMENTATUS.

Midt i Junii, fants jämväl denne arten (Pl. 4. Tab. 8.) men på upptorkade och gräs-lösa ställen. Mot slutet af månaden, hade alla honorne ägg-påsar under sig.

OGONEN och FÖTTREN på desse åro aldeles lika med de två föreskrefne arternes.

BRÖSTET, nästan svart, ägg-formigt, smalt-framat och litet kôlaktigt, bredt bakåt och litet plattaktigt; med en brunaktig lysna, som ett band, midt utåt, hvilken närmast bålen blef litet klarare. Eljest med mycket tunt och föga synbart fjun fläck-tals beströdt.

BÅLEN, ägg-formig, svartaktig, jämnt luden: är på hanarne teknad med en liten smal ljus-brun lysna midt utåt; men ej på honorna, hvilka åro märkte med en liten hvitaktig här-tis på svart botten närmst bröstet.

ARMARNE, ludne.

TILHÅLLARENA mörka och lodrätt stälda.

AG-

Spec: 8. AMENTATUS.

Exacto Junii medio, hæc quoque species (Pl. 4. Tab. 8.) obvia erat, sed in aridis gramine cassis. Fine vero mensis ingruente, folliculos sub se ferebant singulæ foeminæ.

OCULI ac PEDES horum, duarum nuperrime descriptarum specierum omnino æquant.

PECTUS, nigricans, ovatum, anteriora versus gracile leviterque carinatum, in posterioribus latum quadantenus planescit. Facula instar ligamenti in medio suffuscula, alvum proxime paulo magis lucet, Pectus alioqui lanugine minus adspicua rare & acervatim spargitur.

ALVUS, ovata, nigricans, omnino pilosa: media marium facula tenui, suffuscula, perducitur; non vero foeminarum, quæ proxime pectus, albicanti pilorum fasciculo in nigra basella, distingvitur.

BRACHIA, pilosa.

RETINACULA furva & perpendicularia.

Ovo-

Ägg-påsarne, mörka under och bleka oöfverpå, runda men platta. Då honorna råkade, at af våda, i trångfel, slita ägg-påsen lös ifrån sig, skydde de föga någon fara, utan sökte den straxt upp, buro honom ett litet stycke med sig, och satte sig i säkerhet, då de på ett behändigt sätt, sedan de krökt balen litet fram under bröstet, fäste sin ägg-påsa så fast, som han setat förut, hvarefter de med skyndsämhet sökte at fortsätta flykten.

Spec: 9. TRABALIS.

Vid slutet af Maji, fångades denna Spindelen, Pl. 4. Tab. 9. på gråsmark. Den är ibland de större af detta Slågtet.

OGONEN, uti den vanliga ställningen, och svarta.

FÖTTREN öfveralt ludne; med många grofva hår och pinnar.

BRÖSTET, starkt ludet, aflång-äggform, svartaktigt; med ett

OVORUM sacculi subter tenebricosi, supra subalbidi, orbici planeſcunt, Quando foeminae, in angustias imprudenter incidentes, folliculum aliquem a se avullum comperiunt, vix ullum discrimen formidant, sed e vestigio amiſſum requirunt, & inventum ſecum deportant in ſeſſum brevi intervallo proximum, ubi alvo ſubteriori pectoris lateri paululum adclinata, tuto atque commode, folliculum, æque arte, ut prius adhæſit, rursus captant; quo facto, meditatam annituntur fugam.

Spec. 9. TRABALIS.

Circa finem Maji hic (Pl. 4. Tab. 9.) in campo graminoso capiebatur, raneus, majoribus hujus generis adnumerandus.

OCULI, ordinarii nigrant.

PEDES, omnino pilosi; multis crassis pilis & aculeis.

PECTUS, admodum pilosum, ad formam ovi oblongi, nigricans, ligamento

ett ljusbrunt band, eller bred linia som en bjälke, längs vster; närmst föttren en karm af samma färg.

BÅLEN, ägg-formig, starkt luden, nästan ljusbrun; men vid bröstets fäste teknad af ett svart romerskt V, med en spetsig oval, och ljus-brun rand inuti, hvars yttre hälft mot bakändan aldeles försvann.

ARMARNE, ludne och ljus-bruna.

TILHÅLLARENA, ludna och litet ljus-bruna.

Pl. 4. Tab. 10. föreställer en annan art. Om denna är en blott förändring från den förra, eller värdeliga utgör en särskild art, kan jag icke säga, emedan jag ej funnit mer än en af hvardera; den förra den 25. Maji, den senare den 15. Junii. Denna är den förra til alla delar aldeles lik; undantagno, at föttren på denna är litet bältiga. Det ljusbruna bandet på bröstet räcker ej fram, utan ongefär öfver två tredjedelar, til bålen, hvaråst synes en tydlig ljus-brun oval fläck, som är spetsig mot bägge ändar.

Spec.

suffusculo, five linea lata, velut trabecula ad longitudinem, pedibus vero proxime, fimbria ejusdem coloris, notatur.

ALVUS, ovata, valde pilosa, fere suffuscula; ast circa juncturam pectoris, nigra litera romanorum V, linea triquetra suffuscula intrinsecus signata, & anum versus omnino inaspicua, notabilis.

BRACHIA, pilosa & suffuscula.

RETINACULA, suffuscula & paulum pilosa.

Pl. 4. Tab. 10. aliam speciem proponit, quæ utrum a nuper descripta variet, aut distinctam constituat speciem, non dicere possum. Unicum ex utraque specie araneum, priorem nimirum d. 25. Maji, posteriorem d. 15. Junii, saltem reperiebam. Hic illi omnibus partibus similis erat exceptis pedibus, qui huic falcia parum cingebantur. Ligamentum pectoris suffusculum in tertia ejus parte albo proxima subsistebat. Macula ovata suffuscula utraque extremitate atque tuminata in albo adspicua.

Spec.

Spec. 10. CUNEATUS.

Fants, vid slutet af Maji, bland gråset. Pl. 4. Tab. 11.

OGONEN, efter vanligheten.

FÖTTREN, af hår och borstar ludne, med en eller annan pinne.

BRÖSTET, äggformigt, mörkt; med en blek, bred, luden linia eller band midt utåt åsen, samt åtskilliga längre hår, som alla vände sina spetsar fram mot ögonen; på sidorne närmst föttrén líkaledes med en blek karm eller rand.

BÄLEN, ägg-formig, blek och tåmeliga jämnt luden, utmärkes igenom en svart kil längs efter, med hvit karm, väl från alla andra. Kiten var tjockare framåt och spetsigare mot bakåndan. På bälens öfra kant, där den fästes med bröstet, satt en rås af långa hår, hvilken såg ut som ett V. Sjelfva V bestod af svarta hår, hvilka innanföre voro hvita.

AR-

Spec. 10. CUNEATUS.

Sub finem Maji repertus in gramine. Pl. 4. Tab. 11.

OCULI ordinarii.

PEDES, pilosi, setosi, uno alterove aculeo.

PECTUS, ovatum, furvum, ligamento sive lineola subalbida, lata & pilosa, variis longiusculis pilis ad oculos se convertentibus, adspersa, super medium acumen notum, fimbria sive lineola subalbida, lateribus proxime pedes marginatur.

ALVUS, ovata, æqualiter satis pilosa, nigro ad longitudinem, cuneo, alba fimbria circumducto, a ceteris optime discernitur. Cuneus ad anteriora obtusus, anum versus acuminatur. Similitudinem literæ V productorum refert pilorum falcoiculus, in superiori latere, ubi pectori jungitur alvus. Ipsum V nigris pilis intrinsecus albensibus componitur.

N 2

BRA-

II. STYCKET.

ARMARNE, af ojämnt långa hår och några borstar ludne.
TILHÅLLARENA, armarne lika.

Spec. 11. UNDATUS.

Först i Augusti fants en bland kårt gräs; Pl. 5. Tab. 1.

OGONEN, af vanlig ställning; med ymnigt hår i kring.

FÖTTREN, ymnigt med hår och pinnar försedde.

BRÖSTET, trubbigt, äggformigt, mörkbrunt, platt, som ett sammet ludet, med tjus-bruna hår i kring ögonen, och en rand af orenthvitt på ömse sidor, ofvan föttrén.

BÅLEN, ägg-formig, ljus-brun, som sammet luden, med en orent-hvit våg å ömsa sidor omgifven.

ARMARNE, af hår och pinnar ludne.

TILHÅLLARENA, rätt små och ludna.

Spec. 12. NIVALIS.

Midt i Septemb. fants en hane (Pl. 5. Tab. 3.); och som jag ännu icke sett någon hona i det Släktet, hvillen kan passa
åt

BRACHIA, pilis inæqualiter longis, & aculeis aliquot.

RETINACULA, brachiis similia.

Spec. 11. UNDATUS.

Calendis Augusti in humili gramine unus offendebatur; Pl. 5. Tab. 1.

OCULI, ordinarii, pilis large cincti.

PEDES, admodum pilosi & aculeati.

PECTUS, obtusum, ovatum, suffusculum, planum, sericatum; pilis circum oculos subnigris, & lineola supra pedes utrinque semicana.

ALVUS, ovata, suffuscula, sericata; unda semicana latera cingente.

BRACHIA, pilosa & acuminata.

RETINACULA, minutula & pilosa.

Spec. 12. NIVALIS.

Mas ad medium Septemb. reperiebatur Pl. 5. Tab. 3. & quia nullam hujus

åt honom; så tyftar jag ej, det han ~~ja~~ förtjenar sin egen
nummer.

ÖGONEN, hos denne, som de förra.

FÖTTREN, sammaledes; och ludne.

BRÖSTET, rhombiskt, kupigt; med en bred hvit ås, och
därpå två svarta puncter; fram mot ögonen; svart på sidorna,
med en orent-hvit rand närmst fötten.

BÅLEN, långlig, äggformig, luden, til en god del hvit of-
vanpå; med två svarta puncter närmst bröstet; svartaktig på si-
dorna, och orent-hvit längre under.

Jag födde honom i några dagar, och, vid dets matning,
förgat, at genast tillsluta öppningen på dets hårbärge; i hvar-
före han tog tiden i akt och rymde, så at *Armarne* och
Tilbällarena denna gången icke kunna beskrivas.

Spec.

ius generis Foeminam illi respondentem hactenus vidi, non dubito, quin
sub proprio numero potari mereat.

OCULI servant ordinem,
PEDES pilosi, legitimi.

PECTUS, ad figuram rhombi, emittens, albo lato acumine, binis nigris
punctulis frontem versus signato, nigrisque lateribus, lineola proxime pe-
des semicana notatis, conspicuum.

ALVUS, longiuscula, ovata, pilosa, supra ad magnam partem alba,
duobus punctulis nigris proxime pectus distincta, subtus vero semicana, u-
troque latere nigricat.

ALVI hunc araneum aliquamdiu, usquedum per mansionis aperturam,
quam semel post cibationem statim occludere oblitus eram, evaderet; un-
de *Brachia* & *Retinacula* hac occasione delineari non possunt.

Spec. 13. **PIRATICUS.**

Den 10. Junii, fanns en enda hane (Pl. 5. Tab. 4.) på vatten löpande, uti små vikar imellan vassen och stranden. Jag sig åtskilliga, som helt snält fångade sig rof, men fick allenaft en med mycken möda fast. Jag lökte denna arten sedermera många gånger, på detta och alla dylika ställen häromkring; men fåfångt. Antingen mycken blåst och något regn, eller deras tid at ej mera finnas, varit orsaken därtill, kan jag icke säga.

OGONEN följa den antagne ordningen.
FÖTTREN, af hår och borstar starkt ludne; med pinnar där och hvar.

BRÖSTET, nästan rhombiskt, nog tvärt på bägge ändar, kåpigt; med en smal ljusbrun lysna midt utåt, som sedermera föll i starkt mörk-brunt, och sist i svart, samt en klar hvit karm närmst föttren, eljest öfveralt med långa och mörka hår starkt luden.

Ba-

Spec. 13. **PIRATICUS.**

Die 10. Junii unicum in aquas sinuum juncos litusque interjacentium excurrentem marem (Pl. 5. Tab. 4.) inter plures prædam studiose lectantes, multa cum difficultate capiebam. Hujus speciei araneos eodem loco pluribusque similibus postea multoties quasiivi sed incassum. Utrum tempestas ventosa aut aliquantum pluviosa, veletiam tempus obveniendi præterlapsum, absentiam illos jusserit, non dixero.

OCULI ordinem sequuntur.
PEDES, admodum pilosi, setosi, & sparsim aculeati.

PECTUS, propemodum ad formam rhombi, in extremitatibus præruptum, acuminatum; facula tenui supra medium suffuscula, inde vero in acutum subnigrum & post in atrum abeunti, alboque lucido margine proxime pedes, notabile, pilis alioquin longiusculis & furvis, icatet.

Al-

BÅLEN, äggformig, mörkbrun, af långa hår starkt täkt; med en klar hvit karm på ömså sidor, och sex hvita prickar i två rader ofvanpå.

ARMARNE, med tåta och långa hår.

TILHÅLLARENA, ludne.

Spec. 14. PISCATORIUS.

Den 10. Junii fanns denne (Pl. 5. Tab. 5.) på vattnet löpande, ej långt från stranden, tillsammans med föreskrefne.

OGONEN på denne som de föreskrefne.

FÖTTREN, af ojämnt långa hår starkt ludne.

BRÖSTET, nästan rundt, eller trubbig ägg-form, mycket nedtryckt eller platt, nästan svart; med en orent-hvit karm närmst benen.

BÅLEN, trubbig ägg-form, svart och starkt ludne.

ARMARNE, och **TILHÅLLARENA**, ludna.

Spec.

ALVUS, ovata, subnigra, pilis longiusculis, candida utrinque fimbria, punctisque sex duplici serie supra albescentibus.

BRACHIA pilis longiusculis, densis.

RETINACULA, pilosa.

Spec: 14. PISCATORIUS.

Eodem die, una cum nuper descripto videbatur etiam hic (Pl. 5. Tab. 5.) in aquas excurrere non procul litore.

OCULI, superiorum similes.

PEDES, pilis densis, inæqualiter longis.

PECTUS, fere rotundum, sive ad formam ovi obtusi, valde depressum seu planum, pene nigrum, fimbria proxime pedes semicana marginatum.

ALVUS, ad figuram ovi obtusi, nigra, multum pilosa.

BRACHIA, & **RETINACULA**, pilosa.

Spec.

II. STYCKET.

Spec. 15. FUMIGATUS.

Fants (Pl. 5. Tab. 6.) midt i Maji, bland gräset.

ÖGONEN: de fyra nedersta nog små, fyra öfversta nog stora, som punçterne fram för Spindelen utvifa.

FÖTTREN, rika på hår, borst och pinnar.

BRÖSTET, ägg-formigt, ludet, sotigt; med ljust isprångdt, såsom i en linia längs efter bröstet.

BÅLEN, trubbig ägg-form, sotig, med ljusbruna vågar tvårt öfver; närmst bröstet bekivart, med två små hvita hår-täffar på, hvilka lyfte som två punçter; öfveralt luden, med besynnerliga långa hår där och hvar.

ARMARNE, såsom ock TILHÅLLARENA, ludne.

Spec. 16. PULLATUS.

Midt i Maji funnen bland kårt gräs. Pl. 5. Tab. 7.

ÖGONEN, nog svarta och glittrande.

FÖTTREN, brunaktiga, ymnogt med ojämnt långa hår.

BRÖ-

Spec. 15. FUMIGATUS.

Inter gramina medio Maji repertus. Pl. 5. Tab. 6.

OCULI, quatuor intermedii, mihusculi, supremi quatuor majusculi, sicut puncta ante araneum.

PEDES, valde pilosi, setosi & aculeati.

PECTUS, ovatum, pilosum, fumigatum, alboque interstinctum, serie ad longitudinem continua.

ALVUS, obtusa, ovata, fumigata, undis transversis suffusculis; proxime pectus nigra, binis albis pilorum fasciculis, punctula duo lucida super se habentibus; penitus pilosa, sparsim pilis egregie longis.

BRACHIA pilosa, æque ac RETINACULA.

Spec. 16. PULLATUS.

Sub medium Maji in humili offensus gramine. Pl. 5. Tab. 7.

OCULI, uniusculi, rutili.

PEDES suffusculi, pilorum inæqualiter longorum pleni.

PE-

BRÖSTET, trubbig ägg-form, svart, med kärta tita och glänfande hår.

BÄLEN, trubbig ägg-form, beksvart, af kärta och glänfande hår som ett sammet ludet, med många och sträles långa hår som sticka sig tätt ut öfveralt. Den undra sidan är blek-brun.

ARMARNE, ljus-bruna, med ojämnt långa hår.

TILHÅLLARENA, ljus-bruna, fjuniga.

Spec. 17. PLANTARIUS.

Midt i Septemb. funnos två Honor uppe i trån. Pl. 5.

Tab. 8:

OGONEN, glänfande, kirsbårs-bruna.

FÖTTREN, fjögröna, af litet svart fläckyis smuddrade; med ojämnt långa hår, porst och pinnar.

BRÖSTET, ymnigt ludet, nästan rhombiskt, litet kullrigt, svartaktigt midt utåt, men mer grönt närmst fötten.

Ba-

PECTUS, figuræ ovi obtusi, nigrum, pilis brevibus, densis, nitidis

ALVUS, ejusdem figuræ, nigra, pilis brevibus & nitidis ut sericum opacata; multis pilis præter ceteros quoquoersum prominentibus & lubris suffulcula.

BRACHIA suffulcula, pilis inæqualiter longis.

RETINACULA, suffulcula, lanuginosa.

Spec. 17. PLANTARIUS.

Circa medium Septembris duæ in arbutulis femine simul prehensæ bantur. Pl. 5. Tab. 8.

OCULI, nitidi, ceræsi.

PEDES, virides, maculis nigricantibus, pilis diffusimiliter longis, setis & aculeis.

PECTUS, maxime pilosum, fere ad formam rhombi, leviter orbicum, supra medium nigricans, totus latera vero & proxime petles ad virentiam declinans.

O

AL-

BÅLEN, aflång, faltgrön, svart-smuddrig, som ett sammet luden, med tjugo fyra hvita prickar på öfra sidan i fyra linier indelte, af hvilka de två yttersta linierne råkte öfver hela bålen, och hade hvardera åtta punçter; de öfriga åtta punçterne stodo två och två rätt tillammans inom de två långa linierne, midt för fjerde, femte, sjette och sjunde punçterne, fram ifrån råknade. Under-bålen sotig, med tre smalare och två bredare svartaktiga linier skiftvis blandade. Närmare mot sidorne förbyttes alt i otydeliga vågor af sotigt och orent-hvitt.

ARMARNE, sotiga, med ojämnt långa hår, borst och pinnar.

TILHÅLLARENA, svartaktiga.

Spec: 18. FIMBRIATUS.

Midt i Maji fångades en enda Hane (Pl. 5. Tab. 9.) hvilken är snäll i hoppande som en blyxt.

OGONEN, svarta, staldte som punçterne.

FÖT-

ALVUS, oblonga, subviridis, sericata, torrida nigredine infecta, & viginti quatuor punctulis albis supra quadrifariam dispositis, quorum utraque series extrema, octo punctulorum, totam percurrit; reliqua vero octo punctula ab anterioribus numerata, intra ambas lineas, longiusculas, ex adversus quartum, quintum, sextum & septimum punctula, singula binâ junctim stant. Pars alvi subterior fumigata, tribus tenuioribus, & duabus latioribus, lineolis, situ alternato nigricantibus adpersa; undis fuliginis, & lemicanis minus adspicuis utrinquesecus coloratur.

BRACHIA fumigata; pilis dissimilis longitudinis, setis & aculeis.

RETINACULA nigricantia.

Spec. 18. FIMBRIATUS.

Mas unicus (Pl. 5. Tab. 9.) medio Maji capiebatur, saltu fulmini æmulus.

OCULI, ordinarii, nigri.

PE-

FÖTTREN, på denne afvika från de i början för detta Slägtet utfatte känne-teknen. Ordningen på dennes fötter är 4. 2. 1. och 3. efter annan kårtare. Imellan den första och tredje foten är föga skilnad på längden. Första, andra och tredje fotparen, hafva alla på sina två yttersta leder, bara hår; på tredje ledet från ändan, hår och borstar; men på det femte ledet från ändan eller låret, utom hår och borstar, äfven tre stora pinnar, två på öfra, en på undra sidan. Det fjerde fotparet har både hår, borst och pinnar på alla lederne, så när som det sista, hvilket allenast är ludet.

BRÖSTET, nästan rhombiskt, platt, mörkbrunt, med en hvit karm närmst fötten, af ganska fint fjun ludet, jämte åtskilliga stora hår mot ögonen, de där peka framåt som hörn.

BÄLLEN, långlig, ägg-formig; mörkbrun, med tätta och mycket jämna hår, och hvit karm på ömså sidor, samt en liten tofs af borst eller grofva hår närmst bröstet.

I

AR-

PEDES, variant a characteribus huic Generi in initio adsignatis. Eo ordine dispositi sunt, ut quarti, secundi, primi & tertii brevitare se excipiant. Primi & tertii longitudine vix differunt. Primi secundi & tertii pedes, duobus extremis articulis saltem pilosi; tertio ab extremitate articulo, pilosi & setosi; quinto vero, sive femore, non solum pilosi & setosi, sed tribus quoque aculeis, majusculis, duobus superiori, unoque inferiori latere, instructi. Quattorum singuli articuli pilosi, setosi & aculeati, exceptis extremis, qui pilis solum gaudent.

PECTUS, fere ad formam rhombi, planum subnigrum; albo proxime pedes margine, molli admodum lanugine, pilis variis longiusculis oculis versus, ut cornua prominentibus.

ALVUS, longiuscula, ovata, subnigra; pilis apprime densis & aequalibus, albo utrobique margine, & proxime pectus pilorum asperorum seu setarum fasciculo.

O 2

BRA-

ARMARNE, af något ojämma hår ludne.

TILHÅLLARENA, sammaledes.

Spec. 19. MIRABILIS.

Oagtd all den flit, människan använder på reglors eller systemers inrättande, til sitt svaga minnes hjälpredor, at fullkomeligen igenkänna och upräkna Skaparens otaliga värk; så kunna de dock ej med den fullkomlighet uprättas, at icke något undantag är nödigt. Vi finna jämväl därutinnan Skaparens oändeliga magt och vishet, hvilken, ånkönt han all ting gjort, efter ett uti sitt alvethets ljus pröfvadt tal, mått och vigt, eller med ett ord sagdt, ordning, som dock på intet sätt är inskränkt; så blifver den samma likafult för oss, af det genom fallet ådragne mörkret, ständigt obegripelig. Ett tydligt prof däraf gifver följande Spindel-art, den jag nu vil beskrifva. Pl. 5. Tab. 10.

De

BRACHIA & RETINACULA, pilis aliquantum inæqualibus.

Spec. 19. MIRABILIS.

Quantumvis, fallibili memoriæ subsidio, omnem regulis aut systematibus adornandis curam impendant homines, innumera Creatoris opera perfecte cognitari & recensitari; ea tamen perfectione construi non possunt, quominus exceptione opus sit. Infinitæ quoque Conditoris & Potentiæ & Sapientiæ convincimur; quæ, licet, pro suo omniscientiæ lumine, ad certum numerum, modum & mensuram, vel ut rem verbo complectar, ordine nullatenus circumscripto, per illas omnia statuerit, nostræ tamen rationis captum post lapsum occæcatæ perpetuo excedunt. Exemplum nobis evidens hæc araneorum suppeditat species, quam sequentibus describere volo. Pl. 5. Tab. 10.

Per

De finnas hela Junii månad hållt upp i trån, äro mest ljusbruna, fast en eller annan gifves, som är nog mörk.

ÖGONEN skilja sig från Systemet därutinnan, at de bägge yttersta på främsta raden äro de största, och de två medlersta de minsta. De fyra sido-ögonen äro föga mindre än de två största på främsta raden; hvilket genom ett ögonkast på puncterne fram för Spindelen tydeliga inhåmtas.

FÖTTREN, ganska långa, afvika också ifrån den antagne ordningen, emedan 4. 2. 1. och 3, taga an minskningen efter hvarandra. Imellan den första och andra foten stod skilnaden med möda at finnas. Alla ledren voro långliga och smårta, med ojämnt långa hår, borst och pinnar.

BRÖSTET, ludet, ägg-formigt, nog platt, ljus-brunt mot bråddarne; midt utåt, en mörkning, med en linia igenom af orenthvitt.

BÅLEN, mycket långlig; äggform, luden, på somliga mer somliga mindre vattrad, och med en ljus vågig rand på ömsa
fi-

Per totum Junium in arboribus crebrius reperiuntur. Plerique suffusculi sunt, licet pauci dentur multum tenebricosi.

OCULI ab ordine ita digrediuntur, ut ultimi bini seriei primæ maximi sint, binique intermedii minimi. Quatuor laterales binis primæ seriei maximis magnitudine vix cedunt; quod punctula ante araneum picta obiter inspiciens facile percipiet.

PEDES longissimi, ab ordinariis diversi sunt, cum 4. 2. 1. & 3. brevitate se excipiunt. Inter primos & secundos differentia difficulter notabilis. Singuli articuli longiusculi & graciles; pilis dissimiliter longis, fetis & aculeis.

PECTUS, pilosum, ovarum, planius, margines versus suffusculum; medio noctuino lineola femicana perducto.

ALVUS, longiuscula, ovata, pilosa, aliis magis, minus aliis undulata; lineola sinuosa utrinque tæcus lucida. Superior pars tota suffuscula; li-

sidor ~~sidan~~. Hela öfra sidan brun; antwort andra hade mer, andra mindre, hvita och utan ordning strödde helt små prickkar, samt en smal matt lysna närmst bröstet. Somliga äro aldeles utan desse prickkar. Bälens undre sida tecknas med en ljus kil.

ARMARNE, Hanans, med afsele-lemmarne (se Fig. 2.) inom det klotrunda och med två spetsar afritade (B och C) förvarade, gömas til sina angelägnaste delar i skäligheten, och så länge gifva armen anseende af ett paron; men sedan vidga samma delar sig, af en liten och varsam trykning ifrån armens yttersta led (A) och gifva ett sådant utseende, som ritningen föreställer. På yttersta ändan, vid armens andra led, och näst inunder det, som redan är beskrifvit, sitter vid (D) en stor och grof spets, som en tupp-spärre; midt emot, på andra sidan, två ganska stora pinnar; men på ledet närmst bröstet, två eller tre pinnar. Eljest öfveralt af ojämnt långa hår be-
täkt.

cet tenui facula proxime pectus minus lucida, albisque punctulis sparsim disitis, apud alios pluribus, alios vero paucioribus. Nonnullorum punctulis caret. Pars inferior lucido cunco.

BRACHIA, maris instructa partibus genitalibus (vide Fig. 2.) quæ intra globosum cumque binis apicibus depictum (B & C) adseruatur, quarumque particulæ maxime necessariae abscondunt se in curuaturam, & tum figuram brachio pyramidalem adsignant; inde uero leui & lento pressu ab ultimo brachii articulo (A) diuariatæ, speciem referunt, quam pictura ob oculos ponit. In secundi brachii articuli extremitate, quæ descriptis proxime succedit, magnus adparet crassusque apex, calci gallinacæ non absimilis (D); cui exaduertum, altero latere, bini majusculi aculei, stant. duo, uero aut tres articulo pectori proximo. Pilis alioquin dissimilis longi-

såkt. Flötans armar lång-runda; med ojämnt långa hår, borst och pinnar.

TILHÄLLARENA, med grofva och ojämnt långa hår.

Denna artens Honor skilja sig äfven ganska mycket ifrån de öfriga af detta Slägtets Honor därutinnan, at denna brukar väfva tätta vads-kojor upp i löfrika trån, til hemvist at sig, hvilkas ingång leder under ifrån. De äro ganska skygga och frälå at fly, och tyckas kunna göra skilnad på luftens skakande, eller om qvisten, som deras hus är fast vid, röres af människohand, då de straxt äro på full flykt, och knapt får man se skymtet af dem. Innan jag detta märkte, och blef van vid deras stora varsamhet, fick jag aldrig håll på någon, men sedermera fick jag någorlunda fäste på dem. Sina ägg samla de i en orent-hvit, tät, rund vads-påsa, hvilken är lite skrynklig som en tobaks-pung, och så stor som ringen under Fig. I. Den sitter intet fast vid märket, som hos de andra Honorne af detta Slägtet, utan är helt lös, och af dels armar omfamnas och fasthålles

in

gitudinis totum brachium maris contegitur. Foeminarum brachia tereotacula, pilis inæqualiter longis, setis & aculeis.

RETINACULA, pilis crassis & dissimiliter longis.

Hujus speciei foeminæ a ceteris sui Generis eo quàm maxime differunt, quod hæc densas cellulas ad frondosarum arborum fastigia, ut eas habitent, infundibulis sursum ferentibus adtexere soleant. Timidæ admodum & ad fugam paratissimæ, ramorum, super quibus nidulatæ sunt, inotus aère excitatos discernere posse videntur ab illis, quos humanæ faciunt manus, dum mox in pedes conjectæ vix quadantenus adspectui sunt. Quoad summam earum prudentiam nescivi, semper lubter fugit cujuslibet copia; postea vero mihi compoti esse quarundam contigit. Ova sua cølligunt in folliculum semicanum, ipsissimum, globosum, atque ut vesica tabaci, leviter rugosum, ad magnitudinem annuli (Fig I.). Folliculus iste non membro genitali, prout apud alias hujus generis foeminas, coaptatur; atqui omni-

no

in till bröstet. Hon hindras ej där af, at göra en snäll flykt, ty hennes långa ben höjer hånne så mycket, så ägg-påssen vid bröstet ej nåkas eller sköter emot det hon står uppå. Lifvet och ägg-påssen äro hånne lika kåra. Under den tiden, hon bär ägg-påssen, har jag intet märkt, at hon sköter om någon föda. I påssarne äro 150 ägg vid påls. Vid slutet af Julii kläckas ungarne. Deras bröst äro nog mörka, med en ljus linia långs utåt. Bålen äfven mörk, med tre små smala ljusa strimor närmst bröstet. Föttren bleka, med många synbara pinnar, Ungarne springa lösa kring i boet, och fästa sig icke på modrens rygg, som de andra ungarne i detta Slägtet.

Denne Spindel-art, har jag många gånger sett, medelst stora och snälla hopp fånga flugan i flykten, och i anledning där af icke trodt, at de skulle kunna väfva; men en Hane, som på några dagar varit utan mat, stälte upp ett nät af egen synnerlig skapnad. Det hade väl, mot väggarne af dess hårbärke, där och hvar åtskilliga fästet, dock alla så stälte, at nätet fick ett

no sejunctus brachiis araneæ excipitur, & pectori admotus tenetur. Nec propterea impedimento est fugam celeranti, quam pedes longiusculi in tantum attollunt, ut folliculus pectori admotus non obstaculis substratis impingatur. Folliculus necessarius æque ac vita. Gestantem folliculum non vidi simulque nutrimenta desiderantem. Singuli plus minus 150 ova folliculi capiunt. Pectora pullorum, qui sub finem Julii excluduntur, neætuina satis, linea lucida ad longitudinem perducuntur. Alvi tenebricolæ, tribus quoque radiis, parvis, tenuibus, lucent, pectoribus proximis. Pedes tubalbidi adspicuis aculeis abundant. Pulli in nidis discurrunt, & matrum tergis non adhærent, ut ceteris mos est hujus Generis araneorum.

Araneos hujus speciei quam citatissime & velocissime adsilientes muscas sub volatu capere pluries videris, illos texturam exercere posse dubitavi. Verum mas, quem alimento aliquot dies privaveram, in tendendo

pe-

ett afkände nästan som en säck eller kaffe; med en öppning, som var tio gånger längre på vidden, än på höjden. Trådarna ganska tätt och utan ordning, dock målt långs efter öppningen. Denne kaffe eller säck, som stod nästan horisontelt, dock i fria luften, blef inantill mot botten trängre, tills den omsider slutades i ett oredigt trasel. Spindelen vittades icke i nätet, utan hålst kring väggarna på hårbåget, och när flugorne sedermera släptes in til honom, tog han dem sedan som förr, si yai i flykten, som då de fastnade i nätet.

6. CAP.

Om HÖPPARE-FLOCKENS ANDRA Slag, som kallas
PHALANGIA.

S. I.

På det min benågne läsare ej må vara okunnig om, hyarföre jag lämnat Phalangia företrädet, för cancriformes; lån-

peculiaris formæ reticulo compertus est. Parietibus loci tut reticulum quadantenus adfixum erat, ita tamen, ut formam pene sacculi-reticulati videretur indutum, cujus aperturæ ambitus altitudinem decies superabat. Ad longitudinem aperturæ plerumque currebant spissa admodum & confusa stamina. Sacculus hic reticulatus situ propemodum plano aëri oppositus, intrinsecus fundum versus angustior erat, donec tandem in tricas defineret. Araneus qui in retiolo non verfabatur, sed loci parietes libentissime circumibat, intromissas muscas, eadem ac antea capiebat alacritate, tam volitantes quam irretitas.

6 CAP.

De Secundo SALTATORUM Genere, sive PHALANGIIS.

S. I.

Ne causam ignoret ingenuus Lector, ob quam Phalangia Cancriformibus

länder til underrättelse, at det skett, 1:mo efter disse åro talrika-re, och 2:do mer regelbundne.

§. 2.

Phalangiernes endaste och såraste känne-teken blifver deras ögons ställning, som hos alla, jag här tils funnit, är parabolisk. De största längst fram eller midt uti; de mindre därnåst; det tredje paret är det minsta, och det fjerde paret, som sitter ytterst eller längst tillbaka, är litet mindre än det andra paret; hvilket med punçterne fram för Spindlarne tydeligen förestålles.

§. 3.

På föttrens längd kan ingen sårer ordning gifvas, emedan, om någon skulle föreskrifvas, den ej passar sig åt flera, än hälften, som framdeles, sårskildt vid hvar och en art kan skönjas, och på tabellerne med strek är utmärkt; där det första streket betyder de främsta, och det sista de yttersta föttrens längd.

§. 4.

bus anteposui, sciat, eo factum esse, quod illa sint 1:0 numerosiora, & 2:0 regulariora.

§. 2.

Phalangiorum unica & certissima nota consistit in oculorum situ, singulis, quos hæcenus vidi, parabolico. Maximi anteriores aut intermedii, proxime illis accedunt minores, tertii deinceps minimi, & quarti denique bini, sive postremi, secundis paulo minores; quod puncta ante araneos posita lucidius exhibent.

§. 3.

Pedum longitudo regulariter determinari nequit, cum, si quæ præscribatur, alteri saltem parti regula competit, quod infra ex singularum descriptionibus intelligi potest, æque ac tabellarum lineolis, quarum prima primorum pedum, & postrema ultimorum, longitudinem designat.

§. 4.

§. 4.

Deras bröst äro nog platta, och hafva den förmågan, som jag ej hos de andre Spindlarne märkt, nämligen, at de kunna med stor vighet vikas rätt mycket åt båda sidor. Spindlarne bruka hållt göra små och kringa hopp, såsom läppor eller gräs-hoppor. De fläste draga också gärna en ånda eller tråd efter sig, den de, med ogemen snällhet, kunna fästa när och hvar de vilja, samt förlånga och draga in igen, om dem så lyfter.

Spec. I. HASTATUS.

Från medlet af Julii til sent in på hösten, fins denna arten (Pl. 5. Tab. II.) sittjandes ibland barren på tallarne (C. L. Sp. Pl. 1000: I.) inom ett ganska segt träfel: i början, at vakta sina ägg, på slutet, at se sina ungar til gods.

ÖGONEN, beksvarta; imellan hvilka och Tilhållarna, är en linia af krit-hvita hår.

FÖTTREN, 4. I. 2 och 3. efter hvarandra kårtare, mörka; med ljus-bruna fläckar, samt ojämnt långa, hvita, och några mörka, hår.

I BRÖ

§. 4.

Pectora satis plana facultate pollent apud ceteros araneos minime notata: Illa enim ad utrumvis latus commodissime & plurimum adclinari queunt. Hi potissimum aranei leviter solent crebroque salire, veluti pulices & cicadæ. Plerique filum aut stamen post se trahunt, quod, egregia cum celeritate, semper sibi & quoquo versum adfigere, immo producere, vel etiam retrahere, pro voluntate possunt.

Spec. I. HASTATUS.

A medio Julii ad summum autumnum, insidere hi (Pl. 5. Tab. II.) videntur ramulis pinuum silvestrium (C. L. Sp. Pl. 1000. I.) intra tricas perquam contiguas, primum custodientes ova sua, postremo pullis suis prospicientes.

OCULI, nigri; inter quos & retinacula currit lineola pilis cretaceis.

PEDES, 4. I. 2. & 3: brevitate se excipiunt, noctuini, maculis suffusculis & pilis inæqualiter longis, albis, paucisque furvis.

P 2

PE-

BRÖSTET, äggformigt, platt, af saltgröna hår, som ett sammet ludet, och med en lysna närmare mot balen.

BÅLEN, långlig ägg-form, något öfver bröstet fästad vid pass til fjerdedelen, och liksom af två slags hår luden, hvaraf de sträckta sitta jämnt och tät som ett sammet, men de längsta något glift och utstickande, likt borstar. Öfra sidan är brun-lätt, med en gulaktig lysna, längs efter, hvilken liknar ett korsgevär eller bardizan. På yttre breddarne af öfra sidan synes en flamma, af samma gulaktiga färg, som korsgevåret. Bägge sidorne gråhysjote närmst bakändan, hvilken är helt svart. Undra delen ljus-brun, med en svart linia längs efter.

ARMARNE, ljus-bruna, med ojämnt långa och hvita hår.

TILHÅLLARENA, svarta, lodrätta.

Spec. 1. MUSCOSUS.

Först i Septemb. fanns denne mot ett plank. (Pl. 5. Tab. 12.)

ÖGO-

PECTUS, ovatum, planum, subviride, sericatum, facula albo propiore. **ALVUS**, ovo oblongo similis, pectori quarta ejus parte superiori juncta; duplici tecta genere pilorum, quorum breviores juncti & densi sunt, ut in serico, longiores vero rari aliquantum ad modum setarum prominent. Superior pars suffuscula, facula ad longitudinem sublutea, hastæ conformi, notabilis, flammula ejusdem coloris, ac hasta, marginatur. Ambo latera cinerea proxime anum nigricantem. Pars subterior suffuscula; lineola ad longitudinem nigra.

BRACHIA, suffuscula, pilis albis & dissimiliter longis.

RETINACULA, nigra, perpendicularia.

Spec. 2. MUSCOSUS.

Sub initium Septemb. repertus juxta sepimentum. Pl. 5. Tab. 12.

Ocu-

Geonit hade en glänts eller blånad som åmulerat eller an-
kapat järn.

FÖTTREN, tjocka, trubbiga, ludna, pinnuga, och med tätta
ringar afdelte., 4. 1. 2. och 3. efter annan kårtare.

BRÖSTET, rhombiskt, af ojämnt långa hår starkt ludet,
skymligt, som måffan på gamla plank.

BÅLEN, långlig ägg-form, luden och skymlig liksom brö-
stet, med två sotiga flammor långsefter.

ARMARNE, ludne; tät med ringar.

TILHÅLLARENA, beksvarta; med mörkbruna klor.

Spec. 3. SCENICUS.

På slutet af sommaren fins denne (Pl. 5. Tab. 13.) ymni-
gast, hålft på plank. Mot 10 Honor fick jag knapt en Hane.
Både Hane och Hona äro hvarandra i alt lika, så när som på
armarne, som göra könets skilnad.

OGONEN, körsbärs-bruna, glänfande.

FÖT-

OCULI, glauci nitebant, ut ferrum expolitum.

PEDES, crasfi, breves, pilosi, aculeati, circulis crebris interfecti. 4. 1, 2.
& 3 brevitae se excipiebant.

PECTUS, rhombo simile, pilis inæqualis longitudinis, densis, obrectum,
glaucum ut mulcis sepimentorum inveteratus.

ALVUS, ovi oblongi conformis, pilosa atque ut pectus glauca, binis ad
longitudinem flammulis fuliginis.

BRACHIA, pilosa, crebris circulis.

RETINACULA, nigra, unguis subnigris.

Spec: 3. SCENICUS.

Circa finem æstatis frequentissima occurrit (Pl. 5. Tab. 13.) super
sepimentis. Decem foeminis obtentis, vix unicum obtinui marem. Mas
& foemina inter se omnibus similes, exceptis brachiis, quæ lexus distingunt.

OCULI cerasini, nitidi.

FÖTTREN, stakota, stadiga, med tätta och ojämnt långa hår, samt hvita och svarta ringar: 4. 1. 2 och 3 efter annan kårtare.

BRÖSTET, rhombiskt, svart, glänsande, med långa och tätta hår, samt en hvit karm närmst föttren, utom tre hvita fläckar ofvan, nästan i trekant. Hos somliga, i stället för dessa fläckar, med en stjerna eller två små strek i kors, dock matt och otydligt nog hos de flåsta.

BÅLEN, långgrund, svart; med ojämnt långa hår, och på hvardera sidan tre snedt stälta starka, hvita, breda, strek, som mötas midt på, med de framåt pekande ändarne, och göra ett anseende, som en hus-gafvel, eller ett tält; samt två nästan dylika, men helt små strek, å hvarje sida, närmst bakändan.

SPIN-SPETSARNE syntas ej lätteligen förrän man med en knapnål stack igenom bålen. De voro fem: de två understa rätt

PEDES, breves, firmi; pilis inæqualis longitudinis, densis, & circulis albis, nigris. 4, 1, 2 & 3 brevitare se excipiunt.

PECTUS, rhombi conforme, nigrum, nitidum; pilis longis & densis, alboque proxime pedes margine, præter tres maculas albas, forma triangulari. Nonnullis, loco macularum, stella, vel etiam duabus lineolis decussatim, plerisque tamen obscure & leptuose.

ALVUS, ovata, nigra, pilis dissimiliter longis, supra tribus utroque latere lineis, latis, obliquis, lucidis, mukumque albensibus, & angulos sive scenas in medio, ubi concurrunt, efficientibus; duabus vero perparvis anum versus.

TUBERCULA facile conspexi, alvo acu perforata. Quinque fuerunt: in-

rätt-stora, i jämförelle mot Spindelen, de två därnäst litet mindre; den femte, som satt öfverst, var både stäckst och tjockast.

ARMARNE, nästan hvita, och ludna.

TILHÅLLARENA, beksvarta.

Spec. 4. STRIATUS.

Först i Augusti fants en Hona mot ett plank. Pl. 5. Tab. 14. Fig. 1. ses dess rätta storlek. Fig. 2. är för bättre tydelighet litet större gjord.

OGONEN, körsbårs-bruna, starkt glänfande, med en ljus karm.

FÖTTREN, 4. 1. 2. och 3. efter hvarandra kårtare; med många längre och kårtare hår, pinnar, samt mörkare och ljusare ringar.

BRÖSTET, rhombiskt, ludet; med ett otydligt svart kors längst fram; därinunder, en ljus fläck; åter därintill en otydlig svart half-måne, spetsig mot bakdelen; och midt uti, mot bålen

infima duo, collata cum araneo, admodum magna; duo intermedia paulo minora; quintum sive summum brevissimum & crassissimum.

BRACHIA, alba fere & pilosa.

RETINACULA, nigra:

Spec. 4. STRIATUS.

Ad calendas Augusti offendebatur unica foemina prope sepimentum. Legitima ejus magnitudo videtur Pl. 5. Tab. 14. Fig. 1., quam, ut melius percipiatur, aliquanto majorem Figura 2. exhibet.

OCULI, cerasini, admodum nitidi; lucido margine.

PEDES, 4. 1. 2 & 3, multis longiusculis & brevioribus pilis, aculeis furvisque magis & lucidis circulis gaudentes, se excipiebant brevitare.

PECTUS, ad figuram rhombi, pilotum, in anterioribus cruce nigra minus adspicua, hanc proxime alba macula, & deinceps lunula nigra minus lucida, anum versus acuminata, & in concavitate, alvum versus, ad pectoris

len, långs efter bröstet, med en smal kilform'g lysna, som närmast mot bålen aldeles svartnade.

BÅLEN, ägg-formig, ljus-brun, luden; med en kilformig afdelning långs efter, och på ömsa sidor snedt dragne hvita fläckar eller strimor på mörk-brun botten.

ARMARNE, svarta, med hvita hår ringvis kring lederne.

TILHÅLARENA, svarta.

ÄGGEN, sju til antalet, af medelstorleken, och således emot Honans lilla kropp, rätt stora, åtskilda, runda, brandgula, i en tunn väf lagde.

Spec. 5. TEREBRATUS.

Först i Augusti parade denne arten sig (Pl. 5. Tab. 15.), och brukade samma omständigheter, som *Luporum* femte art. Denne arten är af samma storlek, som näst föreskrefne.

ÖGONEN, körs-bårs-bruna; med en ljus karm.

FÖTTREN, 4, 1, 2 och 3 efter annan mindre; med hår och pinnar, samt tåta ringar. Brö-

ris longitudinem, tenui facula cuneo simili, & proxime alvum nigrescente signata, notabile.

ALVUS, ovata, suffuscula, pilosa; segmento ad longitudinem cuneato, maculisque sive radiis basi subnigra albescentibus, & in utrumque latus obliquatis

BRACHIA, nigra; articulis albis pilis cinctis.

RETINACULA, nigra

OVA, septem mediocriter magna, at vero respectu foeminae minuscula, majuscula, sejuncta, rotunda, sublutea, texto involuta tenui.

Spec. 5. TEREBRATUS.

Initio Augusti coibant (Pl. 5. Tab. 15.) ritus adhibentes, quinta *Luporum* speciei. Alioquin nuper descriptam magnitudine æquant.

OCULI, cerasini; margine lucido.

PEDES, 4, 1, 2 & 3: brevitare se excipientes; pilis, aculeis, & circulis crebris.

BRÖSTET, platt, rhombiskt, svart, som ett sammet ludet; med en ljus tekning, hvars nedra del liknade en drill-borr, men den öfra en gaffel; med mycket orenthvita klor.

BÅLEN, äggformig, beksvart, med en tåmmelig ljus tekning, af en lång smal linia längs efter, som hade på öfra ändan två små, hvita, kårta strek på hvarje sidan, hvilka pekade uppåt, på nedra ändan fyra hvita strek åt hvardera sidan, hvilka pekade nederåt: det öfversta af dessa fyra sistnämnde streken var det längsta, det andra och fjerde litet mindre, och fins imellan lika långa; men det tredje det kårtafte.

ARMARNE, svarta, och ömnige på hvita hårringar.

Spec. 6. LITERA ♡ INSIGNITUS.

Midt i Maji fants denne bland kårt gräs vid en bärgslagg; af samma storlek, som de två föreskrefne. Pl. 5. Tab. 16.

OGONEN, smaragd-gröna, glänfande.

FÖT-

PECTUS, planum, rhombi simile, nigrum, sericatum; pictura lucida, infra terebræ supra vero fuscinae unguis semicanis instructæ, speciem referente.

ALVUS, ovata, nigra, picta admodum lucide linea longiuscula, tenui, ad longitudinem, cujus superiori extremitate duæ lineolæ, albæ, breves, utrobique sursum eminerunt; inferiori vero quatuor albæ lineolæ, lineolis lateralibus superioribus longiores, cucurrerunt deorsum: summa harum linearum quatuor longissima fuit, secunda & quarta paulo minores; & inter se similes, tertia brevissima.

BRACHIA, nigra, circulis pilorum abundarunt.

Spec. 6. LITERA ♡ INSIGNITUS.

Medio Maji, ad montis radicem, in humili gramine reperiebatur hic (Pl. 5. Tab. 16.) duorum nuper descriptorum magnitudine similis.

OCULI smaragdini, nitidi.

Q

PE-

FÖTTRENS längd kunde ej rätteligen utletas; dock var tredje och fjerde paret tynbarlig längre än det första och andra. De voro alla på lären orenthvita, i öfrigit nästan svarta, undantagandes på lederne, hvilka med litet hvitt isprångdes, samt af ojämnt långa hår och pinnar tåktes.

BRÖSTET, rhombiskt, svart, ludet, med två gulaktiga Ψ inom hvar andra staldte midt imellan ögonen, samt en orenthvit rand på ömla sidor närmst fötten.

BÅLEN, äggformig, luden, svart; med en hvit rand längs efter, som ibland stödde litet på gult eller rödt. Närmst in-til bröstet, så väl som kring bakåndan, voro håren något längre, och stodo som en liten tofs, eller skågg, utom bålen. Inunder, öfveralt orenthvit.

ARMARNE ludna och orenthvita.

Spec.

PEDUM longitudo probe non explorari poterat, quorum tamen tertii & quarti videbantur primis & secundis longiores. Singulorum femora femicana, ceteræ partes nigræ, præter articulos, qui albo leviter interstinguebantur. Pilis inæquali longitudine, & aculeis, pedes alioqui contegebantur.

PECTUS, ad formam rhombi, nigrum, pilosum; duplicato Ψ , inter oculos, & utrinque proxime pedes lineola femicana.

ALVUS, ovata, pilosa, nigra; alba ad longitudinem linea, aliubi flavescenti aut rubescenti. Tam proxime pectus, quam circum anum, erant pili aliquantum longiusculi, ubi, ut pilorum fasci alus sive barba, prominebant. Subterior alvus penitus femicana.

BRACHIA, pilosa, femicana.

Spec.

Spec. 7. LITERA V NOTATUS.

Midt i Maji fants denne Spindel bland kårt grås vid en bågslagg. Pl. 5. Tab. 17.

OGONEN, mörkbruna, glänfande.

FÖTTREN, af ojämnt långa hår, borft och pinnar ludne: två fista paren fynbarliga långre än de två förfta; nogare var mig omögeligt at utröna deras förhållande.

BRÖSTET, äggformigt, platt, ludet, fotigt, något röllande, med fem hvita prickar ofvanpå; midt imellan ögonen en matt tekning af orent-hvitt, lik ett Romerskt V.

BÅLEN, äggformig, fotig, något röllande, luden som ett sammet, ofvanpå med fem par hvita prickar i två linier: de främfta störft, de efterfta minft. Vid främfta ändan af bålen närmft fästet, med en ring af grofva hår, som pekade något i vådret, och mot bakändan med fpetfärne.

ARMARNE, ljusbruna; med hvita och ojämnt långa hår.

Spec.

Spec. 7. LITERA V NOTATUS.

Hic araneus circa medium Maji in humili gramine prope rupinas repertus Pl. 5. Tab. 17.

OCULI, subnigri, nitidi.

PEDES, pilis disfimiliter longis, setis & aculeis; quatuor posteriores anterioribus longiores; rationem eorum plenius intelligere, mihi impossibile fuit.

PECTUS, ovatum, planum, pilosum, fumigatum, leviter subrufum; supra quinque punctulis albis. Inter oculos pictura femicana minus adpiciua, literæ Romanæ V fimilis.

ALVUS, ovata, fuliginea, leviter subrubra, sericata, decem punctulis albis, duplici ferie; primis maximis, postremis minimis. Anteriori alvi extremitate proxime juncturam, crassorum pilorum circulo aliquantum eminente, & anum versus apices vertente.

BRACHIA, suffufcula, pilis albis & inæqualiter longis.

Q 2

Spec.

Spec. 8. FLAMMATUS.

Först i Augusti fants denne Spindel (Pl. 5. Tab. 18.) i en liten buske.

OGONEN, mörkbruna och starkt glänsande.

FÖTTREN, 4, 3, 1 och 2 efter annan minskade, af ojämnt långa hår ymnigt ludne, samt af ljus-brunt och sotigt skiftvis ringade.

BRÖSTET, rhombiskt, platt, svärtaktigt, som ett sammet ludet; med åtskilliga ljus-bruna hår, hvilka göra några otydeliga flammor eller strimor.

BÅLEN, hjärtformig, något platt, som ett sammet luden, svart; med ljusbruna hår tätt öfverhölgd, som gifva ett utseende af snedt stäldte flammor eller strimor, samt en karm af orenthvite, hvilken omringade öfra afdelningen af bålen. In- under sotig eller grå.

ARMARNE, svarta; med hvita hår ringvis kring lederne.

TILHÅLLARENA, svarta, med smått hvitt fjun närmst ögonen.

Spec.

Spec. 8. FLAMMATUS.

Primis Augusti in arbuscula hic offendebatur araneus. Pl. 5, Tab. 18.

OCULI, subnigri, nitidiores.

PEDES, 4, 3, 1 & 2. brevitare se excipientes pilis disfimiliter longis, circulisque suffulculis & fumigatis alternatis, abundant.

PECTUS, ad figuram rhombi, planum, nigricans, sericatum; pilis variis suffulculis radios sive flammulas minus adspicias referentibus.

ALVUS, cordi similis, aliquantulum plana, sericata, nigra; pilis suffulculis densis, radiorum sive flammularum obliquarum conformibus, margine semicano, superiorem alvi partem cingente. Pars subterior fumigata vel etiam cinerea.

BRACHIA, nigra; pilis albis articulos cingentibus.

RETINACULA, nigra; lanugine alba tenui proxime oculos.

Spec.

Spec. 9. FALCATUS.

Först i Junii fants denne bland kårt gräs. Pl. 5. Tab. 19.

OGONEN mörkbruna och starkt glittrande.

FÖTTREN, I. 4. 3 och 2 efter hvarannan minskade; med ojämnt långa hår, borst och pinnar.

BRÖSTET, rhombiskt, platt, ludet; med två mörka prickar långst fram, och två hvita vridna bågar såsom hior eller skårer, mycket tvarta närmst bålen.

BÅLEN, äggformig, ljusbrun, luden; med en orenthvit karm omgifven, och öfverst närmst bröstet, nog svart.

ARMARNE, med nog ojämnt långa hår.

Spec. 10. ARCUATUS.

Midt i Junii fants denne bland kårt gräs. Pl. 6. Tab. I.

OGONEN, brunaktige, och starkt glittrande.

FÖTTREN, I. 4. 3 och 2 efter hvarandra mindre. Be-
syn-

Spec. 9. FALCATUS.

Inveni Junio humili gramine obvius. Pl. 5. Tab. 19.

OCULI, subnigri, multum rutilant.

PEDES, I. 4. 3 & 2 brevitare se excipientes; pilis non æque longis, festis & aculeis.

PECTUS, ad formam rhombi, planum, pilosum; duobus ad anteriora punctulis furvis, totidemque proxime alvum albis arcibus ad modum falcularum tortis.

ALVUS, ovata, suffuscula, pilosa, margine semicano, supraque proxime pectus acuta nigredine.

BRACHIA, multis pilis inæqualiter longis.

Spec. 10. ARCUATUS.

Repertus medio Junii in humili gramine. Pl. 6. Tab. I.

OCULI, suffulculi, multumque rutilantes.

PEDES, I. 4. 3 & 2 brevitare se excipientes. Primus pes ideo

synnerlig var denne Spindels första fot därutinnan, at dess yttersta led var ganska stackot och smal, den därnäst föga större, men den tredje i ordningen lång, tjock och stark; läret än tjockare, men stackotare än näst beskrefne led. Den andra foten hade nästan samma anseende, men tredje och fjerde foten voro af vanlig skapnad. Alla fötterna af ojämnt långa hår, borst och pinnar starkt ludne, men de första aldranäst.

BRÖSTET, äggformigt, plattaktigt, beksvart, med ojämnt långa hår öfveralt, i kring ögonen långa och hvita såsom ögonbryn, och under ögonen imellan tilhällarena, äfven en ring eller båge af dylika hår. Som bälten ej hade någon tekning, så har jag tagit mig anledning, at namngifva Spindelen efter denna bågan.

BÄLEN, äggformig, beksvart, med ojämnt långa hår öfveralt.

ARMARNE, sammaledes; dock litet med hvita hår kring lederne.

TIL-

singularis, quod extremus ejus articulus admodum brevis erat & tenuis, secundus ab eo vix major, tertius vero ordine, longiutculus, crassus & firmus, quo femur crassius est at brevius; secundus pes primo haud omnino absimilis; sed tertius & quartus figuram habebant solitam. Singuli pilis inæqualiter longis, setis & aculeis multis confiti, primi vero plurimis.

PÆCTUS, ovatum, planum, nigrum; pilis in totum dissimilibus, albis & longiutculis circum oculos, quasi superciliis, & sub oculis, inter retinacula, circulo sive arcu ejusdem generis pilorum. Alvus caruit pictura. Quapropter nomen araneo non sine ratione imposui a nota pectoris sive arcu delumptum.

ALVUS, ovata, nigra; pilis omnino dissimiliter longis.

BRACHIA, item; paucis tamen pilis albis in articulis.

RE-

TILHÄLLARENA, svarta, och mycket utåt pekande, med hvita hår.

ÅGON, vid pass 20, små, sammanhängande, i ett lent trafel.

7. CAP.

Om HOPPARE-FLOCKENS TREDJE Slag, som kallas CANCRIFORMES.

§. 1. Jag hafver ej funnit något tjänligare til allmänt kånneteken för detta Slågtet, än, at de må föras härunder, när de icke äro väfvare ej eller hafva ögonen ståldte, som de två förra Slågtren i denna Flocken.

§. 2. Af de sju Arter, jag samlat, hafva väl fem fina ögon i en trekant ståldte. Men som två vika något dårifrån; så må detta märket få länge ej med såkerhet antagas, förr, än andra orters Spindlar af detta Slågtet, äfven blifva håremot jämn-

RETINACULA, nigra, multum prominentia, pilis albis.

OVA, circiter 20, parva, cohærentia, tricis mollibus obvoluta.

7 CAP.

De SALTATORUM Tertio Genere, sive CANCRIFORMIBUS.

§. 1. Communissimam & convenientissimam huic Generi notam existimo, illos huc araneos referre, qui aut Textores non sunt, aut oculorum situ a ceteris duobus hujus Classis Generibus differunt.

§. 2. Inter septem Species, quas collegi, quinque certe oculos habent, ad formam triangularem positos. Quia vero duæ inde aliquantum variant, hæc cum certitudine non recipiatur, priusquam aliarum terrarum aranei

jämnförde; då man af flera rön blifver i stånd, at samma föreslagne känneteken gilla eller förkasta.

§. 3. Af föttröns längd sins imellan, är alsingen tilgång på säkert känneteken; hvarföre de ock vid hvarje Art särskildt måste beskrifvas, då de med ett ögonkast på de vid hvarje Spindel staldte strekar genast kunna kännas.

§. 4. Af vördnad för Alderdomen, behåller jag så väl vid detta Slågtet, som de föreskrefne, de namn, hvilke de fordom fått; fast jag ej åtager mig, at försvara likheten, utan hänställer den samma til den gunstiga Läsarens benägna uttydande.

Spec. I. VATIUS.

Anskönt denne Spindel litet eller intet kan liknas vid kräftans ställning; så är han dock den endaste, som måst synes göra gagn för namnet; hvarföre han ock skall få det första rummet i detta Slågtet. Pl. 6. Tab. 5. Jag har, funnit dem hela Junii månad, hälft i löftrån, och vid bärgslaggar. De hafva måst

nei ad hoc Genus spectantes, nostris collati fuerint; dum, pluribus experimentis factis, designatæ notæ recipi aut rejici possunt.

§. 3. Longitudo pedum mutua certam notam minime suppeditat; qua de re in unaquaque Specie peculiariter describantur, & ex lineolis cuiuslibet araneo adpictis, obiterque inspectis, facile cognoscantur.

§. 4. Majorum veneratione motus, tam in hoc Genere, quam superioribus, pristina araneorum nomina retineo; tametsi convenientiam non contendo, interpretationem vero ejus candido Lectori permitto.

Spec: I. VATIUS.

Cancris similitudinem quamquam hujus Aranei forma aliquam aut nullam refert; solus tamen hoc nomen promeruisse videtur; quamobrem dignus habeatur, qui primum locum inter hujus Generis Araneos obtineat. Pl. 6. Tab. 5. Per totum mensem Junium, in arboribus frondosis, & ad

ru-

mått varit mjölk-färgade, hvarifrån ock somlige litet skiftat til grönt. C. L. Fau. Suec. 1218.

OGENEN, sitta alla i en liten lutande citron-gul och trekantig ställning, som puncterne fram för Spindelena utvisa.

FÖTTREN, 1. 2. 4. och 3 efter hvarandra mindre. De två främsta benen snart dubbelt så långa som de två öftersta. Alla föttrén gulaktige mot ändarne; med svarta klor. Alla närmst bröstet, med ogement små svarta och glifa hår, men mot ändarne med större och ymnigare, samt pinnar, i synnerhet på de två första föttréns inra sida, och ledet näst det sista.

BRÖSTET, äggformigt, platt, med fåga teken til fjun.

BÅLEN, nästan klot-rund; med många skrynklor, fallar eller fårar, de där vågigt lupor öfver plattheten. Midt ofvan på närmst bröstet, var en djup håla, som med en svart prick är utmärkt. Nedanföre suto två hålör, helt små och litet åtskildt. Långre neder märktes ännu två mera åtskildt hålor, hvilkas in-

sänk-

rupinas, plerosque invenit lacteos & subluteos imo nonnullos ex sufflavo virelcentes. C. L. Fau. Suec. 1218.

OCULI, omnes simul figuram parvi, devexi, & citrini trianguli, efficiunt, ut punctula ante araneum commonstrant.

PEDES, 1. 2. 4 & 3 brevitare se excipiunt. Primi bini fere duplo longiores ac bini postremi. Omnes extremitates velut sublutei, unguis nigris. Proxime pectus pilis minutis, nigris, raris; sed extremitates versus majusculis, densis, & aculeis; præsertim interiori primorum duorum pedum latere, atque articulo penultimo.

PECTUS ovatum, planum, vestigia lanuginis vix habens.

ALVUS, fere globosa, multis rugis, plicis sive striis planitiem oblique percurrentibus. Supra in medio proxime pectus, profunda adparet caverna nigro notata puncto. Huic succedunt duæ pertenuæ & parum diffræ. Binæ infra has occurrunt magis sejunctæ, quarum incisuras cicatricularum

R

aut

Åknningar föga hade annat utseende, än små ärr eller mörka fläckar. Inunder var bålen nog luden; men ofvanpå kunde, med glasets tilhjälp, allenast några få, små och glifa hår skönjas här och där.

ARMARNE, gulbruna på sista ledet, men på yttersta ändan svartaktiga; glift med små och svarta pinnar.

TILHÅLLARENA, mjölk-färgade; med svarta klor.

Spec. 2. MARGARITATUS.

Ingen af alla Spindlar, jag här tils sett, har så liten hastighet med sig som denna. Han tyckes ock, äfven så väl som föreskrefne, göra gagn för namnet, hvilket Slägtet bär. Pl. 6. Tab. 3. Han är ej bland de större, men väl bland de vackrsta. Finnes lättast i Junii månad, i synnerhet mot ofärgade plank, klockan 6 om qvällarne.

OGONEN, beksvarta, staldte i en trekant.

Föt-

aut macularum furvarum larvis vix evolvit spectator. Subter alvus multum pilosa; supra vero sparsa pilis tenuibus, paucis, raris, vitro saltem alicubi observandis.

BRACHIA, ultimis articulis suffuscula, extremitatibus vero nigricantia; aculeis parvis, nigris, raris.

RETINACULA, lactea; nigris unguis.

Spec. 2. MARGARITATUS.

Inter omnes, quos vidi, araneos, nullus minus terret offendentes, quam hic. Nomen quoque huic generale convenire videtur, æque ac proxime præcedenti. Pl. 6. Tab. 3. Non est ex majoribus, verum ex pulchrioribus, & mente Junio, hora sexta vespertina juxta sepimenta coloribus haud illita facilimus inventu.

Oculi, nigri, formæ triangularis.

PE-

FÖTTREN, 2. 3. 1 och 4 efter annan kårtare, hvita; med två svarta klor; öfveralt med små svarta fläckar utan ordning; samt hår, borst och pinnar ymnigt; somliga borstar svarta; andra hvita, många voro på inra ändan svarta, på yttra ändan hvita; hvilket allt om hvart annat blandaadt gaf ett rätt behageligt utseende.

BRÖSTET, i närmsta mätto rundt, men litet platt; med hår så godt som aldeles tåkt; dock mer med hvita midt på, och svarta närmst föttren.

BÅLEN, platt, nästan rund; men med en conisk hals närmst bröstet; öfveralt luden. Den svarta och hvita blandningen gaf hela Spindelen ett behageligt och pärlefärgadt utseende. Mot ändan af bålen, syntes, i synnerhet på Honorna, två starka hålör, hvilka på ritningen äro med två svarta prickar utmärkte.

ARMARNE: Hanans, (se Fig. 2.) med trubbig och fint luden knapp. På yttra sidan af andra leden (Lit. A) en liten tipp,

PEDES, 2. 3. 1 & 4, brevitare se excipientes, albi; duabus nigris unguis; maculis tenuibus quoquoersum confusis, pilisque, fetis & aculeis multis: aliis fetis nigris, albis aliis, multis interiori parte nigris, albis exteriori; speciem vicissim gratam referentibus.

PECTUS, propodiolum rotundum, et si leviter planum; pilis fere penitus confectum; lucidioribus tamen in medio, nigrisque proxime pedes.

ALVUS, plana, pene rotunda, collo tamen proxime pectus pyramidalis; in totum pilosa. Album nigredine mixtum efficit, ut totus araneus delectabilem margaritæ colorem reddat. Ad alvi extremitatem, præcipue apud fœminas, duæ cavaturæ lucide adparent, quæ duobus punctis nigris in figura notantur.

BRACHIA, maris (vid Fig. 2.) globulis obtusis & lanuginosis. Exteriori secundi articuli latere (Lit. A) tuberculo, una cum toto hoc articulo,

tipp, hvilken, jämte hela denna leden, var starkt luden. Honornas armar, långgrunda, hårrika, ymnigt med pinnar kring lederne. Bägges armar af svart och hvitt så blandade, at den behageliga pärlfärgan allestädes bibehölts.

TILHÅLLARENA, rikt med grå hår, samt svarta klor.

Jag födde åtkilliga af denna arten med flugor, fast de ej voro särdeles nögda därmed. Bladlös smakade dem bättre, fast jag tviflar, at de ändock voro deras egenteliga föda. Den 7. Julii funnos åtkilliga Honor hafva lagt sina ägg på norra sidan af ofärgade pålar, i någon hålighet, med en tunn spånad omgifne. Honan stod ständigt kvar öfver äggen och vaktade dem.

ÄGGEN voro til antalet 100, hvart ifrån annat åtskildt, rundad, af en ägge-gulas färg; med en stark krit-hvit tekning, sådan som Fig. 3. föreställer.

UNGARNE kläcktes mot slutet af Julii.

Spec.

lo, multum piloso. Foeminarum brachia teretiuscula, pilis abundantia; multis circum articulos aculeis. Utriusque nigris albisque pilis mixtim adspersa, elegantem margaritæ colorem ubique retinent.

RETINACULA, multis pilis favillaceis, nigrisque unguis.

Plures hujus speciei araneos mulcis alui, licet illis non satis fuerint contenti. Frondium pediculi sive Aphides sapuere melius, quamquam dubitem, hoc proprium eorum alimentum fuisse. Die 7 Julii plures foeminae ova sua infecturis palorum, colore non infectorum, septentrionem versus impulisse comperiebantur, texto tenui obvoluta, ipsisque continue stantibus superintecta.

OVA, circiter centum, dissoluta, rotunda, ut vitelli lutea; pictura lucida cretacea, qualem exhibet Fig. 3.

PULLI, circa finem Julii, exclusi.

Spec.

Spec. 3. AUREOLUS.

Midt i Julii, funnos dessa upp i trån, hvilka futo ut med fina äggboen, och åkrade dem, inom ett glist spunnit förnak. Pl. 6. Tab. 9.

OGONEN, i en trekant staldte: de 4 nedersta nog små; de 4 öfversta litet större.

FÖTTREN, 2, 1, 3 och 4 efter annan mindre, bleka, rödbruna på ömsa sidor om lederne; med ojämnt långa hår, borst och pinnar rikeliga försedde.

BRÖSTET, äggformigt, litet kupigt; jämnt ludet som ett sammet; med en lysna midt utåt, och en hvit karm som föga syntes närmst fötten, men tydeligast mot bålen.

BÅLEN, äggformig, luden som ett sammet; med en mörk kil, som hade en ljus ram i kring sig, hvilken förföll i en matt afsträpning mot bakåndan. Näst därinunder var en gull-gul flammering, som försvan i en castanie-brun karm, hvilken flöt
ut-

Spec. 3. AUREOLUS.

Medio Julii deprehendebantur hi in fastigiis arborum, affidentes folliculis, & custodientes eos, intra vestibulam ex filis raris contextum. Pl. 6. Tab. 9.

OCULI, forma triangulari positi: infimi minusculi, supremi quatuor paulo majores.

PEDES, 2. 1. 3 & 4 brevitare se excipientes, subalbidi; rubidis utrobique articulis, multis pilis dissimiliter longis, fetis & aculeis.

PECTUS, ovatum, leviter convexum, in totum sericatum; sacula medium percurrenti, alboque margine proxime pedes vix adspicuo, at proxime alvum lucidiori.

ALVUS, ovata, sericata; cuneo furvo fimbria lucida anum versus pariterim obscurata circumducto. Huic succedunt flammulae lutæ desinentes

utfligten af öfra sidan af bålen. Inunder orenthvit, med en aske-grå afdelning längs efter hela bålen.

ARMARNE, bleka, sotiga i lederne; med hår, borst och svarta pinnar.

FILHÅLLARENA, ljus-bruna, lodrätt stäldte; med fint hvitt ludd.

AGGEN, vid pass 40 eller 50 i kullen, medelmåttigt stora, runda, af mörkaktig färg, i synnerhet näst för ungarnas kläckning.

UNGARNE viste sig i början af röt månaden, och voro i förstone nog mörka.

Spec. 4. FORMICINUS.

Midt i Junio, fanns en Hona imellan en bärgslagg och myrstack. Pl. 6. Tab. 2.

ÖGONEN, svarta, stäldte i en trekant: de 4 medlersta minst, de två yttersta litet större, de två öfriga störst; som tydeligen af puncterne fram för Spindelen kan inhämtas.

FÖT-

in marginem punicum, quo superior alvi pars adspicua terminatur. Alvus subter lemicana; segmento cinereo ad longitudinem.

BRACHIA, subalbida; articulis fuliginis, pilis, setis & aculeis nigris.

RETINACULA, suffuscula, perpendicularia; tenui, alba lanugine.

OVA, circiter 40 aut 50 in qualibet massula, mediocriter magna, rotunda, noctuina, præcipue proxime ante exclusionem.

PULLI, ineuntibus diebus canicularibus prodeuntes, in initio fuere satis tenebricosi.

Spec. 4. FORMICINUS.

Circa medium Junii una offēdebatur fœmina inter montis radicem & cavernam formicarum. Pl. 6. Tab. 2.

OCULI, nigri, ad figuram trianguli siti: intermedii quatuor minimi, binii extremi paulo majores, reliqui duo maximi; quod ex punctis ante araneum bene intelligi potest.

PE-

FÖTTREN, 4, 2, 3 och 1 efter annan mindre, blågrå; alla med hår, borst och pinnar.

BRÖSTET, ägg-formigt, litet platt, ljus-grått, med hvita hår, och en liten matt lysna på ömsa sidor.

BÅLEN, ägg-formig, som ett sammet luden, ljusgrå eller pärlfärgad; med en bekvart kil närmst bröstet, som räckte vid påfs litet öfver hälften neder mot bakändan, var litet vidare midt öfver, än vid ömsa ändar, och hade en hvit ram kring om sig.

ARMARNE, pärlfärgade; med hår, borst och pinnar.

TILHÅLLARENA, ludna.

Denna Hona värpte väl inunder ett segt vadds-täckelse, ongefär 100 ägg, runda och gula; men inga ungar kommo utur dem: antingen felande parning, eller ichneumonernes larver, som straxt efter värpningen framkommo utur vänstra sidan af bålen, varit orlaken til äggens oduglighet, kan jag icke säga.

Spec.

PEDES, 4, 2, 3 & 1. brevitae se excipientes, glauci: singuli pilis, fetis, & aculeis.

PECTUS, ovatum, leviter planum, favillaceum; pilis albis, & facula utrinque minus lucida.

ALVUS, ovata, sericata, favillacea, sive ejusdem coloris ac margarita, nigro proxime pectus cuneo, fere paulo ultra dimidiam partem anum versus exprorecto, supra medium latiori, quam utraque extremitate, & alba fimbria marginato.

BRACHIA, ejusdem coloris ac margarita, pilis, fetis & aculeis.

RETINACULA, pilosa.

Hæc foemina circiter centum ova, rotunda & lutea, quæ pepererat, contiguo quidem tegumento involvit; verum nulli pulli editi fuere. Sive privatio coitus, sive larvæ Ichneumonum, quæ proxime a partu proreperunt e sinistro alvi latere, ova inidonea fecerint, non dicere possum.

Spec.

Spec: 5. CRISTATUS.

Midt i Julii fant jag två af denna arten (Pl. 6. Tab. 6.) hvilka föddes til slutet af September; men jag fick ej se dem vårpa. Midt i Augusti, spann den ena, i en vrå, ett tunt nät, tätt som ett papper, och stort som ett lagom fjäll; men dog den 30 Augusti.

OGONEN, beksvartå, nästan i en trekant. Två af dem voro synnerligen stora; de två yttersta på öfra hörnen rätt små, de fyra medlersta föga större; som af puncterne fram för Spindelen bättre begripes.

FÖTTREN, 1. 2. 4 och 3 efter annan mindre mörka; med hår, borst och pinnar.

BRÖSTET, rhombiskt, platt, ljus-brunt, men rödligt; med två orenthvita linier, som tjocknade på ändan närmst bålen, där de ock aldeles gingo tillsammans; desutan med tätt och stackot fjun, samt trubbiga svarta pinnar däribland.

Ba-

Spec 5. CRISTATUS.

Circiter medium Julii duas hujus speciei reperiēbam (Pl. 6. Tab. 6.) quarum neutram parere videbam, licet ad ultimum Septembris ambas alerem. Medio Augusto retiolum altera tenue in angulo nebat ut charta spissum, instar squamæ mediocris, moriebatur vero d. 30. Augusti.

OCULI, nigri, formæ propemodum triangularis. Duo ex illis præ ceteris magni; extremi duo, in angulis superioribus siti, perparvi: intermedii quatuor vix majores. Quod puncta ante araneum melius tradunt.

PEDES, 1, 2, 4 & 3 brevitate se excipientes, noctuini; pilis, setis & aculeis.

PECTUS, ad formam rhombi, planum, suffulculum, sed rubidum; duabus lineolis semicanis, proxime alvum turgescētibz & concurrentibus; lanugine ceteroquin brevi, densa, aculeis nigris, obtusis, adspersa.

AL-

BÅLEN, til en tredjedel fäst öfver bröstet, nästan rund, om ej den coniska spetsen närmst bröstet förtagit den samma, brunaktig, fårad eller skrynkad; med ganska stackot fjun, samt ljus tekning, som en liten fjäder-buske. Rödlig mot sidorna. Baköppningen nog långt inunder bålen, hvars undra sida var sotig.

ARMARNE, bleka; med hår och pinnar.

Spec. 6. ROSEUS.

Midt i Junio, fanns en enda Hane bland kårt gräs. Pl. 6.

Tab. 7.

ÖGONENS ställning må ej kallas trekantig; som af punçterne fram för Spindelen nogsamf skönjes. De voro alla lika stora, så när som de två yttersta på nedersta raden, hvilka voro något större: likaledes alla svarta, med hvita karmar.

FÖTTREN, 4. 2. 1 och 3 efter annan mindre, gulgröna; med två små svarta klor, samt tätta och ojämnt långa hår, borst och pinnar.

BRÖ-

ALVUS, altera extremitate juncturæ in tertia parte pectori juncta, rotunda fere, nisi acumen pyramidale proxime pectus intervenit: suffulcula, striata sive rugosa; lanugine pertenui, & pictura lucida, cristulæ simili. Latera versus rubida. Apertura sita magis infra partem subteriozem fuliginæam.

BRACHIA, subalbida; pilis & aculeis.

Spec. 6. ROSEUS.

Medio Junio unicus reperiebatur mas in humili gramine. Pl. 6. Tab. 7.

OCULORUM situs triangularis minime dicatur, si conferantur puncta ante araneum. Singuli æqualiter magni, præter binos extremos infimæ seriei, aliquanto majores. Nigri etiam omnes; albis fimbriis.

PEDES, 4, 2, 1 & 3 brevitare se excipientes, viridicantes; binis unguis nigris, pilisque densis, dissimiliter longis, fetis & aculeis.

S

PE-

BRÖSTET, ägg - formigt, platt, ludet, gulgrönt; med en blek-gul karm på hvarje sidan.

BÅLEN, äggformig, svafvel-gul, tjock-hårig öfveralt; med en rosen-röd rand midt utåt och på hvardera sidan.

ARMARNE, gul-gröna, rika på hår, borst och pinnar. Fig. 2. Lit. B, visar, Hanans knappar vara knöliga, ljus-bruna och ludna. C, en besynnerlig stor, svart och hårlös pinna. A visar leden närmst bröstet, hvilken har sin egen och besynnerliga öknad, som på ritningen bättre kan ses, än med ord beskrivas.

TILHÅLLARENA, gulgröna; med ganska fina, långa, gläda och svarta hår.

Spec. 7. VIRESCENS.

Härtills hafver uti detta Slågtet varit handladt om nästan jämnstora Spindlar, alla af medel-storleken. Nu kommer at handlas om en, som råflar med de största, fast den dock måste lämna de bästa af största Slågtet bland väfvare-Spindlarne företrä-

PECTUS, ovatum, planum, pilosum, ex luteo virescens; margine utroque latere sufflavo.

ALVUS, ovata, sulphurea, in totum pilosior; lineola rosea per medium, & utroque latere.

BRACHIA, ex luteo virescentia, multis pilis, fetis & nigris aculeis; Fig. 2. Lit. B, nodulos maris tuberosos, suffusculos & pilos ostendit. C, aculeum perquam magnum, nigrum & depilem. A, articulum pectori proximum, qui peculiarem formam habet, & in figura clarior conspici, quam verbis describi, potest.

RETINACULA, ex luteo virescentia; pilis admodum mollibus, longis, raris & nigris.

Spec 7. VIRESCENS.

Hactenus egimus de araneis hujus Generis mediocri magnitudine inter se similibus. Sequitur nunc una species describenda, quæ in maximos æmula est, plerisque licet primi Generis retiariis cedat. Nomen Generi suo

trädet. Den gör til ingen del rätt för det namn, som Slägtet är tillagdt. Men som den ej är väfvare, under *Luporum* och *Phalangiorum* Slägter ej eller kan införas; så tjänar den bäst, at stå ibland dessa.

Först i Junii, fanns en Hona snält springa upp i löstrån. Pl. 6. Tab. 4. Jag födde hånna ledermera til den 18 Julii, men var under samma tid ej så lycklig, at jag fann någon Hane. Imedlertid gjorde denna Spindel mig den bästa tjänst, at tydeligen visa huru de äta. När flugan var fångad, blef hon straxt med klona på Tilhållarena (se Fig. 2. Lit. A) genomspänd, då Spindelen ståldte sig, och började med de under bägge *Tilhållarena* uppritade (som jag nu kallar) *kåstlar*, at targa och tugga flugan. Med *armarne* syntes klarligen, huru hon hjälpte til, at hålla och vända flugan, medan någondera af *Tilhållarena* tog klon lös utur det ena stället på flugan, och inspände den på ett annat. *Kåstlarne* voro både inunder och inöfver

fuo impositum nullatenus promeret; quia vero retiarius non est, & consequenter ad *Luporum* & *Phalangiorum* Genera minime referendus; locum inter hos convenientissimum obtinuit.

Ineunte Junio unicam deprehendebam foeminam ad arborum frondosarum fastigia velociter subsistentem. Pl. 6. Tab. 4. Hanc ad 18 Julii diem aiebam, ideo tamen infelix, quod eo tempore nullum marem inveniebam. Hæc interea aranea plurimum mihi inserviebat, edendi modum lucide ostendendo. Ut capta erat, unguis retinaculorum (Fig. 2. Lit. A) musca confestim perforabatur, dum aranea stans, *maxillis* sub binis *Retinaculis* delineatis, & a me ita dictis, conterere & mandere illam incipiebat. Evidenter patebat, quomodo, ope *brachiorum* (B) muscam tenebat & vertebat, *retinaculorum* alterutro unguam extrahente & alibi defigente. *Maxilla* infra & intra *retinacula* fixæ (vid Lit. C) *uncinulis*, *denticulis* sive *ungulis*, qualibus maxilla lupi, ad formam semicirculi, interiori latere,

inom *Tilhållarena* (se Lit. C): de hade i en half-circl på inradan (som fågen i en gådd-kåft) *små fina taggar, tånder, eller klor*, hvarmed hon tuggade flugan. *Dessa tånder syntes bonröra*; hvarföre de åfvén kunna göra rätt för det namnet *klor*, om så behagas. Utur en *svart grop*, som må kallas *svakget*, (se Lit. D) ner inunder och midt imellan de nu kallade *kåftar*, steg en våtska eller saft up, at taga emot den af den söndertuggade flugan utprässlade musten, som sedermera genom denna öpning nedsvålgdes igen. När flugan var til två tredje delar söndertuggad, hade man bårt före och största nöjet, at se denna åtgården, ty mot slutet syntes den aldrabårt. När ej mera must fants i flugan, som smakade Spindelen, släpte hon det söndertuggade skraffet bårt, icke annorledes, ån en, som tuggat och fugit musten utur fögelben, och på slutet kastar en saftlös ben-tugga från sig.

Sedermera slickade Spindelen den smutliga åndan af armarne, den ena föråt, den andra efter; fattade med klona på *Tilhållarena* om dem, och liktom drog dem bättre inom kåftat-

instructæ erant, quibus mulca mandebatur. Denticulos hos aranea videbatur motare; unde etiam unguicularum nomine non immerito insigniri possunt, si placet. E cavatura nigra quæ gluttus dicatur, (Lit. D) infra, & in medio maxillarum jam ita dictarum intervallo, humor sive succus bulliebat, extenuatæ muscæ succum recepturus, qui hac deglutiebatur apertura. Musca ad tertiam partem confecta, majori cum facilitate & voluptate, gesticali isti notabantur: victima enim protenus absumta, notatu erant facillimi. Mollitas muscæ exsuctæ & inspidæ exuvias aranea deinde relinquebat, non secus ac si quis ossa avium in aula & exsucca abjiceret.

Postea lingebat foemina insectas brachiorum extremitates: unam primo, postremo alteram; unguulis retinaculorum illasprehendens & ingerens qua-

tarne, hvarest eller hvar med de, så af kåstarne, som klona på Tilhållarena, genom flitig strykning, omsider aldeles ifrån ält smuts friades. Hårtill halp ej litet det flitiga ombyte af ny vätska, från svalget, som under detta armarnes rengörande ymnigt uppsteg.

Den 19 Julii funnos två Honor, de där hvardera bundit ihop tre löf såsom i en trekant, til boställe åt sig, och det samma inuti med tät väf beklädt, samt inom en tätare filt lagt sina ägg.

OGONEN, i sådan ställning, som puncterne fram för Spindelen.

FÖTTREN, 2, 1, 4 och 3 efter annan mindre, gräs-gröna; ymnigt med svarta hår, borst och pinnar.

BRÖSTET, äggformigt, plätt, gräsgrönt; med helt fint ludd, och en smal karm af orent-hvitt på bägge sidorne närmst föttren.

Bå-

quasi propius in fauces; ubi vel quo, tam maxillis quam retinaculorum unguis sordes assidue abstergentibus, ab illis tandem omnino purgabantur. Ad hoc non parum juvabat novus humor continue regeustus sub brachiorum purgatione e faucibus fusus bulliens.

Die 19. Julii duas offendebam foeminas, quarum utraque tres frondes forma velut triangulari colligatas, ad nidum intrinsecus, una cum spisso texto, adtexerat, ovaque sua spissiori involverat centone.

OCULI siti similiter ac puncta ante araneum.

PEDES, 2, 1, 4 & 3, brevitate le excipientes, virides, nigris pilis, setis & aculeis abundant.

PECTUS, ovatum, planum, viride; molliori lanugine, & tenui fimbria semicana, utrinque proxime pedes.

S 3 |

AL-

BÄLEN, äggformig, gräs-grön; ofvanpå tät med ganska små hvita punkter, och en kil utan punkter. Inunder bälen var en svart fyrkantig fläck; hvaruti märket satt. Där inmelan och baktytan; synes fyra långsträckt linier, som skuggor.

ARMARNE, gröna; med svarta hår, borst och pinnar.

TILHÅLLARENA, gröna, lodrätt stälde; med svarta hår och mörkbruna klor.

ÄGGEN, vid pals 140, stora, åtskilda, runda, gröna; med hvita cirklar på den ena sidan.

UNGARNE kläcktes mot slutet af Julii månad.

Fig. 2. är för bättre redighet skul litet större.

Fig. 1. är rätta storleken.

8. CAP.

ALVUS, ovata, viridis; supra crebris, albis punctulis, & cuncto punctulis carente. Infra, nigra, quadrata; macula membrum genitale continenti, & inter illud atque anum quatuor lineis umbratilibus, in longum productis.

BRACHIA, viridantia, pilis nigris, setis & aculeis.

RETINACULA, viridantia, perpendicularia; pilis nigris & unguis subnigris.

OVA, circiter 140, magna, dissoluta, rotunda, viridantia; albis asterolaterum circularis.

PULLI, circa finem Julii exclusi.

Fig. 2. perspicuitatis ergo parte major facta est.

Fig. 1. ipsam refert magnitudinem.

8. CAP.

8. CAP.

Om den Senare SPINDEL-SKARAN, som LIEFVER
I VATTNET.

Som jag hittils ej funnit mer, än en enda Art, så kan jag ingen ting, såsom i allmänhet, om dem skriva, mindre något annat säkert kännetecken föreslå, än at de, som under denna skaran skulle kunna föras, böra nödvändigt öfver sin måsta tid viftas i och under sjelfva vattnet.

Midt i Maji står denne Spindel lättast at finna (Pl. 6. Tab. 8.) ty när man vid små insjöar, dammar, och andra nägorlunda stora puffar, står tyst och stilla, får man tydeligen se honom simma i vattnet, och stundom gifver han sig upp i bryne, då den i en liten tätet haf med mycken snällhet bör fångas. Af händelse kan man ibland fånga dem med ringa möda nog, men i allmänhet äro de ej så lätta at få.

Ogo-

8 CAP.

De altero ARANEORUM AGMINE, sive
AQUATICIS.

Quoniam unicam saltem speciem hactenus inveni, nihil de iis generatim scribere possum, multo minus aliam certam notam designare, quam quod illi, qui ad hoc Agmen referuntur, per maximum ætatis suæ spatium in & sub aquis necessario versentur.

Medio Maji facilime hic Araneus reperiri potest. Pl. 6. Tab. 8. Consistentibus enim absque motu soni & corporis juxta lacus minores, piscinas & amplas lacunas, aqua natans, & interdum ipsa superficie superior, lucide adparet, dum parva & spissa excipula celerrime capiendus est. Fortuito tubinde & levi satis labore captari queunt, qui plerumque non faciles sunt captu.

Ocu-

ÖGONEN sitta i två rader. De fyra öfversta dubbelt större, än de understa. De två medlersta af de understa sitta tätt tillammans; som af punsterne fram för Spindelen lätteligen finnes.

FÖTTREN, 1, 4, 2 och 3 efter annan mindre, fotiga; med ojämnt långa hår.

BRÖSTET, brunt, glänsande; sparsamt med fina hår, fram mot ögonen.

BÅLEN något aflång, af mörk järn-grå färg, och ganska smått fjun som ett sammet luden; med fyra små insänkningar, och en svart prick i hvardera. Så länge Spindelen fick vara i vattnet, hade bålen ett sken och anseende, som ett qvick-silfver eller polerat stål. Detta skenet syntes klarligen komma af den luftkulan, som alltid följde eller omgaf bålen; eller om jag skal säga, af det afstånd, som vattnet måste lämna imellan bålen, för dess starka frändrifvande egenskap: ty vid pass på två liniers längd kunde det ej närmare komma. Att detta sig så fö.

OCULORUM duplici serie positorum quatuor supremi intermediis duplo majores. Duo intermedii junctim collocati; quod ex punctis ante araneum facile intelligitur.

PEDES, 1, 4, 2 & 3, brevitare se excipientes, fumigati; pilis inæquali longitudine.

PECTUS, suffusculum, nitidum; pilis tenuibus parce oculos verius.

ALVUS, aliquantum oblonga, glauca, & pertenui lanugine quasi sericata; quatuor inciluris nigris punctulis notatis. Quoad araneus erat in aquis. Speciem argenti vivi vel etiam chalybis expoliti alvus referebat. Nitor ille oriri videbatur ex globulo inflato alvum continue circumdanti; vel etiam ex spatio, quo aquæ distabant ab alvo, ob proprietatem hujus depulsoriam: propius enim accedere non poterat quam intervallo ad duarum linearum longitudinem. Ita se rem habere, evidens erat: Araneus enim

förehölds, syntes klarligen: ty när Spindelén skulle hämta frisk luft, så gaf han sig upp til vattubrynet, ställandes bröstet neder, och bakändan eller *Spinspetsarne* i eller litet öfver vattubrynet, hvilka han då utspärrade, öppnade, samt fågnlsamt af, och an rörde. Under detta Spindelens lufthämtande, kan klarligen ses, at en djup luft-conus eller håla står i kring bålen, eller, at vattner ej kan falla tillsammans och våta den samma, för des besynnerliga från sig drivande kraft.

Ånkönt detta rön tydeligen visar, at denna Spindel-art skal lefva af luften, fast den viltas i vattnet; så lär den samma dock icke bestridas namn af Vattu-Spindel; som ännu af flera omständigheter skal bifallas.

Ganska märkeligt är, at ånkönt Spidelen ibland en gång hvar fjerdedels tima, ibland oftare kommit upp, och hämtat frisk luft; så har jag fått anledning därpå, at akta på honom i flera timar å rad, och funnit, at det icke varit
ho-

enim, dum auræ refrigerationem captaret, ad aquæ superficiem se adfollibat, demerito pectore, anoque aut *tuberculis* e superficie, vel etiam supra aliquantulum, eminentibus, quæ tum extendebat, aperiebat, & hilare quassabat. Sub hac aranei refrigeratione, luculenter patebat, conum aërium profundum ipsam alvum cingere, vel etiam aquas, propter alvi eximiam depellendi virtutem, non posse collabi, & eandem humore adspargere.

Experimentum hoc tametsi lucide ostendit, quod araneus in aquis versans aëre victitat; nomen Aranei Aquatici ipsi non abjudicetur; quod plures adfirmabunt circumstantiæ.

Notandum imprimis, quod Araneus, qui interdum quater hora, interdum sæpius, emerfit, auramque frigidam hausit, occasionem mihi præbuit, se plures horas continuas observandi, & comperiendi, refrigerationem illi non

honom så ofta nödigt, som han gjort nöje därpå; ja, jag har
fått anledning, at tro, det han på många dagar ej sköter om
någon ny lufts hämtning.

Vid detta tillfälle, torde det icke blifva illa upptagit, at
jag leder min bönägne Läsare litet tillbaka, på Luft-Spindlarne
igen. Efter som af detta rön tydeligen skönjes, så väl ande-
drägtens nödvändighet, som stället, hvaråst dels gång är; så ut-
beder jag mig lof och frihet, at få förslagsvis säga; det de än-
dar eller trådar, som Luft-Spindlarne släppa, än gendm en, än
genom en annan spinspets, och ofta genom flera på en gång,
drifvas på samma sätt, som vätskan genom näsan på människan.
Föreställer man sig, först, Spindelens förmåga, at tillsluta eller
öfna, hvilkendera spin-spetsen, eller, efter mitt tycke rättare
sagdt, *luftröret*, han behagar; sedan, at kunna insupa eller ut-
släsa tråden, genom den eller den öfningen, samt ändteligen
sjelfva ämnets seghet; så följer både möjligheten och lätt-
he-

*noties fuisse necessariam, quoties se ista delectavit. Imo, ex rationibus ve-
rissimilibus, credo, iptum multos dies nullam desiderare.*

In meliorem quoque partem forsitan accipietur, si mentem Lectoris in-
geni ad araneos aëreos relegavero. Ex hoc experimento, quoniam facile
cognoscitur, tam respirationis necessitas; quam locus, quo transmittitur,
veniam expeto & libertatem perhibendi, quod fila aut stamina, quæ nunc
per unum, nunc iterum per aliud tuberculum, & læpe per plura simul, ara-
nei aërei emittunt, itidem pellantur, ut narium humanarum pituitæ. Conside-
rata aranei facultate concludendi & recludendi utrum tuberculum, aut quod
rectius dici reor, *spiraculum* velit; deinde virtute recipiendi & emittendi filii
per aliam atque aliam aperturam; & denique ipsius materiæ continuitate;
sequitur, araneos hos opifices esse, & potentialiter & facile artificiosos.
Huic sententiæ eo majorem adhibeo fidem, quod filum vetusculum & arc-
fa-

heten til denna *pindlarnes konstiga verkning.' Jag styrkes så mycket mera i denna mening, som de aldrig åter- eller indraga en gammal och förtorkad, tråd, utan den, som är frisk och nyligen utsläpt. Vore jag en gammal och för Mästare känd utforskare af naturens underbara verkningar, torde min mening tagas för giltig; men nu lämnas den til hvars och ens benägna uttrydande och efterfinnande.

SPIN-SPETSARNE eller **LUFTRÖREN** äro fyra. När Spindelen står med dem i vattubrynet och hämtar friskt luft, synas de stora, tydliga, litet öppnade eller utvidgade, och något från hvarandra spårande, däremellan tillslutna eller sammanlagde, och föga märkeliga.

ARMARNE: Hanans, dem Fig. 2. föreställer som ett långt kruthörn, hvarvid ännu ett, men ganska litet, sitter på inre ändan. Honans långruna. Bägges, svarta, långa och ludda.

TILHÅLLARENA, stora, starka, mörkbruna, glänsande, något fram-

factum nunquam retrahunt, recens vero & nuper emissum Si mirandum naturæ operationum explorator diuturnus, & experimentis perfecte eruditus, agnolceret, sententia forte mea pro rata haberetur, nunc autem meliori uniuscujusque interpretationi & judicio illa subijcitur.

TUBERCULA sive **SPIRACULA** sunt quatuor. Dum araneus pro captanda refrigeratione, illa adlevat, ut super aquas emineant, videntur majuscula, adpicua, paululum aperta seu diducta, & aliquantulum divaricantia; alias contracta sive compressa & obscura.

BRACHIA, maris, quæ figura 2 proponit, ad formam longiusculi conopolveris tormentarii, cui perpativum in concavitate jungitur. Fœminæ secretiuscula: Utriusque nigra, longiuscula & pilola.

RETINACULA, majuscula, firma, subnigra, nitida, aliquantum promi-

framåt pekande och utspärrande; med små fina hår där och hvar, samt starka, ljus-bruna, glänsande, hakar eller klor.

Jag fick allenast en Hane, men tio Honor; och släppte dem alla tilhopa i ett glas med vatten, i tanka, at få se deras parnings-sätt, eller någon glupsket strid dem imellan. Men emot förmodan lefde de i 8 dagar tillsammans med mycken fridsamhet, utan någon vitterlig föda. Jag hade äfven lagt litet HB. Lemnæ C. L. Spec. Pl. 970. i glasfret, efter de älskade något skjul eller skygd ibland at hålla sig under. På 9 och 10 dygnet började Honorne at spinna trådar från Lemna til tvätredjedelar nära mot glas-botten, dem de fäste vid brådden uti en diagonal-ställning, och roade sig stundom, utom simmandet, med gående längs efter samma åndar; på ellofte dygnet blefvo åndarne något tätare såsom flor; men i mycken oordning. På tolfte dygnet togs Hanan ifrån dem och släptes i sitt eget glas. På trettonde dygnet, spunno ett par Honor mot glas-brådden ett ganska segt och tätt kliftradt vadd, som med en utsläpt luft

ge-

mentia & divaricantia; pilis tenuibus sparsim, & uncinulis sive unguis, firmis, suffusculis, nitidis.

Marem unicum obtinui, sed decem foeminas, inque vasculum aqua repletum simul immisi, cogitans, me visurum eorum coeundi modum, vel etiam pugnam ex voracitate inter bestiolas orituram. Ast, præter opinionem, octo dies, in læta pace una vixerunt, sine ullo alimento mihi noto. Nonnihil HB Lemnæ (C. L. Spec. Pl. 970. vitro quoque indideram, quandoquidem umbracula aranei hi & regmina quærunt, sub quibus aliquando commorentur. Diebus 9 & 10 stamina foeminae tendere inceperunt, a Lemna usque ad tertiam vitri partem fundo proximam, quæ ad formam diagonalem margini adalligarunt, tam natando quam super illis quoad longitudinem ambulando, se delectantes. Die 11 magis conspissari fila coepta sunt, in modum multitorum, at multum confuse. Mas die 12 a foeminis segregabatur, inque proprium immittobatur vitrum. Postridie contiguum val-

genom *luftrören* eller *spinspetsarne* uppfyltes och nödgade vatt-
net gifvarum, hvarigenom denne upbläste filt var dt en beqväm-
lig koja eller boning åt sina måstare. De gjorde den til en ef-
ter deras tycke och förnödenhet behagelig storlek, så at de på
slutet fingo därinne beqvämligt utrymme. Efter fullbordad
byggnad och tilräckelig lufts insläppning, som stängde vattnet
ute in til nedra brådden af kojans, förblefvo de uti dem i still-
het, med stjärten upp i vattufria rummet, och bröstet utanföre
eller nederåt i vattnet. De öfriga Honorna fingo ock, efter
några dagar, åfvenvål sina kojor färdiga, alla bygde på ett fått.
Det dröjde ej länge förr, än svafvel-gula ägg-massor märktes i
alla bona, som ungefär intogo fjerdedelen af boet. Sedermera
skildes Honorna sällan från boet; men ofta funnos hålla luftrö-
ren eller stjärten inne, och bröstet med föttren utanföre. Jag
tappade hvar fjerde dag hälften af det gamla vattnet bårt, och
slåpte frisk i stället. Den 7 Julii, kom en stor hop pindel-un-
gar utur ett af bona fimmande. Alla de andra bona öppnades,
hvari

valde & apte conglutinatum binæ foeminæ ad vtri marginem adtexebant
centonem, qui aura e *spiraulis* sive *tuberculis* emissa repletus, aquam
loco cedere cogebat, dum inflatus constituebatur cellulam seu habitaculum
opificibus suis commodum, & quoad voluntas atque necessitas postula-
bant, tam spatiosum, ut amplitudo ejus illas denique commode capere pos-
set. Confecto nidificio, auræque, aquam ad imam cellulæ basin deprimen-
te, sufficienter immissa, ibi tranquille commorabantur, anis aqua vacuos
habitaculi locos occupantibus, pectoribus vero infra, aqua demersis. Re-
liquæ, post dies aliquot, suas quoque cellulas foeminæ consummabant, ad
eundem modum institutas. Brevi, sulphuræ in singulis nidulis ovorum
massulæ conspiciantur, quæ quartam circiter implebant niduli partem.
Postea raro se foeminæ a nidulis dissolvebant; sæpe vero videbantur earum
ani & tubercula in aridis contineri, & pectora cum pedibus ultra de-
clinare in aquam. Quarto quoque die ad dimidium aquam veterisculam ef-
fundens, recentem infundebam. Die 7 Julii complures natabant pulli ex

hvari äggen funnos vara nog små, åtskilda och runda. Ifrån medlet af Maji til medlet af Julii, åt ingen den andra upp, ånskönt ej någon föda i glaset hos dem kunde märkas; dock såg jag, at de af svält på flutet federmåra alla förfmåcktade. Jag tvingade dem så med flit, til at få se, om den ena skulle vilja i hungers nöd åta den andra upp; men nöden kunde ej tvinga desse til slik våldsamhet, som likvift Luft-Spindlarne frivilligt mot hvarannan föröfva.

9. CAP.

Om de så kallade TVÅ-ÖGDE SPINDLAR.

Uppå de redan beskrefne några och sextio Spindlar, synes tydeligen en allmän öfverensstämmelse och likhet, från hvilka dock de Två-ögde skilja sig tydeligare, ån höken från hönan. Emedan nu desse icke åro Spindlar, ånskönt de gamle, hvilka ej så noga granskat dem, hafva behagat gifva dem namn

uno folliculorum. Singuli folliculi recludebantur, ubi ova videbantur parva, separata & rotunda. Inter medium Maji & Julii, ullam foeminarum nulla absumberat, tametsi nihil quidquam apud eas alimentum in vitro, cernebatur, & unaquæque viribus ad ultimum destituta. Eo angustia illas studio redigebam, ut viderem, utrum fame adactæ se invicem conficerent. Verum angustia non poterat impellere has ad eam violentiam, quam tamen ærei Aranei mutuo in se sponte exercent.

9. CAP.

De ARANEIS BINOCULIS dictis.

Generalis inter sexaginta & aliquot Araneos jam descriptos convenientia atque similitudo intercedere perspicue videtur; a quibus tamen binoculi lucidius differunt, quam accipiter a gallina. Forinam horum (qui aranei non sunt, licet antiqui, perfunctorio quodam examine illos ita nomi-

dröf, med den skilnad, at desse äro två-ögde; så vil jag, utan at denne gången beskrifva dem, allenast som hastigast göra deras utseende bekant, hvilket af Pl. 6. Tab. 10. Fig. 2 och 3 tydeligen inhållas, och med några få ord gifva vid handen de del, hvilka hindra dem ifrån at intagas bland Spindlar.

I:mo, äro dessas bröst och bål ett stycke, och ej med något särskildt hand sammanfogade, som Spindlarnes.

2:do, hafva icke desse åtta ögon, ej eller så stälde, som Spindlarnes.

3:tio, hafva benen alsingen likhet med Spindlarnes.

Således har jag icke anmärkande kunnat, i anseende til så märkeliga motsträfande omständigheter, än här gå dem förbi, såsom icke hithörande.

För

naverint, & quidem Binoculos, distinctionis ergo) saltem adumbrate volò, ut istam Pl. 6 Tab. 10. Fig. 2 & 3 proponunt, & breviter adducere rationes, quæ impediunt, quominus hi inter araneos recipiantur.

I:mo, Binoculi eorumque atvus & pectus unum componunt truncum, sine aliqua junctura distincta, quæ apud araneos coherent.

II:do, Octo non gaudent oculis, nec itidem collocatis, ut in araneis.

III:tio, Sunt eorum pedes araneorum omnino dissimiles.

Respectu itaque rationum tam probabiliter repugnantium, non potui non hos omittere, quasi huc minime spectantes.

Hanc

För Archiatern och Riddaren af Kongl. Maj:ts Nord-
 Stjärne Orden Herr CARL LINNÆUS, har jag i detta
 mål yttrat dessa mina tankar; af hvilken, jag hade den
 äran, at ej allenast däruti blifva stadfästad, utan ock för-
 krad, at Han längesedan gjort den anmärkningen öfver dem,
 och fördenskul uti dess nya, under händer varande *Systema*
Nature och *Fauna Suecica* indelt dem på deras tjänliga rum.
 Och som det förra til det måsta är färdigt, och snart läret
 läggas under präflan, så hoppas man, så det nöjet, at mäta
 sin vetgirighet af ett så lärdt och grundrikt
 Arbete.

IN-

Hanc quoque mentem meam insinuavi S:æ R. Maj. Svec. Archiatro
 atque Equiti Stellæ Pol. Aurato, celeberrimo & experientissimo D:ño
 CAROLO LINNÆO; Qui sua non tantum illam confirmatione digna-
 rus est; sed etiam fidem mihi fecit, se ista Binoculos dudum animadver-
 sione illustrasse, operibus sub manibus Ipsius ferventibus, *Systemate* nimi-
 rum *Nature & Fauna Suecica*, inque loca sua competentia retulisse. Et
 quoniam prelo illud propediem subjicietur, doctissimo atque solidissimo
 Labore, studium icicadi nostrum, expletum & delectatum iri,
 confidimus.

IN-

INDEX.

A.		H.	
Aculeatus	87	Hamatus	59
Amentatus	96	Hastatus	115
Angulatus	22	Hoppare	83
Aquaticus	143		
Arcuatus	125	I.	
Aureolus	133	Inquilinus	88
		Irregulares	48
B.		L.	
Babel	31	Labyrinthicus	79
Bucculentus	63	Lignarius	90
		Lineatus	60
C.		Linnevåfvare	73
Cancrifformes	127	Lunatus	52
Castaneus	49	Lupi	83
Cellulanus	62		
Cornutus	39	M.	
Cristatus	136	Margaritatus	130
Cucurbitinus	44	Marmoreus	29
Cuneatus	99	Mirabilis	108
		Montanus	84
D.		Monticola	91
Diadematus	25	Muscosus	116
Domesticus	76		
		N.	
E.		Nivalis	101
Fabrilis	86		
Falcatus	125	O.	
Fimbriatus	106	Ocellatus	56
Flammatus	124	Ovatus	58
Formicinus	134		
Formosus	56	P.	
Fumigatus	104	Pallidulus	81
		Paludicola	94
G.		Patagiatus	38
Gillrare	17	Peleg	27
		U	
			Pha-

Phalangia	=	113	* Silyphius	=	54
Piraticus	-	102	Striatus	=	119
Piscatorius	-	103		T.	
Plantarius	-	105	Terebratus	-	120
Pullatus	-	104	Textores	-	73
Pulverulentus	-	93	Trabalis	-	97
Pyramidatus	-	34	Triangularis	-	71
	Q.			U.	
Quadratus	-	27	Umbraticus	-	31
	R.		Undatus	-	100
Redimitus	-	59		V.	
Retiarii	-	17	Vatius	-	128
Rofeus	-	137	Verticales	-	17
	S.		V infigitus	-	121
Saltatores	-	83	V notatus	-	123
Scenicus	-	117	Virelcens	-	138
Sclopetarius.	-	43	Virgatus	-	42
Segmentatus	-	45		X.	
Sericatus	-	40	X notatus	-	46

Rättelser :

Pag. 5. §. 12. lin. 2. honarnas, l. honornas; pag. 19. §. 6. lin. 2. råka, l. råcka. pag. 23. lin. 16. ägg-formig, l. ägg-formig. pag. 27. lin. 16. hår, l. här. pag. 29. lin. 8. fjunt. l. fjun. pag. 39. lin. 7. hår, l. här. pag. 46. l. 2. fjunkunde, l. fjun kunde. pag. 56. lin. 1. Aggen, l. Äggen. pag. 88. lin. 4. läret, l. lären. pag. 118. lin. 9. oh, l. och.

Corrigenda :

Pag. 11. §. 26. l. 1. truncut, l. truncus. pag. 23. lin. 2. mutatam semel pelliculam, l. mutatam pelliculam. pag. 26. lin. 5. acúlcis, l. aculeis. pag. 41. lin. 7. tretia, l. tertia. pag. 48. lin. 6. at o, l. ratio. pag. 51. lin. 9. tenuori, l. tenuiori. pag. 54. lin. 9. ad ac, l. adhuc. pag. 86. lin. 14. a bis, l. albis. pag. 90. lin. 6. sepi us, l. sepius.

Handwritten text at the top left of the page, possibly a title or header.

Tab. 1

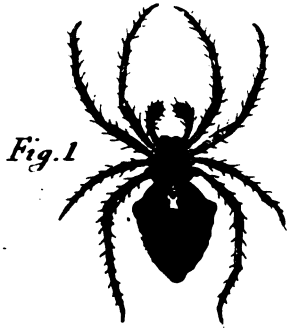

Fig. 1

Fig. 2

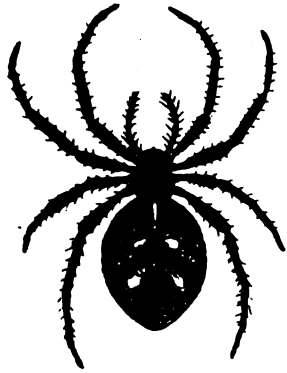
Tab. 2

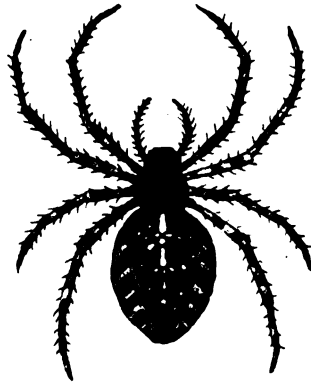
Fig. 3

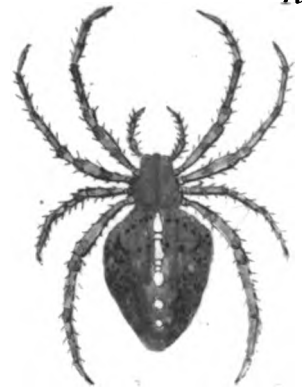
Tab. 3

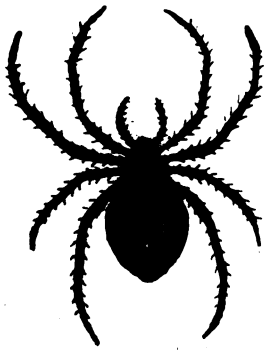
Tab. 4

Tab. 5

Tab. 6

Tab. 7

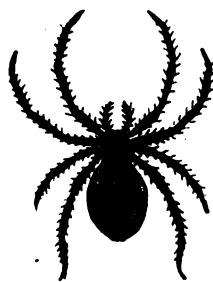
Tab. 8

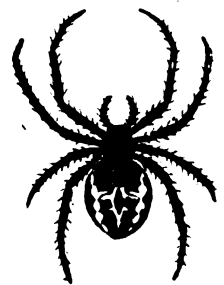
Tab. 9

Tab. 10

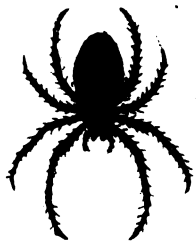
Tab. 11

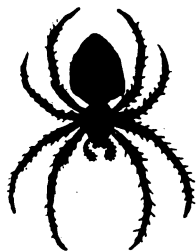

Tab. 1

Tab. 2

Tab. 3

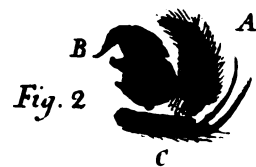
Fig. 1

Tab. 4

Tab. 5

Handwritten text at the bottom of Tab. 4

Tab. 6

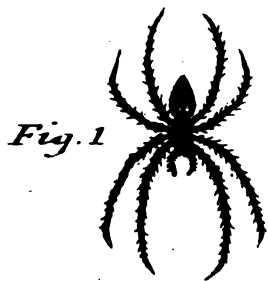

Fig. 3

Fig. 2

Tab. 7

Fig. 2

Fig. 1

Fig. 3

Tab. 8

Fig. 1

Fig. 2

Fig. 3

Handwritten text at the bottom of Tab. 8

Tab. 9

Fig. 2

Fig. 3

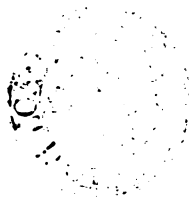

Fig. 4

Fig. 1

Tab. 1.

Tab. 2.

Fig. 1

Fig. 3

Fig. 2

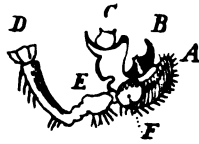
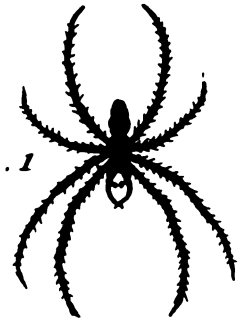

Fig. 1

Tab. 3

Tab. 4

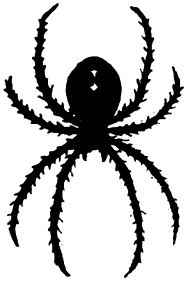
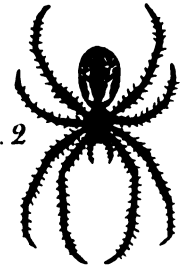

Fig. 2

Tab. 5

Tab. 6.

Tab. 7

Fig. 2

Fig. 1

Fig. 2

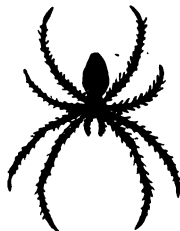
Fig. 1

Tab. 8

Tab. 9

Tab. 10

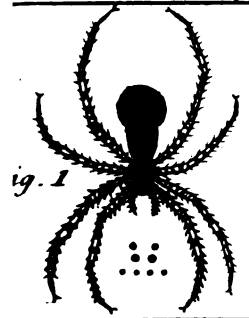
Tab. 1

Tab. 2

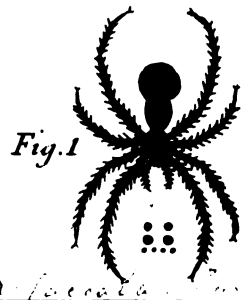
Tab. 3

Tab. 4

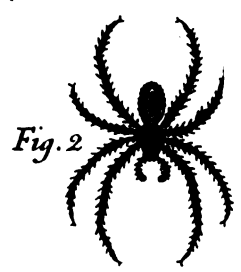
Tab. 5

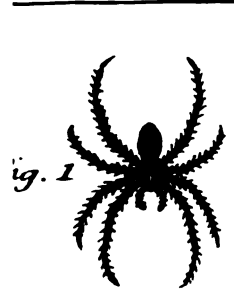
a. foveolata ... 40.

Tab. 6

Tab. 7

Tab. 8

Tab. 9

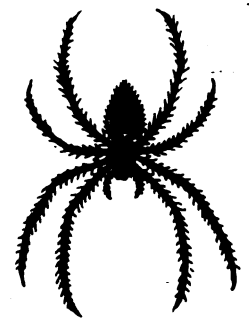
Tab. 10

Tab. 11

Tab. 12

Tab. 1

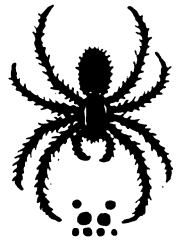
Tab. 2

Tab. 3

Tab. 4

argyrea Linn. 84. 2. 1. 16
Y. 13

Tab. 5

Tab. 6

Tab. 7

Tab. 8

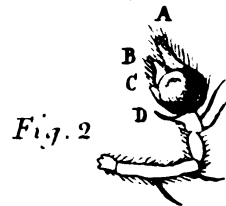

a. s. m. ...

Tab. 9

Tab. 10

Tab. 11

limbiata Linn. 84. 2. 1. 9. 10

a. p. ...

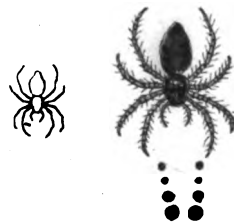
Tab. 12

Tab. 13

Tab. 14

Tab. 15

Tab. 16

Tab. 17

Tab. 18

Tab. 19

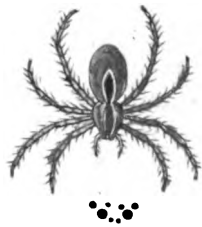

Tab. 1

Tab. 2

Tab.

Fig. 1

Fig. 2

Fig. 3

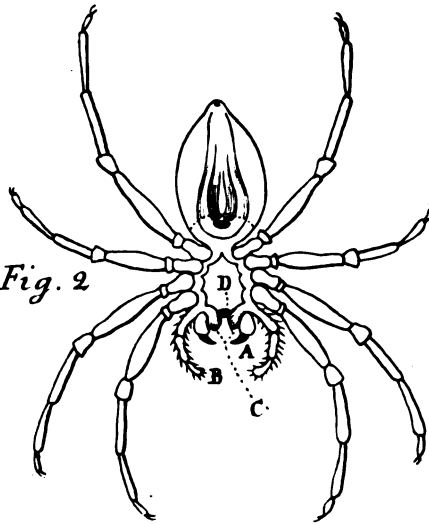

Tab. 4

Fig. 1

Fig. 2

Tab.

Tab. 6

Tab. 7

Fig. 1

Tab. 8

Fig. 1

Tab. 9

Tab. 1

Fig. 1

Fig. 2

Fig. 2

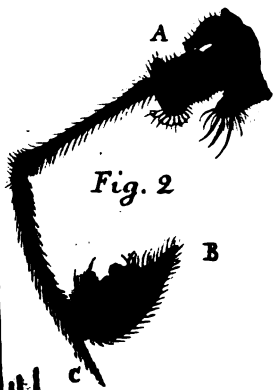
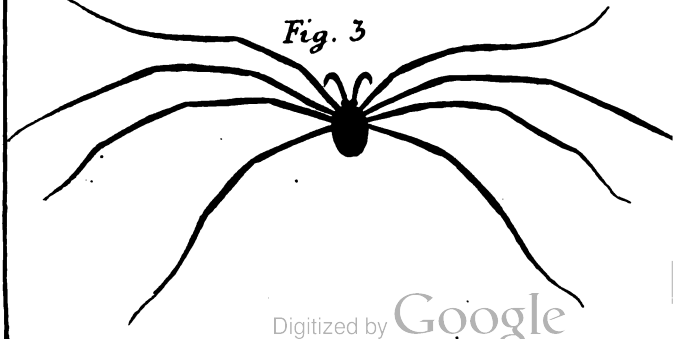

Fig. 2

Fig. 3

check - Abat. in England not in my Catalogue

Scabripes vol. 1. 108-

Co. Abat. in ¹¹ most like my B. rat

Tristate ^{1. 13} with my dentata - or one darker.

Polyodon in Mr. Franconier's Cabinet?

Cylaminalis 3. f. 4. - Lactuca 3-f. 12 my Pitatoris

Lutata 3. f. 9. my. viridata -

my. scalloped double line. emarginata 4-f. 12

my. curvata is fasciaria ^{my 80 young} 1. f. 5

dentata not in England as I know

my annulata montana - dentata (15 f. 5) what ^{in file}

my dentata uncertain, to write to Mr. H. de la R. if

of Interjectivus of Claris 6. f. 7. not in England

my pallidata like immutata, but uncertain

my pendulosa - 9. f. 1. uncertain but very like

ovata - same from Carac 4. f. 2. -

Cyphobittus ^(unc) 8. f. 5. macul degr

Comparison of life. Does not agree with Claris. No the

quarters it - it is more like W. p. n. Robert

act. st. n. r. p. h. in mac 4 - Soft in B. p. n. n. n.

Holm. n. r. h. - Lucatella - h. n. r. h.

Prin. v. l. l. in Claris 11. 4 - In. v. n. n. My. p. n. l. l. n. n. 11. 9.

Swannet like net in Robert 11. 10 -

W. p. n. h. n. r. h. have not